

சென்னை சிறை

சென்னை சிறை

17.11.87 : 37.3

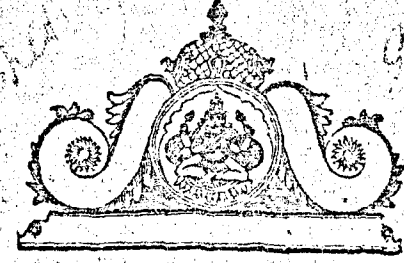
17.11.87 : 37.3

892MMV

M87

117521

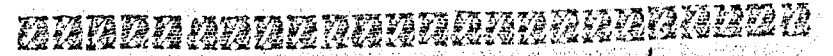
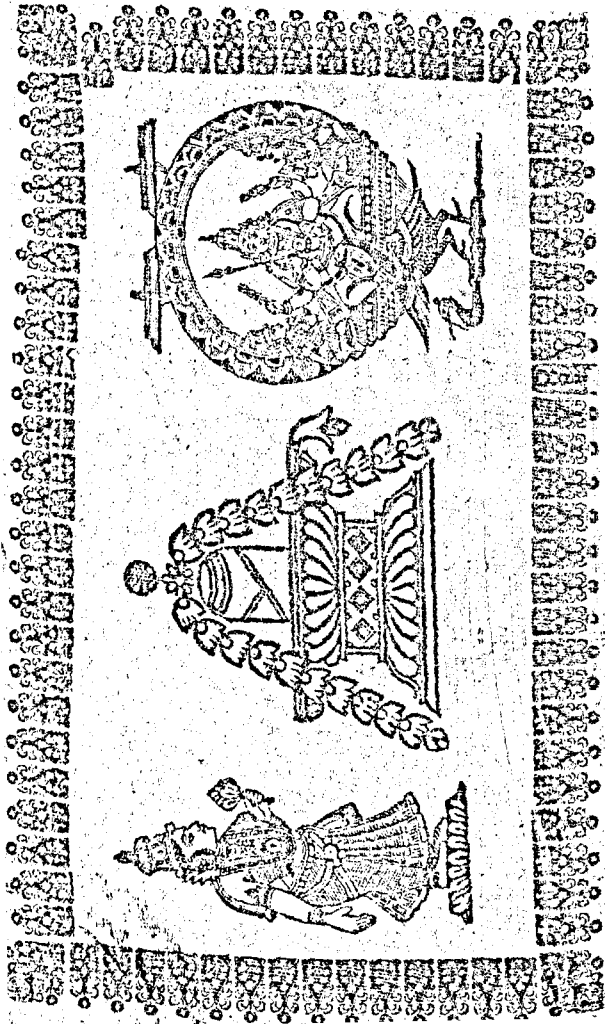
உ.
உடவுள் றுணை
செவசுப்பிரமணியர் மணம்புணர்ந்த
வள்ளியம்மை நாடகம்

—*—
மதுரைவில்.
எட்டியாபுரம் சமஸ்தானசித்வான்
கடிசை. முத்துசாமிப்புலவர்
மாணங்கரைய
மு த் து வீ ர க் க வி ரு ர்
இயற்றியதை

—()—
இ ி ன்
சி த ம் ப ர ம்.
பொன் னுசாமிமுதலியாவர்களால்
பார்க்கையிடப்பட்டே.
சித்தூர்.

வீ ரா சா மி நா யு டி
அவர்களால்மது
வித்தியாவினோத அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1887

கடவுள் அனை.

வள்ளியம்மை நாடகம்

விநாயகர் அதி-வேண்பர்.

நிங்களணிசெஞ்சடையன் செல்வனென்னையிலகுந்
துங்கவைங்கான் றுளையேதுதித்துப்பொங்கமுடன்
வள்ளியம்மைநாடகத்தை மாநிலத்தியம்புதற்குக்
களையிலக்கணபதியின் காப்பு.

இலுமது விருத்தம்.

மதூரசத்தமிழ்தழைத்து விளைந்தநாடு
வளம்பெருகுங்குமலைதன்னிலவாமும்
சுதிப்பெருகுமந்தரசடாசுரகுமாரன்

சன்முடேள்மணந்தவள்ளி சரிதைதன்னை
விதிமுறைநூல்தெரிந்திசை நாடகமாய்ப்பாடி

மேதினியெவந்ததுதித்து விளங்கவேண்டி
அதிசுமதமொழுகுதந்தி முரத்தோன்றெந்தி
லங்கரவிநாயகன் பொன்னடி காப்பாமே,

முருகர்-அதி-விருத்தம்.

சீருவரும்பங்கயப்பூமா அசேர்ந்து
செழித்துவளம்பொருந்திவளர்சிவசம்பாதி
நாருலவுநான சிவசப்பிரமண்பர்

தழுவுமணம்புணர்ந்தசவுந்தரவிலாய
வாருலவுகொங்கையின்ருள் வள்ளியம்மை
மகிமைபெறுநாடகத்தை வளமாய்க்குற

காருலவுன் முகுமலை தன்னிலவாமும்
காங்கேயனிருபதத்தைக்கருத்தில்வைப்பாடி.

சிவன்உமையவள் அதி விருத்தம்.

ததிக்குசவும்புண்ணிய சார்பனெங்குள்

சம்பாதிக்குமலை தன்னிலவாமும்.

சதிக்கடவுள் குருபரசன் முகக்குமார

சுந்தவேன்புணர்ந்தவள்ளிக்கணியைவெள்ளை

மதிக்குதிர்முடிவிலங்கும விழிவான்குந்தர

வையகத்தோர்புகழ்ந்திட நாடகமாய்ப்பாடித்

வள்ளியம்மைநாடகம்

அதிசயம்திறநிழுதிக்குஞ்சுடையோன்றான்
சுந்தரசம்புவுமுயர்பதந்திப்பா
அவையடக்கம்விருத்தம்
சஞ்சமலர்த்தடஞ்சுமுஞ் சிவசம்பாதி
கடவுள்சம்புலிவீரமனங்கனிந்துமேவும்
கொஞ்சுகினிமொழியகிலாண்டவடன்பாலன்
குழந்தைவடிவேலன்மணம்புணர்ந்தமாது
வஞ்சிகுறவள்ளி நாடகம்பான்பாட
வையகத்திற்குற்றித்தோர் குறவோர்முத்தோர்
மிஞ்சுதமிழ்ப்புலவரிதர் பிழைகண்டாலும்
லெலர்சரித்திரமென்றே விளம்புவாரோ
இதுவுமது

திருவள்ளூர்நாணவருடமகரமாதஞ்சிறந்தவெள்ளி ரோகணித
ட்சந்திரத்தில் கருணைமுருகனைப்பணியுங்கந்தசாமிக்கவிஞ்சுபுத்
தின்ரகபன்னன்மேன்மைக்குருமுனிக்கு சிகரிகழைகழுந்தா
சாமிகுருனுபதேசமுந் துலார்ப்பேந்தரன்ருவமதன்வள்ளி நாடக
த்தைதன்ருய்ப்பாடிஞ்சுசோபனங்கொண்டாடினானே.

சொற்பொருட்குசுவனாகுந்தரக்குமாரன்மேவும்
அற்புதக்கறியம்வள்ளி பம்மைநாடகங்கொண்டாடப்
பொற்பதவரத்தான்றிறபொருந் துமைங்கரத்தான்மெய்ப்ப
சுற்பசமுத்தான்றொற்றிக் கணபதிதோன்றினாரோ
விநாயகர்வருகிற சரு இ-ம்-புந்தாகுராளி ஆதிதாளம்
நாயகர்தோன்றினாரோமந்தர்விநாயகர்தோன்றினாரோ
நாயகர்தோன்றிசகாயனெனலாசன்

நேயன்னைபதிமாயன்மருமகனென்னும் நாய
இந் தாணியுபத்தான் விசுநதொந்திபெருமவயிற்றான்
நந்தியின் அழகத்தான் விதிமுச் சந்தியுருசாதகன்
விநிதவிசுத்தந்திரபிகுமதஞ் சிந்தைபுளகிதமந்தர்சிர்பா
கா,

தெலுப்பணியும்லாசன்னைமகாதேவருருநேசன்
பூவினிலுபதேச சமீபுக்குநாவுந்தந்தியிசன்
தெலுபாமல்வலைமேவியவல்லவன்முவுலகுதனி லுலா விப
செல்வ-வி

வெள்ளியமையில்வெட்டிதெலியவள்ளியின் கதைபாட
தெள்ளியதமிழ்நாடதமது அபந்தள்ளியதலத்தேட
வெள்ளியிசுமைதிசின்னை க்கினைமுருப்புவெள்ளையாசடிப்
பிள்ளைக்கணபதி

வள்ளியம்மைநாடகம்

குருக்கள்வருகிறபொதுவிருத்தம்
காங்கேயன்சுருகுமலைக் கந்தவேளை
கலந்தவள்ளித்தாயினிட கதைக்குமேன்மை
யோங்நிபழைப்பொருளாய் வந்தெந்தாவி
விதவுகணபதியெனாதர் பிள்ளையார்க்கு
மாங்னியுப்பொநிகடலை பழந்தென்காயும
மாலையுஞ்சந்தனதுப்திபழங்கை
தாங்கிமெள்ளநடந்துமந்தர் வேதஞ்சொல்லி
சாவணப்பட்டருஞ்சபையிற் றுன்வந்தாரே
குருக்கள்வருகிற-சரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.
சோதியாம்பெண்ணை விபூதியும்பூசி சுந்தபரிமளமுத்த
மே-சா-தியின் முறையாய்-வேதங்களை அஞ் சாவணப்பட்டருந்
தோன்றினார்.

காத்தியமுருங் கதைவேத்தியங்கொண்டமடித்தசோமனமுருத்
தியே, சாத்திரம்பொய்யாத்தோத்திரஞ்செய்யுஞ் சாவணப்பட்ட
ருத்தோன்றினார்.

முலக்கவாணமோலகஅஸ்தனும் பொதக்கணபதிநாதனாக்
கேதாசனென்றே சிவபூசைகள்செய்யுஞ்சாவணப்பட்டருத்தோ
ன்றினார். (குருக்கள்சொல் - ஸ்லோகம்)

கக்கலாம்பரதாம் விஷ்ணும் சிவசர்னம் சூர்ப்புலிம் பிரச
ன்னவதனந்தியாயே சர்வவித்தோபசாந்தயே-
விநாயகர்-அந்சனை-வசனம்.

ஓம் - ஜமுகாயநமா ஓம்-லம்போதராயநமா ஓம்-விகடாய
மா-ஓம்-சின்னவிநாயகாயநமா-ஓம்-கணபதியேநமா-ஓம்-விசாமா
ட்சிகதாயநமா ஓம்-சாமளவற்றாயநமா ஓம்-சங்குசக்கிராயநமா
ஓம்-பிரணவகொருபாயநமா ஓம்-மூலதாரபீடாயநமா ஓம்-மு
த்திசொருபாயநமா ஓம் - விபூதிநாவித கெந்தபரிமளபூஷிப
துபதிபறவைத்தியந்தாய்ப்புலஞ்சமர்ப்பயாமி

கட்டியக்காரன்-வருகிறபொதுவிருத்தம்
சட்டமிட்டாடித்தோகை தனைவிரித்திசையாய்க்கவி
வட்டமிட்டுலவும்புள்ளி மயிலிமிசையெறமுன்னம்
கொட்டமிட்டசாவலென்ற குமரவேள்கதைக்குறவ்ருய்
கட்டுமொட்டாடிப்பாடி கட்டியக்காரன்வந்தான்
கட்டியக்காரன்-வருகிறதரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்
மந்திரவண்ணிறணித்து வல்லபஞ்செல்லத்துணிந்து
கந்தனைதாடிப்பணிந்துகட்டியக்காரனும் தோன்றினான்
அலக்மாய்சிங்காரப்பொட்டு சந்தரஜாருத்தொட்டு

வள்ளியம்மைநாடகம்

கலக்கயில்லாதொட்டு கட்டியக்காரன்
 ஒக்கும்சைமுறத்தி ஒன்னலனாக்கண்டிறுத்தி
 காங்குசச்சையுக்கி கட்டியக்காரன்
 பழமைக்கதைப்பேசி பழகுமத்தரவாள்விசி
 களபசவ்வாறுபூசிக் கட்டியக்காரன்
 கட்டியக்காரன் சொல் பொதுவிருத்தம்

தோன்றினான்
 தோன்றினான்
 தோன்றினான்

விள்ளுபுகழ்ச்சுமுகமலைநன்னிலவாழும் வேலர்க்குபரமன்
 ஸரியக்குமா ரன்சத்தன் புள்ளிமயிலேற்பெழுவுபுலியைக்காக்கும்
 பூசைசெல்வெள்முருகன் பொருந்தாநாட்டில் வெள்ளிமலைக்கித்
 மாருக்குடிகிலவாழும்வேலர்க்கானவர்களுள் நுகருவார் கோமா
 ன் வள்ளனொப்பெயர்ப்படைத்தநம்பிராஜன்வளமைபெறுந்திருக்
 கொலுவில்வருகின்றனே.

வ-ம், அசோதெப்படியென்றால் இந்தப்படிக்கு கழகாசல
 கப்பிராமசயக்கடவுள்பொருந்தியிருக்கும்நாட்டில்வேழ்விமலைசி
 ந்தானாச்சொந்த நாட்டில்வேடர்வில்லெயர்குறவர்களுக்கு இரா
 ஜாதி இராஜகுமர தம்பியமகாராசன்கொலுவக்கு வருகிறவிதம் எ
 ப்படியென்றால்.

நம்பியமகாராசன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-கிவால்-ஆதிதாளம்
 சொதியுடுகிக் கோமேதக
 சொன்னமணிமுகுடமுடியின்னிய
 தா அலவம்மாட்டில் முக்காவடம்
 தாசு திராசன்பேல்தம்பி
 அம்புவில்லுந்தானிரமுக்கொம்புகளும்
 ஆக்கமதாசுவெகுபரக்காமுத்
 கும்புபெரும்வேடுவலாக் கட்டியவலுக்
 குரிகில்தம்பி ராஜேந்திரன்
 பளபளன்னச்சரிசை யங்கிபட்டைநடுக்
 பதித்தமுந்தாக்கடுக்கனெடும் பறந்தபய
 களபமணம்பொருந்துத் துக்கிகலவைமணிப்
 கானியோர்புகழ்தம்பி
 ஒவியமுத்தொழுதியபற்காவிவொளி
 உரமுறஞ்சிக் கெயிலென்ன வலகமெங்கு
 தாவுமயிலேறுசன் முகக்குகனாக்
 தாசன்விசுவாசன்நம்பி
 தங்கநிலையங்கிதொட்டுதொங்குமுரு
 சந்தனஞ்சுவவாசனிந்து சிந்தாரமு

யிலங்க
 துலங்க
 குலங்க
 ராஜனும்வந்தானே
 மெடுத்த
 தொடுத்த
 கொடுத்த
 கட்டும்
 மெட்டும்
 பட்டும்
 ராஜனும்வந்தானே
 தெரிய
 மறிய
 குரிய
 ராஜனும்வந்தானே
 கணிந்து
 பணிந்து

வள்ளியம்மைநாடகம்

மங்களகல்பாசாமறைவெடுபைப்
 வாசன்விசுவாசன்நம்பி
 இராஜன்சொல்பொற்றிவிருத்தம்
 வேதமாய்முடிவாய்சோதிவிண்ணிலநத்தமாதி
 நாதமாய்பிந்துமாதிரானிலத்துயிர்களாகி
 பூதமுமைந்துமாகி புலன்மாய்பொறியுமாகி
 நீதிராதின்றவிசன் சேயாம்செவ்வெளபொற்றி
 இதுவுமது விருத்தம்.

கனவண்டிசைபோற்குவன் கட்டியக்காரானேய்
 கமதிநிறத்தாளவால சுந்தரியென்னுந்திவ்ய
 முஜ்கரத்தாளநங்கைமோகிணிப்பெண்ணாடன்ன
 மகிமைசேர்கொலுமுன்பாக மகிழ்த்தினியழைத்துவாராய்
 வ-ம், அகோலாரும்காவல் கட்டியக்காரநமதுசபைக்குள்ள
 அசுபபத்தினியாகிய நங்கைமோகிணிப்பெண்ணை அடிசெக்கிரமா
 க அழைத்துவாரும்பிளாய் கட்டி-வசனம் அப்படியேஅழை
 த்தவருகிறேனையாசனாயி.

கட்டியக்காரன் நங்கை மோகினிக்குச் சொல் விருத்தம்
 தல்லதென்றேயிக்கடயன் நளிர்திதவமுமாடக
 தல்லுறங்குமுலாள்நங்கை யறிவைபைப்பனிந்து பொற்றி
 லுல்லையிலும்மைவெங்கோ னுயர்கொலுக்கழையுமென்றான்
 மெல்லியேவாருமென்ன வினாத்தவள்வருகின்றனே
 வ-ம் சரணம்சரணம்மாதாயேநமது இராஜா திராஜகுமர ந
 ம்பிய மகாராசன்கொலுவிறகுதங்கனே அடிசெக்கிரமாக அழைத்துவ
 ரச்சொன்னார் வாரும்மாதாயே நங்கை வசனம் எல்லது அப்ப
 டியே வருகிறேன் கடவும்பிள்ளாய்.

பொது-விருத்தம்.
 கங்கைசுழுவளஞ்சேர்வெள்ளிக் கைலாமலையிலுள்ள
 சிங்கவேடுவர்கள்கோம'ன், சிறகுடிநம்பிராஜன்
 மங்களமனைவியான வஞ்சிரகுசிதவிஸ்தாச
 நங்கைமோகிணிப்பெண்வந்தானமுடவ்தோன்றினானே
 கங்கைமோகிணிவருகிற தரு-இ-ம் புந்தாசவர்களி ஆதிதாளம்.
 கங்கைமோகிணியும்வந்தாள் கொலுவெகில்
 கங்கைமோகிணியும்வந்தாள்
 மங்களமொழிபேசி
 பிச்சிசென்பகவுருடி
 பெண்களுடனெகடி
 உச்சிசெயிழ்பாடி

பணிந்து
 ராஜனும்வந்தானே
 4
 பணிந்து
 கலமணப்
 மா தூலவிசுவாசி நங்
 கலமணப்
 உச்சியிலந்தேடி நங்

அ. வள்ளியம்மைநாடகம்

குந்தளமோலையிலங்க
செர்வைத்தாவடங்குலங்க
சந்திரமுகிலங்க
அன்னம்பெரல்கடையள்ள
சாசிபொல்கொழிமிங்கி
கன்னிமாருடன்கொஞ்சிக்
சுந்தாரிபஞ்சன்பூரி
வையிலவளைகளிலி
விஸ்தாநமரகப்பெரி
கண்ணலோர்க்குபகாரி
ராஜன்மேவியபாரி
புண்பூழித்தகாரி

முத்துமணி
கரவித்தண்டைதுலங்கநங்
மங்கை
காமாதியுமவஞ்சிநங்
மணிக்கடக
விளங்குமகராசிநங்
சித்நூர்கம்பி
புந்தியிலதிகாரிநங்

நங்கைமோகினி-சொல்-விருத்தம்
வேட்குன்றவர்கோமாளேவெள்ளியங்கிரிவாழ்வேந்தா
ஆடவர்க்கரசெயென்மேலருமைக்காதலனேகேளீர்
கடியும்கமக்கேயோர் குழந்தையிலாதபாக்யந்
தேடியும்பலனென்றில்லை செய்தக்குறையோமன்னு
வ-ம்சரணஞ் சரணமென்பிராணநாதாநாங்கள் என்னைகொலு
கிற்கு வரும்படிசெய்தகாரணமென்ன நல்லது இப்போதுமது
குறைபிறும்பொருட்டி ஒரு டென்னுழந்தை யில்லாதபாக்யம்
ஒருபாக்யமோ என்னசெய்வோம் பிராணநாதா
நங்கைமோகினிபுலம்பல் கண்ணிகள்
இ-ம்-முகாரி-தாளம்-அருவம்
ள்ளருபுகழ்சாட்டிமோகோ என்னைமேவுகின்ற
வெள்ளிவனாதன்னவோ என்னைமேவுகின்ற
எப்படிவாழ்ந்தும்பென்பினோமக்கில்லையே இதென்னதொல்லை
கைப்பிடித்தவேளைநாளை பெண்-கண்மணியில்லாத
வேலவனன்னாட்டிந்தசேர்ந்தும் காம்பெள்ளிபங்கிரியில்வாழ்ந்தும்
பாலனுயில்லா திருக்கலையோ பண்ணிதிப்படி
சந்தகண்ணிமாறேதாயே மலசாத்தலேதம்
புத்திரியைவேண்டிநாங்கள் இப்போபுலம்புவதுங் கேட்கொனா
தோ, வல்லமைந்தெய்வமேமேளீர் நல்லவனப்பேச்சி பந்தாளி
தில்லிலொருபெண் குழந்தைஇப்போதென்-னாக்கருளொனாதோ
வையகத்தயிருக்கங்கோக்காங்கள்வாய்க்கட்டினதோஷந் தானே
வையணைந்துமுத்தமிடப் பெண்கண்மணியில்லா தேனோ
தென்குறியிலிவெவனேவளர் திருவருணைக் காலனே
அன்புடனோர்பெண்குழந்தை எனக்கருமைபயருளொனாதோ

வள்ளியம்மைநாடகம்

பொது சந்தனிருத்தம்.
செர்வைத்தாவடங்குலங்க
செர்வைத்தாவடங்குலங்க
புத்திரியிலையினிமென்செய்வோமென்று
புலம்புவதைகமனதில்கொன்று பொருத்தக்கேட்டு
மெத்தமனமகிழ்ந்து தம்மெய்வமாக
விசையெனினிமென்செய்வோமென்று நினைவதற்குக்கு
சத்தகண்ணிமார்க்கணங்கை துபாத்தித்த
தாயெனவேதயவரத்தாமிவர்க்குசே
வாசனம்,
இக்கம்பிசேசாரம் நம்பிராஜனிடத்தில் நங்கைமோகினிப்பெண்கு
ழந்தையிலையென்புலம்பும்பொது மல்லிமெனினிமென்செய்வோ
மென்செய்யும் சத்தகண்ணிகள் வருகின்றனக்கண்ணக
சத்தகண்ணிகள்-வருகின்ற-சுரு-புண்குறையாளி
ஆதிதாசம்,
காலமெல்லிதழ்ந் காலிலெழுந்து
கருணைபெய்ழியுந்நெய்வ கண்ணியாமணித்
தயவுபொருந்துகச்செய்வ பில்லாநல்ல
சத்தகண்ணியார்க்குதேவர் நின்கோ
நங்கைமோகினிப்பெண் குழந்தைகையவேண்டி
நம்பிராஜனுடன் புலம்பிப்பொது
சத்தகண்ணிமார்க்குதெய்வ பங்கையொழுகலை
சத்தகண்ணியாவந்துகோள் நின்கோ
சத்தகண்ணியா-நிருத்தம்.
சேர்ந்தகண்ணிமார்க்குளவந்துசேர்வைகாட்டி
செர்வைத்தாவடங்குலங்குயப்பாத்தசொல்லார்
கூர்த்தம்கமருநித்தமனம் வருந்தியபெண்
குழந்தையிலையென்றுசொன்னாருவையக்கேட்டு
சார்ந்தானாநிநுப்பிடக்கைக்கேதலவகேதம்
செய்யகெடுமெனினிசே சாநந்தக்கரு
பொருளாக்குபீர்தங்கற்பணியினுலை
புணத்திலொருபெண் குழந்தையிருக்குந்தானே
இவையது.
தானேவிலையற்றினிப்பெண்குறையிலையே
செய்யசேயுதிநிதிப்படியாசைக்க
காணுவனதில்கண்ணிலேழ்ந்த
காணுதல்கடந்தசேதிக்காட்டிப்பள்ளி
மாளையோர்பெண் குழந்தைகமனப்போற்றிபுள்ளி
2

வள்ளியம்மைநாடகம்

வள்ளுவன்னைவெடுத்தா வளர்ப்பாயென்றோ
ஆனதெய்வமங்கையர்க ளுரைத்துப்போக
அமிர்தநகையுமகிழ்ந்தகிருத்திவள்ளுளே.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தேவகவ்விதகள்நகையேமேயினிக்குப் பெண்கு
ழந்தைவரும்விதத்தைநகையே வெள்ளியம்மையில்கொண்டபின் ஆன்
விடம்வனத்தில் கலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

கலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

தேவமெல்லாநகையெண்ணெய்நாழித்தகணக.

நிருத்தகுழைகட்டிபுண்டிசடைமுடியுங்கொண்டி

வாகுபெறுங்காவிலைநிரமருங்குசேர்த்தா

மந்திரத்தரங்கட்டியவொட்டியாணம்பூண்டு

ஆழிமுறைதற்பமுறையதுகாணுண்டு

அதிமகமறையெரு முனாந்தருள்சேர்ஞான

யோககலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

வானிறினுன்றிருக்காவிறேறென்றிவானே.

கலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

கலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

கலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

முலைக்கோட்டுமகாமுனி யருகிறவிக்ஞகணக.

வள்ளியம்மைநாடகம்

தட்டிடவேண்டும்வள்ளிக் கொடியிற்பெண் குழந்தைவொன் டு
தேட்டமாய்க்கவகையா தெரித்திடப்பார்க்கலாக்கும்

வசனம்

அகோவாரும் இராஜாதிஇராஜனுதிப நம்பிக்காராஜனே சரணஞ்
சரணம் இப்போதுவனத்திற் கொள்கெடுக்கப் போனவிடத்திலவள்ளி
த்திளக்கெடுத்த பள்ளத்தில் குரியன்போலஒருபெண்டிள்ளை யழுதுத்
கொண்டிருக்குது அந்தவறுசயத்தைத் தாங்களவந்து பார்க்கலாமகா
ராஜனே.

பொது-விருத்தம்.

புதுமைகாணவர்க்காளிற் போய்வந்துசொல்லக் கேட்டி
அதிசயம்பார்ப்போமென்று அன்புடனும்பிராஜன்
ரதிபெறுமொயிலொய்யாந நங்கைமோகினியுங்குட
மதிவிக்ஞகணகவும் வழிதனைத்தேடிவாரார்

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம்குறவர்கள் சொல்லக்கேட்டும்குறமகாமுனி யரும் நங்
கைமோகினியும் வளத்திலவருகிறநிதமெப்படியென்றால்.

இராஜன்-வனம்போகும்-கொண்டிச்சிந்து.

இ-ம்-புன்-கொவாணி-அட-தாளம்

நத்தார்வனந்தேடி.

நம்பி

சாஜனுந்நங்கையோகினியும்

மடந்நைதடிபுண்டி

வாசன்

மல்லிகைமூல்கைமலர்குடி

குழந்தையிருக்குமிடம்

தன்னை

கூடுமென்றுகுறவர்குட்டமுடன்

தெளிந்துகலம்பெரி

நல்லி

சேஷமதாயிருகையி

அக்கதலம்பார்த்தி

வெகு

அக்ககாராசுடந்தகையிலே

விந்தைமணிபோல

பிள்ளை

விரிட்டசுத்தமுநேரிட்டதே

வள்ளிக்கொடியிற்பெற்ற

பெண்

மதனைக்குறவினைக்காதிவற்றார்

உள்ளமகிழ்ந்துகொண்டார்

அங்கே

உற்றகுழந்தையைவந்துகண்டார்

இராசனசொல் விருத்தம்,

வந்தமயிராஜேந்திரன் வளத்திலுற்ற

மதனைக்கண்டமென் மகிட்டுகொண்டார்

கந்தமலர்க்குழலாரே நங்கைமாதே

கன்னிகையேயிவ்வளவே கட்டிசெய்கை

வள்ளியம்மைநாடகம்

எந்தவகையோவோர்பெண் குழந்தைதானாம்

இசைக்கயல்கித்தூல்கூவு தீர்க்காபரநு

சந்ததியுமக்கெனவே குனிந்தெடுத்திக்

தாங்கினுந்நகையிலயாகுகினுனே,

நகைமோகினி சொல்-அகவற்பா-இ-ம்-மோகனம்.
மகன்னோகெளரய மாவனத்தன்னில்

முன்னமேயாழு முயலமதாக

குறித்துமேயோர்பெண் குழந்தையேவனடி

வருதகமாய்க்கிவனாள் வடிவேலனாய்க்

காலானத்தந்த கன்னிபார் கன்னையுந்

தாங்கியவருந்தி தாளினைப்பணிந்து

பேருடனேழாண் பிள்ளைகளிருக்க

கூறியதுனைப்பெண் குழந்தைத்தந்தியாய்

என்னொன்புலமடி வென்மொழிகேட்டி

தன்னிலேநகையாய்க் சத்தகன்னிபர்கள்

கூந்துதாளன்று நருமையெத்தித்து

இத்தமாலலத்தி லேஸ்வரன்செயலில்

மாண்வாழ்நிறிநிற்பெண் மதலையுண்டாக

பாண்வையாய்க்கொள் பரிவுடன்காண்பீர்

எடுத்ததைவளப்பி கொண்ககன்னிமர்கள்

கொடுத்திவமவர்களைக் கொண்டகாவெப்போ

பேணிபயகமக்குப் பிழைக்கப்படுவால்

கூண்பமபலிக்க வள்ளியில் கொடியில்

கூண்கமகக் கண்ணாழிமுத்தையப்

பூண்கமகவே பொருக்கவேண்டோம்

ஆனகல்கமக்கு அரண்முட்குழந்தை

தாணிதெய்வம் தழுவிக்கொடுத்தார்

பெர்து-விருத்தம்.

அக்காழ்நித்தலுநுந்கக கொண்டு

அக்காழ்நித்தலுநுந்கக கொண்டு

மகன்னுஞ்சேர்வேள் விடையெஞ்சேர்

வனத்தினிபெப்படி குழந்தையிடத்தலே

எங்குநுந்கக கொண்டுநிலை பெய்து

இலவகுமணி பொருந்ககுழந்தைகன்னி

தவகொண்டேறமகங்குளிகதி கவனம் பிழை

தாங்கினுந்ககெனவேமே வுஞ்சேர்

குழந்தையனைக்கொடுத்திமுத்தகொடுத்தி

கொடுத்திபழமுட்டிபெய்க்குமுழமுட்டி

தாழ்த்துவிவங்கிபமகலைக்கிவிசொத்த

வள்ளியம்மைநாடகம்

பெர்து-விருத்தம்.

வினையமுனிவரிங்கு நிலைக கிந்தருவிவாடி

கன்னியராசாபாசங் கருத்தினிவிருக்கும்பொது

தவனிளஞ்சேலை கன்னிம் நனிந் நெருகுள்ளிமாணம்

நன்னயகலைபைத்தேடிநாடியுமவந்ததன்னேரு.

வசனம்

இத்தப்பிரகாரம் வெள்ளியமலைச்சரவில் ஒருந்தலனத்தில் தவஞ் செய்பவர்க்கலைக்கோட்டு மகாமுனிவர் காமவிவாககொண்டிருக்கும் போது அவ்விடமொருபுள்ளிமாண கலைமாணத்தேடி வருகிற விதமாக

மாண்வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆகிரளம்.

மாணம்வந்ததேபுள்ளிமாணம்வந்ததே

காண்மிருக்கபூமலித்தகாலனம்,பிறநிறந்த (மாணம்)

மொய்யுறவாடி-மேவியேகாடி-காணி-தே-டி-க-கலைநனைத்தேடி

மாணம்

வனந்தலின்மேவி - வாவிபுலவிகனிந்துசொற்றேவி கலைநனைத்

தாவி.

மாணம்

பொன்னிறமானின் - புத்தருமேணி - உன்னியம்வாணி-வயர்வறத்

காணில்

மாணம்

விருத்தம்

வினைவுறுஞ்செந்தேவ்வடித்துமலரோழர்த்து

வினாமிருத்தவேள்விமலைக் கருகெதிந்து

குருந்தாசக்கனிபுசித்துபுயல்பூரித்துக்

கொண்டிகலைக்கோட்டுமுனி கணமிகாணை

தழுவிவிக்கெற்பமிராத்திககாதென்ற

தலகலமாழினுலை நெய்பந்தக்கிமாணம்

பிழைபகற்றும்வேகவிதிப் படியாலவகோர்

பெண்குழந்தையின்றிடவும் பெய்கண்டாச்சே

பெர்து-விருத்தம்;

செருண்டமச்சேனை-ஆன்றுமாணம்

திருப்பவும்-பாரமல்கொண்டோடிப்போக

பாருண்டகி-பூர-தேவித்தாங்கிப்

பழுவறப்பிளபைப்பாதுகாக்கும்போது

காருண்டாமவேள்விமலைக் குறவர்காடி

காணில்வள்ளிக்கிழங்கு வெட்டக்கதித்தெல்லோரும்

மேருண்ட-மித்தலவக் கன்னித்தேடி

வினாவிவாய்க்குமத்தி குறவர்கவந்தாரே

வசுதன்

கட்டியமயங்காசோதம்பி சதுரனெமிருக்குமுந்த
... மலையேடுமாறாகாரணவெளியுள்ளதே

வசனம்

காலாட்டிந்திதேகமே காணோம்வண்ணம்
பிரிவனாத்து சித்தம் காலாதுகாசம்

வள்ளியம்மைநாடகம்

சீராட்டமைவழிக்கு மையுதிட்டி
நேரினசுவண்ணசுருமணித் தொர்வைபூட்டி
பாராட்டினோபாட்டுத் கூர்மைகாட்டி
பறகுமொருவயிற் கடைப்பாகக்காட்டி
சீராட்டிக் காதுக்கிப் பஞ்சுஞ்சேர்த்து
சேலையிட்டுத் தக்கையிடச் செய்தின்றுரை.

இதுவுமது-விருத்தம்,
தக்கையிட்டுத் தள்ளிவிடக் கண்ணையிட்டு
தங்கிறயிசைந்தவளோத் தண்டிப்பால்
அக்கம்பாய்க்காதுவளர்த் தன்புசூர்த்து
அருமைமொழிமணிமகக் குழையுலுட்டி
மைக்குழலையெங்கு வள்ளித் தாயேவெலர்
மலையையுமறவாதம்நைப்பெண்ணை
கைக்கிரியேவன் றாகலுந் கொண்டிடிக்
கண்டிக்கண்டிடவடிவங்காட்டினுரை.

பொறு-கண்ணிகள்-இ-ம்-மத்தியமாவதி

ஆசிரியம்.

வள்ளியெனுஞ்சிறியயிற்றோதிறை
வயதில்வளர்த்துதிருத்த
பெண்ணைப்பெல்பெச்சு மெள்ளையிருகை
பெண்ணின்பருவம்மொந்த
சக்காமுமுஞ்சிறுகுமுஞ்சுறு
சாத்துகளைபமணமும்
கந்தமலர்க்குமுலுங்குழல்விழி
கணியுமயிர்தருணமும்
வஞ்சியிடையுள்வெணியாழைத்துடை
வாணச்சரிசைத்தயிலும்
பஞ்சுபொல்லெல்லையுள் பாதச்செந்தா
பாடகத்தண்டையொலியும்
அருகையினதுசெந்தூர்ப்பச்சாசம்
அழகுநதுவகாமிநி
பருவம்வயகெட்டாசியருவத்துலங்க
பருவபிசுத்துதேவி
மின்னுக்கருடன் சுடவள்ளியும்பாங்கி
வீதிவெள்ளையாட
தென்னையுளேடுகய்க்கண்ணியோவிற்த
சொல்லியென்றுவாயாட
இப்புகழ்க்கவிவிக்கலுந் தருகிறேன்
என்கொருவகையாடத்தெனார்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

ஒப்பினைவள்ளியிண்ட செப்புமொழியுட் கொண்டு
ஒழுங்குவணங்குவொன்பார்
இத்தப்படிவெல்லோரும் வந்துபசுராஞ் சொல்ல
எத்திழையுமவள்ளிமகிழ்தாள்
தந்தைநம்பிராஜனும் கண்கமோகினிப் பெண்ணுங்
தங்கலில்மெத்தப்புகழ்தார்

இதுவுமது-விருத்தம்,

அருமைபுடன்தாய்தப்பன் புழந்தாவாழ்த்த
அண்ணமார்மனமகிழ்தே யன்பாய்க்குற
உரிமையாப்பின்னும் குள்ளோரும்வாழ்த்த
உத்தமமொவரும்போற்ற வறவோமேத்த
இருகிலமும்புகழும் திராணியைப்போல்வள்ளி
புகைத்தசொற்னக்கிளியோலுமயிழைப்போலும்
பருவமுறும்பக்குவமர யமைந்தமாத
பாடகமாருடன்கடி யிருக்கின்றாரே

இதுவுமது-வேறு.

இருக்குறையிலேவள்ளிக் கிழந்துவையண்ணமாரும்
பெருகியகுறவோடு பேசுமேரிடத்தில்கூடி
மருவுலையுஞ்சோலை வளக்கிரிற்றினைவினாக்க
உருக்கமாய்க்கிணந்தெல்லோரு முயமைவாழிருக்கின்றாரே.

விருத்தம்.

விளங்கியகுறவொண்ணும் வேடர்குன்றகர்க்கூடி
தனைநிடைவனப்புனத்திற் தருக்கினைவினாக்கவேண்டி
கிளங்கொடுகினைமாக்கொண்டு இருடைசெய்யுறவேலர்க்கு
வளங்கிபதிகையேநோக்கி வந்துபுகைக்கின்றாரே.

இதுமது-விருத்தம்

பூசைகள்செய்துநெண்டிப் புனக்குறையர்களுக்கூடி
வாசமாய்வனத்திற்சென்று வலிமைமலிவிற்தைக்கண்ணி
விதிவெண்டிக்குகொண்டு வெட்டிபுழப்பமுநிசெய்து
பேரியேகல்லலான்றபெருத்தினைவினாக்கின்றாரே

சந்தவிருத்தம்

பருகிபார்த்துத்தினைவினாப்பொட்டியைத்
தழுவிக்கையெலித்துதெய்வவண்ணை
தொழுதுவல்ல முகற்றவைப்புஞ்செய்திற்
குறவகூடித்தினைவினாப்பார்க்கோ.

குறவர்-தினைவினாக்குக-கண்ணிகள்.

இ-ம்-ஆணந்தபைவி-ரூபத்தாளம்.

வரைக்குட்செத்தினைவினாக்ககத்தனை-வாழ்த்தியெனொழுதேத்தி

பொது-விநாயகம்;

EXF 611.

பிருகங்கள்வருகிற-சரு-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

மிருக மனோகம்பலி

(1508)

(15)

(பிசு)

(1875)

... ..

100

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

2015年10月

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

2074

6.1.1.1

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

(செட்டி)

(செவ்வெண்)

(செட்டிமீட்டர்)

விருத்தம்.

செய்து

வசம்

தூண்பாண்டி-விருத்தம்.

(வ-ம்) அகோவாரும் எங்கள் தந்தையே நம்பிய மகாராஜனே
கணஞ்சாரணம் இப்போது நாம்வினாத்திறைப்புறுத்தில் பட்டு மீ
கசாதினவந்து அழிக்காமல் காவலிருக்க எங்கள் தந்தையே வ
னிபம்மைபை திறைப்புறுத் தாவல்காரைச் செய்ய வேண்டும் எம்
ள் தந்தையே.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆ-த-த-ளம்.

இராஜன் - நம்மகசொல் - தரு.

புனத்தினிலவள்ளியை திருநெல்வேலிக்கு அனுப்புவதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்துக் கொடுத்தது குறித்து கேள்வி எழுந்ததால் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டுப் பேர்வை மூன்றாம் கூட்டம் நடைபெற்றது.

மனத்தோடு தீனப்புகம் வளவிதார்க்குமற்போனல் தன்னைதாயே
நாம், வருத்தப்பட்டதன்மூலம் வியர்த்தமாய்போகுகோ தினைதாயே

பேய்] இராஜன் நக்கைசொல்-தரு
கண்மணியாகிய பெண்மணியவள்ளித்தாயை மைந்தரே தினைக்
காக்கப்போகச்சொன்னு லேர்க்குமோவுலகுக்கு மைந்தரே
புத்திரசொல்-தரு.

தன்மையாய்தினைக்கதிர் தன்மைகார்க்காமற்போனால் தன்மைதரையேநாம்
சதிராய் வேதனைப் பட்ட கதினைக்கிளி கொய்யாதோ தன்மை தாயே

இராஜன் நக்கைசொல்-தரு
கைவிட்டுப்பிரியாத கண்மணியவள்ளியைமைந்தரே தினை
காவலுக்கவனேநாம் போலென்றுசொல்லோமோ மைந்தரே

புத்திரசொல்-தரு
மைமிட்டளிக்குற வள்ளிக்கக்கிளையென்றால்- தன்மைதரையே- உங்கள்
மக்களேழ்பேருக்கும் அக்கனாதொள்ளை தன்மைதரையே

இராஜன்-நக்கைவள்ளிக்குச்சொல்-வேறு-தரு.

காக்கிளியேளங்கள் கண்மணியேவள்ளித்தாயே தினைக்
காவலுக்கவரே மேலச்சும்மதிப்பாய் தாயே
மைக்குழலையெந்தன் பொற்கொடியேவள்ளிமாரே அண்ண
மார்களுரைத்திடுங் காரியங்களடி தேனை
அண்ணமாரவத்தின்று சொன்னசொற்றவனாற்றானே காட்டில்
அருத்தினைப்புகைத்திரு வகுத்தாமல்போவள்ளி மாளே
எண்ணியேசொன்னேமென்றிருதயம்வையாமல் திரே
அவ்வமேதொழியர் தன்னுடையேயவரு வாயே

இராஜனும-நக்கைசொல்-விருத்தம்.
மாக்குழலின்மொழியேதனே வள்ளியேமகளேமாரே
பாக்கிமாரகண்ணைக்கட்டி- பண்புடன் உணையாய்க்கொண்டு
பூங்குயில்கிளிகொய்யாழற் புகழினைப்புகைத்தவன்ருய்த்
நிக்குவாராமற்காத்து இயற்றுவருவாயம்மா,

வசனம்
அகோலாநாமம்மா எங்கள் கண்மணியாகிய வள்ளித்தாயே இப்
போதே பாக்கிமாரகணையுக்கட்டிக்கொண்ட நமதுதினைப்புனம்போய்
பிராஜாதிகள் பட்டிகள் தினைக்ககிளையென்றால் காவலிருந்து கழு
ருக்கை கந்தக்கிளையாய்விடும்பெற்று வருவாயம்மாவள்ளித்தாயே
(வள்ளியம்மைவசனம்)சாணமசாணம் அப்படியே பழுதில்லாமற் கை
ததாவருவேன் தன்மைதரையே.

பொது-விருத்தம்
ஞாலமேபுகழ்ச்சும்பி ராஜனுமவர்க்கப்பாரி
மூலமாகிப்பெண்ணக்கை மோகினியிவர்தன்னுலே
சொல்லுந்புனைத்திற்காவல் சுதமுடனிருக்கச்சொல்ல
வசனமே வள்ளியம்மை வளமுடன்வருகின்றாளே,

வசனம்
அகோதெப்படியென்றால் நம்மோஜனம் நக்கைமோகினியுந் தி
னைப்புனங்காக்கச் சொன்னபடியால் வள்ளியம்மை பாக்கிமாராடன தி
னைப்புனங்காக்க வருகிறவிதங்காண்க,

வள்ளியம்மை-வருகிற-தரு-இ-ம்-பு-ரா-வராளி
ஆதிதாளம்.

வள்ளியாய்கியும்வந்தாள்-தினைப்புனங்காக்க
வள்ளியாய்கியும்வந்தாள்
வெள்ளியங்கிரிவேந்தன்-வள்ளல்சும்பிராஜேத்தாள்
பிள்ளையாகியபசு-பிள்ளையாகியகுற வள்ளி

மாதாபிராவைப்பணிந்து போய்வாரேனென்று
வாக்கிவிட்டியணிந்து
ஆதாவாகத்தணிந்து அண்ணமார்தம்மை
அனுப்பிமெனது கணிந்து

பேதாதிபேதங்கள் ஏதென்திளையாமல்
தாதிபர்கள்தன்னேடுங் காதுடனோகடி வள்ளி

பாடகச்சிலம்புசிலம்ப
பாதசாங்கல்புலம்ப காலாருபிலி
ஆடகப்பணிசாணசய முகந்துலங்க
அதிகாற்குணமிசைய

ஜாடைவிவிக்கிராகம் பாடிநயங்கள் தேடி
பேடைமயிற்பாக்கிபரோடுமுறவுகடி வள்ளி

காவிற்கனிகளாருந்து சத்தாணமலைக்
காளியைப்போற்றியிருந்து
தேவற்குணைப்பணிந்து கினைந்துகாக்குந்
தினைப்புனத்தேடித்துணிந்து

தாவிப்பாக்கியரோடு சாசவண்டிப்பாடும்
பூவைப்பெண்ணாகவித்தான் தேவிக்கதியோக வள்ளி

சந்தனவனங்கட்டி நத்தவனமும்
தாண்டியேதள்ளிநடந்து
சின்னமகிழ்த்துபடர்ந்து வருத்தியுந்
செண்பகவனந்துடர்ந்து

கக்கமல்லிகைச்செண்டுக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு
வந்தவழியும்மணியுளங்கொள்ளவனங்கண்ணி வள்ளி

வருகின்றிருத்தம்,
சூரியன்கதிரொளத்துலங்குவள்ளியின்
சூரியதினைப்புனத்தன்னிலலந்திட
கூறியவேட்கள்கூட்டமாகவே
சூறியபாணதுசெய்கின்றார்களே.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை பாக்கிமாரோடு இணைப்புகாக்க வரவும் அங்கேவேடர்களால் பாணைக்கட்டப்பட்டவ வள்ளியம்மை காவலுக்குத் திறந்தமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மை-பாணைக்காக்கும்-கண்ணிகள்-இம்,

ஆனந்தபாடி-ஆதிதாளம்,

செம்பவளக்கால்சாட்டி. நன்றாய்ச்

சிறந்ததகவளைபூட்டி.

சம்பலைப்பொவ்வணிகிரப்பி. அதில்

கனம்பொருத்துந்தழைப்பாப்பி.

பருத்தகுமிழாணிதாத்து. வள்ளி

பாதம்வைக்கவேணியைத்து.

திருத்துங்கவண்டனைச்சேர்த்து. வள்ளி

செங்கைபிறநலிகோர்த்து.

வணிக்னிற்பாதம்வைத்து. உன்னி

ஏறவள்ளிமன்றிவைத்து.

பேணியவள்பாணிநுத்தம். வள்ளி

பிறபனமாய்வளம்பொருத்தம்.

வசினையண்ணமாப்போக. அங்கே

வள்ளியும்பாக்கியும்பாத.

விரைவுடனெனையிறக்கவாசேர்த்துள். வள்ளி

வள்ளிக்கிணைப்புனங்காத்தாள்.

தினசையகோக்கிப்பார்த்துவாள். வள்ளி

தெய்வங்களைக்கும்பிறவோள்.

அசையாப்போனேறி. எங்கள்

அவ்வைவள்ளிமன்றத்தேறி.

பாக்கியரைப்பிரியாமல். கெஞ்சில்

பல்கிணைவுக்குறியாமல்.

நின்றவாருக்குரியாமல். கிளி

தினக்கிணைகொய்யாமல்.

விகங்கவண்ணமாராமல். அம்மன்

வேற்றமுதம்பாராமல்.

காசலையாப்பாராமல். நின்னா

காத்தாளோருநாது.

இருக்கங்களைச்சேத்தசைய. உண்ணா

எலிற்காளோகவணிகைய.

பருவமுயல்முழங்கிய. வள்ளி

பலப்புணைகவணைய.

காவலையல்கவணை. வள்ளி

கவணைநின்றாநா-வ்ருவங்க.

மெய்யிலிட்டபணிதலங்க. உண்டை

விககின்றாள் கவணிலங்க.

வஞ்சியிடதுவளகின்றாள். அம்மன்

மணிக்குறவேல்மென்றாள்.

அஞ்சுபப்பென்றதல்போடக. கேட்டு

அன்னங்கள்வந்திசைபாட.

பூங்குயில்களும்முதமொய்க்க. வண்ணப்

பூவாளுத்திரிகள் மொய்க்க.

மாலுயில்களிசைபாட. புள்ளி

மாலினமுதமாட.

இப்படுவள்ளியும்பெரிய. இந்த

சாரேமுலோசமுநிய.

செப்புக்கிணைமாளே. அம்மன்

தினப்புகள்காத்திருந்தாளே.

பொது-விருத்தம்.

வாட்டிலல்லாமல்மேலரணிக்கோளின்.

வள்ளிதினப்புனங்காத்துவாழ்நாளில்.

தேட்டமுடன்சும்பமுனியிடத்திற்கே.

சென்றுவந்துவடகழிலைத்திரிச்சார்பில்.

கூட்டமலர்காவதைத்திரித்தமபாடி.

கொண்கியமாரிநுத்தகோளையோக.

காட்டமுதுகாரதமாமுனிவன்வந்து.

நடிக்கின்றான் கிலசரிதைப்பக்கிவ்ருளே.

வசனம்.

அகோடுப்படி பென்றால் இந்தப்பிரகாரம் தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மைமும் பாக்கிமாரும் காத்தது கொண்டிருக்க அவ்விடம் அகத்தினைக்கண்டு அவ்வழியாய் நாரதமாமுனி வருகிற கந்தகாரன்.

நாரதர்-வருகிற-நரு-இ-ம-ஆபி-ருபதகாளம்.

வேதகிணையமாகவிலக்குதுதித்ததப்போக.

காதலென வுருவிவையேகாரதாளத்து. கோவந்தினர்

புவித்தேவையோடயிற்போத்தி போதலெனவையசாத்தி.

வலுத்தகமத்திரமேத்தி வந்துநாரதர். தேவந்தினர்

செய்நெய்யருந்தாட்சஞ்சைத்திரிமத்திரந்திரபாணித்து.

தவ்ருசேர்ப்புண்காவதைத்தவ்ருசேரதர். தேவந்தினர்

கண்டருள்கிணிகள் மெள்ளக்கண்டபேருட்க்கொண்ட.

விலுத்தேவதன் பாடிவேடகாரர். தேவந்தினர்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

விருத்தம்

வந்தியோகதமுனிவர் பாணமீதுந்து
வள்ளியம்மைதனமு மெய்விடவுக்கண்டு
வித்தைமதியோசனியோ சிதைதானே
மேனையோசுர்வியோ மித்தேபொன்னே
இத்தவுலகினிவளபொ ஸமுதங்காணன்
என்றுகளிசுந்தபா மெதிசேதினறு
சொந்தமென்றேபுனககாக்கும் பெண்ணைப்பார்த்திசு
ருட்சமதாயமுனியசனஞ் சொல்லுவானே

நாரதர்-சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

ஆரம்மாச்சொல்லுவாய்தினைப்புனங்காக்கும்

அதிகந்தனைவினனுவாய்

சாரம்பொருந்தகதமில்லாந்தெரிந்தபக

தக்கமேதினகினையென்கேவுந்தாய்தந்தை

(ஆரம்)

ஆதிலட்சுமி

தானே

தெய்வலோக

அயிரானியெனு மானே

சோதியோசாஸ்வதியோசம்மையோவேதத்

துலகியபார்ப்பதியோ

எதோதின்பேர்தக்கைதாய்பேருஞ்சொல்லுவாய்

இத்ததினைப்புனத்திலவந்ததெந்தவிடமோ

நாரதர்-சொல்-வசனம்.

அகோவாரும்மாதையே ஆதிலட்சுமி இத்தாரணி-சாஸ்வதி அர
ம்மாபாள் பார்வதி இவர்களுடைய தினைப்புனங்காத்திருக்கிறதே யா
ரோ எனக்குத்தெரியவில்லை உன்பெயரும்உன்னார்பெயரும் உனதாய்
தந்தைபெயரும் தெரியச்சொல்லுவாயம்மாதையே.

வள்ளியம்மை சொல்-விருத்தம்.

சாதியோகாக்குறவர்களுந்தாய்பேர்நங்கை

தந்தைநம்மோசேத்தரன்யென்பேர்வன்னி

கோதிலலானேவிமலைக்குடியாஞ்சிறந்தார்

குடியிருப்பாமென்கன்பதியதுவேவாசம்

நீதியுடன்நினைப்புனத்தைக்காப்பாயென்றே

நெய்தக்கையெனையுமனுப்பிவைத்தார்

இதுகெவநிரந்தரானுநாநாயேதின

குமதுபெயர்நாயேதோவுரைசெய்வீரோ

வசனம்

அகோவாருத் தவ நுமலிகையே என்னுடைய ஊர்பெயருந்தா
ய்தந்தைபெயருஞ் என்பெயருஞ் சொல்லச் சொன்னீரல்லவா எ
னக்குத்தெரிய குறிச்சாதி கால்கள் வரசமாயிருக்கிறது சிறந்தார் எ
னக்குத்த தெய்வாரான தாய் நனக்கமேதினி என்பெயர் வள்ளி

வள்ளியம்மைநாடகம்

ஆனபடியால்நீர்வரோ எனக்குத்தங்கள்பெயர்தெரியச்சொல்லு
வையா- நாரதர்-சொல்-விருத்தம்.

சீரிசைக்குயில்கள்கூவுந் தினைப்புனவள்ளிகேளாய்

நாரதனைன்பேரிந்த நாடெலாமறிவாரிங்கு

சாரியஞ்சொல்வேனிரிந் கழுதாமாமலையில்வாழுஞ்

சாரதருபவந்த சாயியைமனஞ்செய்வாயே.

வசனம்

அகோகேளாயம்மா வள்ளித்தாயே நானேநாரதமகாமுனி எ
ன்று நாமுபதினாலுலோகமுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் ஆன
படியால்நான் சொல்லும்வார்த்தையை மனதிற்கொள்ளுவாய் ஆ
னாயினாலேநீகுபசுவந்தரியமாக யிருக்கிறபடியால் கழுதாசலக்
தசாயியை மனஞ்செய்துக்கொண்டால் எனக்குசந்தோஷமாயி
ருக்கிற அடியம்மாதாயே.

நாரதர்-சொல் கண்ணிகள்-இ-ம்-புனஞ்-கவரளி- அடகாளம்.

மனதுக்கிசைந்தவந்தானே

குசனை

மனஞ்செய்துக்கொள்ளள்ளிமாளே

கனமும்பொருந்தாய்வுள்ளித்தாயே

எங்கள்

கந்தனைமனந்துக்கொள்தியே

கழுதாமாமலையுஞ்சேனை

உத்தன்

கருந்திற்குகந்தவிகலாசன்

தமுவிக்கொண்டால்வெகுசெம்மையே

கத்தன்

சாயிதருவார்வெகுநன்மையே

அகரர்சமரில்வென்றவேலன்

அதி

லாண்டரட்சகலிபாலன்

வலியபனிரொண்டுகைநோளன்

உத்தன்

மனதிற்குத்தமனைவாளன்

கலியுகவந்ததருமாரன்

யார்க்குந்

கருணைபுரியுமுபகாரன்

சலியாமலவர்க்குசம்மதிப்பாய்

வள்ளித்

தாயென்சொல்மனதினிந்ப்பிப்பாய்

வேறேபேதம்நினைபாதே

வெற்றி

வேலரைச்சேர்த்தனைமாதே

ஆடுவரோவென்றெண்ணாதே

குசனை

அனைந் துக்கொள்ளினைகள்வாராதே

கமலச்சரவணச்சண்முகனே

வாடி

கலந்துக்கொள்ளல்லதெய்கனை

வள்ளியம்மைநாடகம்

அமரர் பணிக்குழந்தைகளை
அனைத்துக்கொள்ளுமாறேசிகளை
வேலுவிடுகிறேயில்லைத்தானே
மேலிகொள்ளுமுள்ளித்தேனே
மேலுங்கதிதருவார்நினைமே
வேலுநீத்தன்னைவகமே
தனித்திருப்பதுஞ்சும்மாவருத்தம்
சாமிக்குமுனக்குமேபொருத்தம்
தனிக்குநினைஞ்சுமரமனையம்
கலைதுகொண்டால்கொடிபுனையம்
பொது-சிறந்தகம்.

பட்டநாதனாரைத்தமொழியைக்கேட்டு
சாதிவிருகைகளைவைத்துசுருத்தும்மேறாய்
அவசியமாயிவ்வார்த்தைமுனியன்சற்றும்
அஞ்சாமற்சொன்னுனைஅக்யானத்தைத்
செவிதனிலேகேட்கவந்தான்விதியோடுகொ
சிவசிவகமரயாரகிவனெயென்று
ருவிமுலைப்பெணவள்ளிநாயகிவிசாரம்
கொண்டேலைவிதியைநொந்துகூறுவாளே,
கசனம்

இந்தப்படிவள்ளிநாயகியை நாநாநிசபரமணாரவிவாகுந்
செய்யக்கொள் என்கிறதைக்கேட்டு சாதிவிருகையைவைத்துவள்ளி
யம்மன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்-புலம்பல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-முதலாம்-ஆதிதானம்

இந்த அக்யானவார்த்தைஎன்னொவிகேட்கவந்தான்
என்னவிதியோபரமசிவனேபரம
வந்தமுனியனைசமுன்வம்புபடப்பழியாய்
மதியாமற்சொல்லலாச்சேசிவனேபரம
அரண்யத்தனிலேநானருந்தினைகாக்கவந்தா
அவதூறுசேட்கலானேசிவனேபரம
கொரணியாகமுனிகுறுதவார்த்தைதன்னைக்
கூதவுட்கேட்டலானேசிவனேபரம
சிவனே

வள்ளியம்மன்சொல்லிருத்தம்

திருமாவின்சொழிபார்ப்பதன்சேயன்
செழித்தாறுதலத்தினுக்குஞ்சேர்த்தகந்தன்
ருருவானருகனைமணஞ்செய்யாயென்று
குறித்தவார்த்தைதுதிதில்லாமல்

வள்ளியம்மைநாடகம்

வெருவாயுமுலர்ந்திடநீப்பேசவேண்டாம்
வின்பேச்சுநாதனைமிஞ்சியிரு
மறுவார்த்தைசொல்லாதே நில்லாதேபோ
வந்தவழிதிரும்பிவிடு மதியில்லானே
(வ-ம்) அகேவாரும் நாதகமகாமுநிபே அனுகலங்களிலும் விற்றி
நுக்கும்படியாயிடி சுப்பிரமணியக்கடவுளை மணஞ்செய்யும் படியாய்
சொன்னீரல்லவா அப்படிக்குநீர்சொல்லவது தருமமல்ல வந்தவழியே
திரும்பிப்போகலாம் நாதகமுதிவோ.

நாதகர்சொல்-விருத்தம்.

பின்னேவருங்காரியமுன் சொன்னேனென்னொம்
பிழையேமுன்சொல்லிபகை யாளியானேன்
உன்னுடையமனநிவினேன் வின்பொல்லாப்பு
உடையவன்வந்தாலவன்பாடுபாடம்மா
என்னையுக்கேசிப்பதுன் காரியமுமல்ல
இனசந்தமுக்கண்ணாடி பெறுத்தாலல்லோ
நன்னயமாயந்தெரியுமிகே யாதற்குமுன்னே
நான்சொல்லத்தெளிந்திடுமோ நவிலுவாயே

(வ-ம்) கேளுமம்மாவள்ளித்தாயே நான்வினாஸ் நடக்குங்காரியத்
தை உனக்குமுன்னேசொன்னகால் என்பேரில்கொப்பவந்தது ஆன
ல் கண்ணாடியை முகத்துக்கெதிர்பார்த்தால் தெரியுமல்லவா அதுபோ
ல முருகாசலக்கந்தநாயகர் உன்னோணஞ்செய்வாரே அதற்குமுன்னே
நான் சொல்லத்தெரியுமோ சொல்லுமம்மாவள்ளித்தாயே.

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்-கண்ணிகள்

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதானம்

வின்பேச்சுப்பேசவேண்டாம்நாதனே
மிரட்டுநடவாதிக்கோராதனே
போம்போம்வந்தவழியேநாதனே
பொருந்தாதவார்த்தைசொன்னாய்நாதனே
கந்தனுக்கிணங்கென்றதுமவாயுமகமோ
கலியாமற்சொல்லவதுஞ்சும்மகமோ
எங்களைவேலவருக்கிணங்கவென்றே
என்முன்னொதிர்த்துசொன்னீர்நீருமின்றே
வெற்றிக்குகருவமுன்றநியாமல்
என்னுகிறீர்கள் சேதிதெரியாமல்
சற்றுநீர்செஞ்சுருட்டிப்பார்த்தால்
சலத்தன்மபேசுகிறீர்சொராமல்
அண்ணமாரிட்சணத்திலவருவாரே
அம்புவிவிலைத்தன்மேற்பொருதுவாரே

வள்ளியம்மை நாடகம்

பின்னாட்டுநாடகமென்கூறே
 உடங்கொண்டதுசுமமாவின்கூறே
 வள்ளியம்மன்சொல்-நெருத்தம்
 சடைமுடித்தவேடமெல்லாந் தாறுமாறே
 தவமுதியென்றேயெவருந் தான்சொல்லவாரோ
 வெடுவெனப்பேசுவதும் நடவாதித்த
 விண்பேச்சுநாடகமே மிஞ்சவேண்டாம்
 அடம்பிடித்தேயெவருளண்ணர் வருவார்வந்தால்
 அண்டவொட்டார் கண்டவுடனம்பாலெய்வார்
 நடமுடண்முன்னில்லாதே போபோயிந்த
 செய்கைபறியாதுசுமமா செப்பினீரே,
 (உ-ம) அகோலாரும் நாரதமகாமுநியேநீயிவனைப்போல சடைவை
 ந்ததுவிரிவே நச்சுதற்கு இணக்கென்றவார்க்குநாசென்னீரல்லவா அ
 து (உ)ய்கேடவாது இப்போது எங்குள்ளண்ணமார்கள் வருவார் உம்மை
 க்கண்டால் அம்பாலெய்வார் அத்தற்குமுன்போய் விடும் நாரதமகாமு
 நியே
 நாரதருக்கும்-வள்ளியம்மனுக்கும்-சர்க்கம்-கண்ணிகள்
 இ-ம்-கண்டா-அடதுள்ள
 கடத்தவார்த்தைகொன்னுற்காசியாமொள்ளினித்தாயே
 உடனேநெருவினற்கணக்குமையுண்டே சொல்லவாயே
 வள்ளியம்மன்-சொல்,
 அடர்த்தார்த்தகொன்னுப் தாரமபேய்நாரதமுனியே
 துலமார்த்தமேதினிடெம்மா தாமநாரதமுனியே
 நாரதர்-சொல்
 இந்தத் திணைப்புலத்திலிருக்கதினியே வள்ளியமே
 கிணையிடுகொண்டா துண்ணையெவருகைகொடுப்பார்களே
 வள்ளியம்மன்-சொல்
 உத்தமமதமே தின்ற உறமோநிலைகுணவியாச்சே
 உலகுக்கொவ்வாறுக்குகலகம்பண்ணுதே விண்ணுபேச்சே
 நாரதர்-சொல்
 பொருடந்தல்லவோ பேசுதேயேயோசனைதேனும்
 பொய்யல்லவோநீமருவச்சுமத்திட்டிலேனும்
 வள்ளியம்மன்-சொல்
 வாய்ச்சுமநிரதாயமுன்னுதகுநெல்லாதுகேள்நாரதனே
 வாதென் தன் குறக்குமகழக்கம்பொல்லா துகாண்நாரதனே
 நாரதர்-சொல்
 குச்சுகுடி இவகட்டிச்சுறுப்பிடுப்பதும்நல்லவாழ்வே
 முடிவோமன்னதுபொய்மக்கான்றதுள்ளிருப்பதுகாழ்வே

செவ

எங்கள்

கத்தர்க்
 கேனை

இந்த

கந்தன்

நட

எங்கள்

வள்ளியம்மை நாடகம்

உக

வள்ளியம்மன்-சொல்
 முச்சுக்குடி லுஞ்செய்பொண்ணோவிந்நோலெருக்கும்ருவத்திற்கே
 கொஞ்சத்தனம்பேசுமிஞ்சுவந்தாயிந்தத்தலத்திற்கே (இந்த
 நாரதர்-சொல்,
 தள்ளும-பொருடையந் திருமென்னிதாயே
 அடர்த்துவருவாரிங்கேகடந்த மொழி-சொல்லவாயே கந்தன்
 வள்ளியம்மன்-சொல்,
 தள்ளிநடத் துத்தாயிவந்தா லுஞ்சொல்லாதே இங்கே
 தணிவுசொல்லாதார்முனியோ போடிப்பே நில்லாதே
 நாரதர்-சொல்,
 வடிவேல்குமரனைப்போல் மாப்பிணையினிசுடையாதே வள்ளி
 மங்கையெகுமரனைமருமனதுசுடையாதே
 வள்ளியம்மன்-சொல்,
 சடைமுடிநாரதாதன் விட்டேன்துவரைமாப்பு என்முன்
 சமச்சாரமிதுசொன்னுநீசண்டையருநிபொல்லாப்பு
 நாரதர்-சொல்,
 கஞ்சிக் குங்காடிக்குங்கைக்குநிபார்க்கிடுங்குறத்தி எங்கள்
 கந்தனைமருவினல்கனமுன்முகாதாவிருத்தி
 வள்ளியம்மன்-சொல்
 மிஞ்சியமருந்துள்ளமேன்மைக்குறவாருலமே மட்டு
 மீறிப்பேசியபேண்ச்சிறிபுளந்துவொல்லோமே
 நாரதர்-சொல்
 வார்த்தைகடச் சித்தன் ந்துபோங்குறமயிலே வள்ளி
 மங்கையெகும மனனந் துக்கொண்டால்வெகுலுயிலே
 எதிர்த்துப்பேசுகிறயினங்காதிர்தலார்த்தையொட்டுமோ வீண்
 எட்டாப்பழந்துக்குக்கொட்டாவிட்டதால் கிட்டிமோ
 பொது-விருத்தம்
 எந்ததெந்தவதித்தினுலுமிகவனங்காள்சொல்ல
 சிந்தையில்பதித்திடாமல் சிறியவார்த்தைசொன்ன
 கந்தர்வள்ளியமன்போற்றுலங்குப தாதுசேசம்
 வந்தநீரதனும்பீர்த்து மடல்தனிவணாத் திட்டானே
 அகோகெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்
 குவேண்டியபுத்திமுகனைக்கொல்லி சௌமலிருக்கஅவனுடை
 யநுபசவுத்திரியத்தெளித்திரப்பட்டத்திலெழுத் சப்பிரமணயருக்கு
 காண்டிக்குமபொருட்டாய்நாரதர்சமுருமனைக்குவருகிறார்
 கப்பிரமணயர் வருகிறவிருத்தம்,
 தருக்கனுடையவிடைத்தந்திமதிப்பவாய்தல்ல

இங்கே

வள்ளி

என்முன்

எங்கள்

மட்டு

வள்ளி

வீண்

வள்ளியம்மைநாடகம்

பெருக்கமாய் முனிவர்நாதர் பெற்றிடுமிகு கமோடு
கருஞ்சூழிச் சம்பல்கள்மேலுந் துருமாமலையிற் றா
திருக்கையிள்வடிவேலேந் துஞ்சிவபக்திரமணியர்வந்தநா
வசனம்

இந்தப் பிரகாரம் நாரதர் கழுதாமலைக் குவருஞ்சமபத்தில் அவ்
விடம் கழுதாமலையில் கிவசுப்ரமண்ணிப் போலு விழ்குவருநெவிந்
துகாண்.

சுப்ரமணியர்-வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்;
பல்லவி.

சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார் கழுநாசல
சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்

அதுபல்லவி.

சிவசுப்ரமணியர் வந்தார்-தவமுனிவர் குழ
 டித்தரகலாபமலிஷ் தந்தியிழியியெய
 னார் தவமுனிவர் செய்து-தித்தரகலாபமு
 னரவர வந்தார்.

(附註)

அழகுநீர்	இலங்கை	பன்னிருகையின்
அழகுநீர்	இலங்கை	
கூறுசெய்திடும்	மேலும்	மணிக் கீழ்
குண்டலம்பணி	மேலும்	

வேறுபட்ட சூழல்களை மாறுபட்டச் செய்கோல
 பெட்டிகொண்டிருக்கின்றனவென்றும்
 கைத்தலமதிவெளித் துத்தயுணர்சு
 கலங்கியெழுந்திருந்தேனென்றும்
 மிலங்கொழிந்தேன் திலங்கென்றும்

விஞ்ஞாபத்மாஸையே சுளப்

பேரிலைமையுந் பொது விருத்தம். தீரமாகச் செய்த சிவ

இந்தப்பிரகாரம் கழகுமலை + தந்தாமி தமதுகொலுவில்வந்த
தெவரர் ள்ஞாந் இரும்ஞாப்போது அந்தச்சாமத்தில் நாரதர்வந்து
மொல்லுமிறவிதங்க ள்நாந் நாரதர் வசனம்.

அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டதாயதராகியும் கோடிசூரியப்
பிரகாச சக்கிதானந்த ஆதிபாபராமல் அலாபிய ஆதிபாமேஸ்வரர்
புரத்திகாமணிபாதிபகப்பிரமணிபந்தவுளோச ணஞ்சாணமை
பாசுவாமி. சுப்பிரமணியர்சேவகனம்

அனோலாருட்பின்னாய் தாரதயாவுழையேயிசுந்தரனேசுத்
 மடவாய் எங்கேயிருந் தங்குந் தாய்சொல்லுபின்னாய்.

வள்ளியம்மைநாயகம்

FILE

தாரதந்தொல்-விருத்தம்.

விண் ணுலகும் ணுலகும் பார்த்து வந்தேன்
 வெளுகோடித்தலங் கொல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன்
 சுண்ணிசைந்தபெண்வனத்திலவள்ளியைப்போத்
 சுண்ட தில்லைசுப்பிரமன்யகீகடவுளானே
 எண்ணியத்தப்பெண் ணுடையகோடுபமெல்லாம்
 இணங்கமாடசித்திரத்திலெழுதியந்தேன்
 நண்ணியத்தமடலுந்தாணிக்குவிப்போ
 தடக்கிலேண்டியவனையநனிவினிகோ,
 வசனம்;

* ஆ-ஆ. சொல்லுநியேன் கெளுநையா ஈவாமி தெல்வலோகத் திலிருந்து பூலோகத்திலுவந்து செருகோடித் தலங்களெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்து தங்களுடையதிசையைநோக்கி வரும்போதுவே ள்விமலைக்கருகே மூன்றுலோகத்திலுங் கிடைப்பாத வள்ளியம்மை யென்ற ஒருபெண்ணைக்கண்டேன் அந்த அம்மனுடைய வடிவை யொருபடத்தி லெழுதிநீத்தேன்கவாமி.

சுப்பிரமணியர் சொல்-வசனம்;

ஆ. து. மெத்சுந்சோடிமதல்ல ஆத்பொய்க்கலாய்வந்த ஆந்த
ப்பெண்ணுடைய விதத்தை செவ்வையாய் இன்னமொருதாமிந
ன்றாய்ச் சொல்லுவாருமபின்னாபுதாரதனே.

நாரதர்செல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன் ஓகவராளி

சுயகதையம்.

சத்திவடிவேல்குமார் சாமிபுத்தன்
தமிழேன் நாரதமுனிவன் தாசனாந்தன்
புத்தியடியேன் விண்ணப்பம் புகலுகிறேன்
பொற்றியுத்தன் செவியிலுறச் சாற்றுகிறேன்
கிவந்தபாமேஸ்வரனைச் சேர்வைசெய்தேன்
தெனித்தபொதுச்சலத்தைத் தேடிச்சென்றேன்
உகந்தகும்பமுனியைக்கண்டு உமகுதிரை
கூண்டி வடகைலை வழிச்சென்றுவரும்
வேடர் ஆரத்தனங்களைச் செப்பும் வேழவிமலைக்
வினாக்குவரும் பொதொரு பெண்ணினைச் சதுரனைக்
தெழுத்தினைப்புகுனத் தருகேசென்றெழித்துக்
திவ்யசத்திரோதயம்போவ்தேன் மொழியைக்
வள்ளியேன் மும்பெயாழித் துயகிழ்த்தேன்
வழுவேலர்க்கு மென் தெயதித் துள் கொண்டேன்

சுரேஷ்

சுரலாமி

சுருஷா

G. G. SEXTON

15-25-18

சுவாமி

தேர்தல்

பொது

சுருதி

கா. சூ. ரா. என்.

ஆகவே

for 6 months

270-11-11

4627101

வள்ளியம்மைநாடகம்

புள்ளியில்லேவரைநீபுளர்வாயென்றேன்
பூவைவள்ளியினந்திணையும்பொட்பொலென்றான்
சுப்ரமணியர்ப்பிலைத்துமென்றுதுணிந்துசொன்னான்
தூப்பொலென்றெனையிறட்டித்தார்த்தினின்றான்
இப்புலியெனினுமிணைக்கும்வள்ளி
எழுதிவந்தேன்வித்திரகதிற்பார்த்திடுங்கண்

சுவாமி
சுவாமி
பொது
மாதா
பொலே
ஹேல்

நீசரச்சொல்லிநுத்தம்

இதற்கமாய்க்குடையுலகேளாமல்வள்ளி
இருகனமும்புறமுஞ்சொதிமெய்யும்
பதமுமான் துடியிடைபுகுக்கின்றபார்க்கது
பண்புபிறமுமையவர்களுகறவிலல்லாமல்
விதவிதமாய்க்கித்தாத்திடுமென்கொண்டி
வீரியாய்க்கிடமிட்டி விலாவாய்க்கு
கதியுதவுகமுருமலைகணிவித்ததுக்
கதையென்கித்திரகதாக்காட்டிலேனே

(வா.) அநேகாசெனமையாகாமி அந்தவள்ளியம்மனிடத்தில் உம்
மைக்குறித்துலென்றுயதர்க்கவாசெய்தும் அம்மன்கேளாததால் அ
ந்தஅம்மனாருகடைய பாசாதிசெனுகல் பட்டத்தில் விச்சித்திரமாய்மு
தியுக்கென் இசைவென்பார்க்கு நடக்கவேண்டிய காரியஞ் சொல்ல
வேண்டித் தூயி (சுப்ரமணியனினிவர் - வசனம் - ஜனல் அக்கச்சித்
திரப்படத்தைக் கொடுப்பினாய் பாப்போம் காத்தமகமுனியே,

பொதுவிருத்தம்

வளையிப்பாறாத்திரகரத்திலுக்கத்த
மடவிலெழுதுகிச்சுவடிவைப்பார்த்து
சூரமடிவென்குமான் மிருகமெய்கொண்டி
கோவடி கொள்ளுமிக்களைப்பேரற்குளவிலாடி
கருமகமதிமயகையுருகிச்சொச்சு
கோய்க்கசுமர்ப்புரியென்கித்துகொந்து
கடவடலெகித்தமொகனிகேள்ளைத்
தூண்டுபாடிப்பெய்க்குவின்குலாரே

(வா.) இக்கப்பிரகாரம் நீராகாமுனியோடுக்த பட்டனைசுப்பா
வள்ளி கண்ணாலைபார்த்து பாடித்தவகொண்டலவைப்போல புலம்புகி
த்திரககணக,

சுப்ரமணியர்சொல்லுன்னிதன்-இ-ம்-முனிய அடதாளம்,

சொல்லிவட்டவள்ளி

சுவாமிபொதுவிசுவநாதே

சுவாமிநித்திரகதே

வார்த்தை-புலம்பிவட்டி

கண்ணாமணியே

சுவாமிநித்திரகதே

மதிமயகி

பெண்ணெயெருக்க

வள்ளியம்மைநாடகம்

கண்ணுக்கிசைந்ததனியே
பெண்ணெயொன்றெனியே
பெசுமபசுக்கினியே
தேனெதெள்ளமுதே
தேடுந்திரவியமே
மாளேமாய்க்குவினே
வடிவேசொன்னமயிலே
கண்கொண்டிம்பாராயே
கட்டியேசொராயே
வள்கண்ணைப்போடாயே
மஞ்சத்திற்குடாயே
மனதிற்குறியாயே
மயங்குவதறியாயே
கதியுதவுகமுருமலை
காத்திரகதே

என்மனதோடு
கான்முன்னேத்
மாதா
எனக்கொஞ்சி
எனக்கிட்டி
பெண்ணெயன்மேல்
காங்கொண்ட
காங்கொல்லுதுன்

திரும்பவும்பார்க்கலையே
செவியிலுங்கேட்கிலையே
தூரும்பிடைதலங்காதோ
துவண்டெதிர்குலங்காதோ
உன்னுச்சைமப்பேடு
உருவயம்பொறுப்பேடு
என்னென்றிருப்பேடு
எனதுயிர்தரிப்பேடு

செவ்வகைகைகள்
மதன்கைகள்
உனையினந்து

பொது-விருத்தம்.

சைவதேவர்களுக்கொண்டாடுஞ் சாயித்திரகத்தைப்பார்த்து
மெய்யுறும்விசாரங்கொண்டு மெத்தவேவருத்தம்போது
மைவழிவடிவுக்கோல மயிலெனநடையுங்கொண்ட
தெய்வயானைப்பெண்மது திறமுடன் கொலுவந்தாளே.

வசனம்.

இக்கப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியர்க்குள் தித்திரப்படத்தைப்பார்த்து
துகியகவி பிரலாபிததுக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடம்தனதுமனை
வியாபிபெய்வயானைதிருக்கொலுவிறகுலருகிவிகங்காண்க.

தெய்வயானைவருகிற-கரு-இ-ம்-மோகவம்-ஆகிதாளம்.

தெய்வயானையும்வந்தாள்-திருக்கொலுமுள்

தெய்வயானையும்வந்தாள்

துய்யசே தியெனமெய்யிலாசமிரு

சைவமாரக்குகவுதையுத்தேவர்பணி.

(தெய்வ)

டு

வாசமல்லிகைமலர்ச் சென்டு கையிலெடுத்தி
மனதிற்குழையது கொண்டு கிளியெனவே
ஆசையிலமொழிதற் றென்டு ரூர்வஉதைய
மானதுபோலவள்ளியேனிவசிகா
மேன்மைகுலாவுகிப்பாபதிபூரண (தெய்வ)
கிதாமுகவினை முழங்க மலர்சொரிந்து
தேவர்கள்வந்து வணங்க இருபுறமுஞ்
சந்தராமரைக துலங்க திவ்யவதன
சந்திரனெனவருஞ்சங்கரன்மருமகள்
பித்தருவளர்நிறுநீர்நிலாநிலகள் (தெய்வ)
செந்தாமரைப்பத மிலங்க துவண்டகோடி
சிற்றிலைபட்டாடை துலங்க கங்காதல்
குந்தனவோலைகட் குலங்க வளைதலங்க
கோதைமாதாசேயெனவளர்நிறு
சோதிமாந்தியமெனஎதிர்வருந் (தெய்வ)
தெய்வயானைசொல்விருத்தம்.

சங்கரசம்புதிவுவாபாலர்ஞான
சாவணகுடாதிபவெனையிக்கும்
செந்தைதனிலம்மலேந்திப்பார்த்துப்பார்த்துத்
தியங்குவதென்மயங்குவதென்கிதைவேறாய்
அங்கமதுமெனவானென்புலம்புவானென்
ஆர்மிதிலாசைகொண்டகையாமெய்யா
செங்கனிவாயதுமலர்ந்திங்கடியாட்டுள்ள
சேதியெல்லாந்தெரிந்திடவேசெப்புளிரோ
வசனம்.

சாராஞ்சாணஞ் தேவர்சேனாபதியாய் எம்பிராணநாததேவர்
ஹ்மன்வதோருருபடத்தைகையிலேந்திப்பார்த்துப்பார்த்துத்தியங்கி மய
ங்கிப்புலம்புகிற்பதேனோ எனக்குத்தெரியச்சொல்லும்பிராணநாதரோ.
தெய்வானைசொல்-கண்ணிகள்-இம்-ஆனந்த பையிரி
ஆறிதாளம்.

தெய்வமேரிவெவ்விதமேசித்திரமடற்றேய்ப்பார்த்து
தெட்டவாய்மயங்குவதைத்தெரியச்சொல்லுஞ்சாமி
பிபனேதேவநீரார்மிதிலாசைகொண்ட
அந்தரங்கமெந்தனிடயறியச்சொல்லுஞ்சாமி
தேசத்திலில்லாவதிகயங்கானோரேயிப்போ
ஆசைதந்ததாமருக்குமடியாளுமிங்கிருக்க
அடித்தோபெண்மேல்விரகத்தென்கதென்னகவாமி
உறுதிசொல்லிபடியானேபுகுந்நுமணஞ்செய்தவர்பின்

கொருத்திமேலானாகொண்டிருத்தமென்னகவாமி
நிறுமனகொடுமனதாயிருந்தவர்களுக்கும்நினைத்தால்
என்னுடையகாலநிலையென்னசெய்வேண்டவாமி
தெய்வானைசொல்-விருத்தம்
கொருபெண்டனைச்சுதமென் நெண்ணிக்கோ
என்னிலையும்திகவடிவாமோவந்த
மாநின்றுகவகண்டோராவார்கண்டு
வந்துசொன்னவோதனையோ கேழ்விதானோ
நிதியுடனெந்தனுக்கு நடந்தவார்த்தை
நித்யமாய்பொளியாமற் சொல்லவேண்டாம்
மாதவத்தோர்புகழ்தேத்து மயிம்மீதேறும்
மன்னவரோபின்நினைவை வழுத்துவீரே,
வசனம்.

அகோவாரும் பிராணநாயகா தாங்கள்தேர் ஒருமென்னினிப்பேரி
ல் மையல்கொண்டதைப்போற்காணுகின்றது அவள் என்னிலும் அநி
கவழகுள்ளவரோ ஆகிலும் முன்னாலென்னை மணஞ்செய்யும்போது
மற்றொரு பெண்ணை மாடெனென்று சொன்னீரல்லவோ அப்படிக்கிரு
க்க இப்போ ஒருபடத்தைப்பார்த்து தியங்கி மயங்கி நிற்பது தருமமோ
என்பிராணநாதா,

பொது-வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் தெய்வயானை தன்ராயகாடிய சுப்பிர மணியகப்
டவுளோக்கேட்டு பதிலுத்தாரஞ் சொல்லாமையக்கண்டு அவ்விடம் நி
ன்றுக்கொண்டிருக்கும் நாரதனைப்பார்த்துக் கேழ்விதைய தெய்வயானை
ன்றால்.

தெய்வானைசொல்-கவி.

விண்ணினாதனே அண்ணலாரிடத்தில்
வண்ணமாய்ச்சொன்ன திண்ணச்சொல்வாய்

வசனம்

ஒரு கலகப்பிரியாயி நாரதனே எந்தாயகரிடம்என்னகோள்வைத்
தாய் அதைச்சொல்லும்பிள்ளாய் நாரதனே.

நாரதர்சொல் விருத்தம்.

தாயேகாண்டேசேதி சொல்லக்கேளுந்
தலங்களுந் தற்கைகளைவழிக் கார்த்தனங்கே
லுயாதுவிதாத்தனைக் காதலாளோப்பெண்
உகந்தவடன்றாபெல்லா முன்னியுள்ளி
வாயாலேசொல்லிமுடி யாதென்று
வஞ்சகயில்லாதமட லெழுநிவந்து
நாபவடிவேலையாப்பா கொன்றதல்லால்
சுமணஞ்செய்யென்றதுயேன் லொல்லிலேனே

வள்ளியம்மை நாடகம்

வசனம்

அகோவாரும்மா! தெய்வயானைத்தாயே நான்கலைபங்கிபேயர் இவ்விடம்வருகும்போது வேழம்மலைக்கருகி லொருபெண் தினைப்புள வகாத்திருந்தாள் அவள்ருபத்தை வாயாற்சொல்லி முடியாதென்று ஒருபடத்திலெழுதிவந்து சுவாமியைப்பார்க்கச்சொன்னதேயல்லது மனம் ஓசெய்துக்கொள்ளச்சொல்லவில்லை யம்மா தாயே?

தெய்வயானைக்கும்-நாரதர்க்கும்-தர்க்கம்

கண்ணிசை-இ-ம-கண்டா-ஆதிதாளம்.

தெய்வயானை-சொல்லல்,

சொல்லவில்லைபென்று சொன்னாய்-சுத்தபரமாத்மாவின் தொழிலெல்லாமறியேனோ-பாவிநாரதா
கெல்லமெல்லப்பேசியெல்லோர்க்குஞ்ஞண்டினிவைத்த வித்தைநானறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்சொல்லல்

தாயேநீசொன்னவார்த்தைத்தப்பிடுகின்றதுண்டோ சந்துமென்மேற்குற்றநிலையம்மணித்தாயே
மாயமுங்கபடமும்முருகன்செய்ததேயல்லால் மற்றொருவார்த்தைகள்செய்வாரோ அம்மணித்தாயே

தெய்வயானைசொல்லல்

இத்தனையுஞ்செய்துநீகத்தரிநாட்டினவன் இல்லைபென்பதறியேனோ பாவிநாரதா
எத்தாரஞ்செய்துவேலர் சித்திரமடலைப்பார்த்து விரும்பிமெலியவைத்தாய்பாவிநாரதா

நாரதர்சொல்

நிஜவார்த்தைசொன்னா லுமென்றோப்பலனேவரும் கிலையாதபொய்பனென்பாம்மணித்தாயே
பசப்பிலும்மைவஞ்சித்தமுருகன்செய்தகறிந்தும் பரமாத்மனென்றுசொன்னாயம்மணித்தாயே

தெய்வயானைசொல்லல்

உறங்கிக்கண்முடிப்பூனைப்பால்சூடித்துதப்போ லுள்ளவஞ்சுகஞ்செய்தாயே பாவிநாரதா
மறந்துவிடுவேனோசித்தாமடஸ்தந்துவேலரை மயங்கினதறியேனோபாவிநாரதா

நாரதர்சொல்லல்

உசந்தபற்காரன்சேதியமுதா லுஞ்சித்தானென் றுரைப்பதுநிஜமாச்சேயம்மணித்தாயே
நிஜந்தனைநான்சொன்னா லுஞ்ஞண்டினிசொல்லவா நென்றே நெடுக லுமுள்ளபேச்சேஅம்மணித்தாயே

வள்ளியம்மை நாடகம்

பொது-விருத்தம்.

கண்ணினுற்கண்டசேதி கழறினேனென்றுபோற்றி புண்ணியநாரதனும்சிறகப் பொருந்தியவேலர்தாமும்
நண்ணியகுறப்பெண்ணுனை நான்கண்டவருவேனென்றே எண்ணிபெய்யாயானைக் கிணைச்சிடவிபற்றிட்டாரே,

வசனம்

அகோதெப்படி பென்றால் நாரதனை தெய்வயானை யம்மன் கோபித்துத் தாக்கஞ் செய்து நிற்கின்ற சமயத்தில் சுப்பிரமணியர் தெய்வயானையைச் சம்மதிக்கும்படியாய்ச்செய்து குறப்பெண்ணைக் கண்டுவரும்படி கேட்க தெய்வயானை அவற்குவிடைகொடுக்கிற விதமாக.

தெய்வயானைசொல்-கொச்சகம்.

மின்னும்வடிவேல்கரித்தவேலவரோநன்மறவு மன்னவரோயும்முடையமனம்போல நீருமனகே
கன்னல்மொழிவள்ளியெனுங்கானக்குறத்திலிடம் பொன்னடிகள் னோவாமற்போய்மீண்டுவிவருமையா

வசனம்

சரணஞ் சரணமென்பிரணநாரதா தாய்கள் எண்ணியகாரியத் தை நான்தடைசெய்தாற்கேட்பிரா நல்லது உககள் மனம்போல அந்நக் கானக்குறப்பெண்ணைக்கண்டு அநிசிக்கிரமாக நமது கழுமுலைக் குவந்துசெருஞ்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்-வசனம்

நல்லது அப்படியே போய்வருகிறேன் நியொன்றாகும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை என்பிராணநாயகி அகோவாரும் பிள்ளைளாய் நாரதமகாமுனியே அத்தவள்ளியென்னும் பெண்ணிருக்கிறதினைப்புனமு ம் அத்தத்திசையும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற அநிசியமும் அவளிருக்கு மடையாளமுஞ் சொல்லும்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

ஆனைமலைகுத்தாலமலைகாணாண்டு அதற்கறித்தபொதிகைமலைபங்கேயுண்டு
மோனதவவிசுவாமிதான்வேளளி முடித்தமலையுண்டுகேவரமுழக்கமுண்டு
ஜானகாகவணுமில்லக்குமணனுமுன்னக் தாடகையைவென்றதுமதநலத்திலேதான்
கானமலைகுறக்கொடியாட்புனமுமங்கே கண்டிசென்றாலடையாளங்காண்கலாமே

வசனம்

கேளுமையாகமுதாசலக்கந்தசுவாமியே அத்தவள்ளியம்மன் இருக்கப்பட்ட யிடத்திசைமீடைய ஆனைமலை-குத்தாலமலை-பொதிகைமாம

லை விசுவாமித்திரர் வேழவிசெய்தமலையும் ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர் தா
டகைகையென்றாடிடமும் தேவர்கள் முனிவர்கள் வாசஞ்செய்யும்படி
யானாடிடமும் சூழ்ச்சினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மணிக்குக்கொள் என
து பின்னேவந்தால் காண்பிக்கிறேன்எனலாம்.

சுப்பிரமணியர்சொல்-

அகோவாரும் நாரதமகாமுனியே அந்தவள்ளியிருக்கிற இடத்
திற்குப் போகவேண்டிமாறால் என்னசொருபடுமெடுத்துப் போகலாம்
பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்-வசனம்

சரணஞ் சரணமையாகவாயி ஆறுமுகமும் பனிரொண்டுகை
மையில் வாகனத்தையும் விட்டு வேடர் உருவங்கொண்டு போகல
ஞ்சுவாயி சுப்பிரமணியர் - வசனம் அப்படியே நல்லது நடவுமபு
ளாய்.

சுப்பிரமணியரும்-நாரதரும்-தினைப்புலம்வருவிற

கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

மையல்கொண்டு வேலவர்குறையினேதேடியே
மானிடவடிவங்கொண்டு பாடகையே
தெய்வநரசனைகூடச்சேர்ந்துவாடுவென்று
செக்கிரங்குறப்பெண்ணினைப் பார்த்தலாமென்று
வில்லெயித்து அம்புதொட்டுவேட்போலவே
வேலவன் தலத்தைவிட்டிடுங்குதியேகவே
செல்லவழிகேட்டுக்கேட்டுதிசையைநாடியே
தேன்மொழிகளளியைக்கானத்தேடித்தேடியே
தண்டினைப்புனமும் வள்ளித்தலமுமெதுவோ
தன்னைக்காண்பதெக்காலமோசமயமென்றைக்கோ
கண்களுக்கெட்டாததினைக்காடுதூரமோ
சந்தவள்ளியைநாய்காண்பதெத்தேரமோ
நாரதவள்ளியிருக்கும் லக்குங்காணோமே
லக்குந்திசையுமெனக்குறளிலுறுமே
தூரலோகிட்டலோவழிசொல்லுமெனக்கே
தோகைதனைக்காணவைத்தாற்குர்தமுனக்கே
என்றும்வேலர்புனத்திலேகியபோதில்
இணங்குமநாரதனுமையெயும்புவாக்கர்தில்
மன்றல்லளளிதவ்னைத்தேடிமநெலிவாவினன்
வனத்தைக்காட்டிவள்ளியையுன்வசத்திற்கேர்ப்பேனே
மந்தறுபரம்வேண்டாம்கலா மியுன்மனநின்படியே
வள்ளியுன்வசஞ்சேர்த்துவைப்பேனடியேன்
தினைப்புனமுமவள்ளியையுஞ்செக்கர்தில்
சித்திரம்போற்றாணைப்பேனிட்சணத்திலே

இரண்டுநாழிகைக்குள்வள்ளியாகிமுன்னே
சேரமேகொண்டிவிட்டுவென்றேயனேசொன்னேன்
கண்டிவள்ளியையுமதுகைவசத்திலே
கலந்தனைந்துசேர்ந்துக்கொள்ளுகர்ணினத்திலே
சக்கரைஜீனியென்றோலேதன்னில்வரைந்து
தானெடுத்திதன்னரசந்தருமோவினைந்து
சொற்குறப்பெண்டன்னைனைஞ்சுட்டச்சொல்லியே
சொன்னதல்லாலவன்முடிந்தோன்றவில்லையே
நாரதவாவென்றுவேலர்நாடிநடந்தார்
நாகமலைக்கப்பால்காடுகாடுகடந்தார்
தெரியமுடக்குஞ்சுற்றிதிடலுமேறியே
சென்பகவனத்திலவந்துசின்னத்தேறியே
வெள்ளிமலைதங்கமலைக்கொடிமுடியுண்டே
வினைதமிழந்தனச்சோலைவேலருங்கண்டே
கிளியையும்பூஞ்சுவினமும்கிளைபெருக்குமே
நிளியொழிவள்ளிப்பெண்ணைதக்கேட்டிருக்குமே
தோலகவள்ளிக்கலனோசையவதைக்கண்டார்
சூழ்த்தியுமாலோல மென்றசத்தமுங்கண்டார்
வாகையணிகந்தன்நின்புலங்காண்கொளர்
வள்ளிதன்வடிவங்கண்டென்தெதிரினாரர்.

பொது-வசனம்.

இச்சுப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் நாரதமகா முனிவரும்
முகாசலத்திலிருந்துதினைப்புனத்திலவந்துநாரதவள்ளியைக்காண்கித்
துமதுதிருப்பிட்டுச்சென்றபின் சுப்பிரமணியக்கடவுள்வள்ளியம்மனை
திரோற்றமுமேபொது அப்போதுவள்ளியம்மன் தினைக்குப்புகள்வாசா
மல் ஆயாலோட்டுகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்-ஆயாலோட்டுகிற-கரு-இ-ம்,

புன்னகவாரளி-ஈபகதாளம்.

ஆயாலோ-ஆயாலோ-பட்சிகளே-ஆயாலோ-ஆயாலோ
அன்னங்களைகிள்ளுகளே
அழகுநிறைவண்டினமே
கன்னங்கருகாகங்களை
காடைகவுதாரிகளே
நெள்ளமேபுள்ளினமே
மேவுகின்றகோகிலமே
நெள்ளவரும்வாத்தினமே
மெலியசெம்போத்தினமே
மாளினமே ஆயாலோ
மாளினமே ஆயாலோ

வள்ளியம்மைநாடகம்.

கானகத்திழைமே
கம்புட்களே ஆயாலோ
வரன்ன வர்ன்ன பூவைகளே
வரத்துகளே ஆயாலோ
சொர்நநிறத்தூக்கணமே
சோடுகளே ஆயாலோ

சிட்டுக்
(ஆயா)
தாரா
அன்றில்
(ஆயா)

சுப்ரமண்யர்-சொல்-கவித்துறை

காத்தளின் கைகளால் சிவப்பெழுமே பொற்கவணை நிக்தால்
மாந்தலிர் மேனிசெந்தியந் மேவெய்வவன்கதிரால்
ஏத்துந்தனயிரண்டசைந்திடுமேயிடைபிறற்றிடுமே
பொந்தபெய்வாறுங் கனரொங்கை சொல்லும் பூவையரே

வசனம்

ஓகோபெண்ணே உன்கையால் கவணைநிக்தாஸ்சிவப்பேறுமே
வெய்யலில்மேலிருகைத்திடுமே இரண்டுதனமும் குலுங்கமே இடை
நோருமேநல்லது உங்கனார்பெயரென்ன நீயார்சொல்லும்பெண்ணே

இதுவுமது-விருத்தம்

கோகையேருயிலேமா நேகொஞ்சியகிளியேதேனே
காதலாயுண்ணைத்தேடிக்காமப்பேய்கொண்டு வந்தேன்
சித்தாய்வனத்தில் சிபுத்தினைப்புணக்காக்கவென்றே
வேதனுமவித்திட்டானேவிவசமென் சொல்வேனே

வசனம்

ஆஹ், குயிலேமயிலே என்னிடத்தில் கொஞ்சம்படியாடிய கிளியே
யெபாவிபாடிபிரமேதவன் உன்னைப்பிறப்பித்து இத்தக்கானகத்திலே நி
னைப்புணக்காக்க விதிவைத்தானல்லவா நல்லது உன்மேல்கொருகங்கொ
ண்டுவந்தஎன்னிடத்தில் சமதேவார்த்தையாடாயா என்மனோரஞ்சித
மான பெண்ணே.

இதுமது-விருத்தம்

சிரிட்டமுத்தைநேரோதிரும்பியென்னுசைநீர்
எரிட்டுப்பார்த்தோர்வார்த்தையெய்யென்னுப்பமுண்டோ
வாரிட்டதளப்பெண்ணேசெவ்வாய்முத்துச்சிந்துமோநின்
பேரிட்டதின்தென்றுபேசுவாய்பேசுவாயே

வசனம்

கொளப்பெண்ணே உன்னுடைய அழகுபொருந்திய முகத்தை
ச்சந்தே ஏரிட்டு என்னைப்பார்க்காயோ இருகனத்தையுடைய பெண்
னை உன்வாயைத்திறந்துபேசாயா பேசினால் உன்வாய்முத்துச்சிந்தி
ப்போகுமோ உன்னுடைய பெயரை தெரியச்சொல்வாய்ப் பெண்
னே,

சுப்ரமண்யர்-சொல்-கவிதன்-இ-ம்-தேடி

வனக்குறப்பெண்ணே

தலங்கிய

வள்ளியம்மைநாடகம்

மாதகத்தனனோ
மதுரிதக்களியே
வரிசைமைத்துளியே
கனத்திருமாளே
கட்டிச் செந்தேனே
கண்டொண்டொராய்

இரசம்பொழி
எனக்கின்ப
மருவற்றக்
எனையுள்
நாங்கொண்ட

காதலைத்திராய்
பங்கயத்தேனே
பகழியெய்தாளே
பாசங்கொண்டேனே
நேசங்கொண்டேனே

மன்மதன்
கின்மனப்
அனையுள்

சக்திதக்குயிலே
தனியின்பமயிலே
காக்கொண்டேனே
மோகங்கொண்டேனே
ஜெகம்குழிமாதே

மாதகத்
உன்மனது
என்மன

சகிணையாதே
சாசெந்திருவாய்
தாமுத்தந்தருவாய்
கருமதரதியே

நீயும்வந்து
நயமுறுஞ்
எனக்கொரு

சோதியாமதியே
சுருத்தித்தினியே
துவரிதழக்களியே
தினத்தினநிலைத்தேன்
தேடியுமலைத்தேன்

கிலவொளி
மன்மத
மதுரித
உயிரான்
கொந்தியே
நிதந்தா

செல்லிதழெனக்கு
தெய்வமுன்னிளக்கு
அனந்தினக்கசத்தேன்
புனத்தனக்கிசைத்தேன்
அண்டையிற்சொப்பாய்
சுண்டையைத்தீர்ப்பாய்

உனதுநினைப்
எனையுள்
மதன்செயுஞ்

ஒழிக்கமுயிலையோ
மொழியுஞ்சொல்லாயோ
உன்வசஞ்செய்தால்
முண்டடிமெய்தான்
பழிக்குலக்குறுப்போ

வாய்திறக்கொரு
என்னையும்
புண்ணிய

பாறையோயிரும்போ
பச்சிலைத்திராய்

உன்மனம்
பசுந்திரம்
தலத்தையுள்

கச்சினிலிமறைந்தாய்

சரிவளக்கையா

சாலமுமெய்ப்பா

சாநனையுனக்கே

வேதனையுனக்கே

வரிசைதப்பாதே

மறந்திசெப்பாதே

வருந்திற்றிப்பேனே

துறுதிவைப்பேனே

விந்தி

நின்றிடுந்

மன்மதன்

இனிபென்சொல்

உன்னுடன்

என்மன

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

எட்டாதபழிதுவென்றெண்ணிடாமல்

எட்டியெட்டியண்ணுந்துபார்த்துப்பார்த்து

கொட்டாவிவிட்டதெல்லவருவதுண்டோ

கூறுதவார்ததைகனைக்கூறவேண்டாம்

ஒட்டாதுநீருரைத்தவார்த்ததைதகம்மா

ஒடிப்பேய்நீர்நின்றலுயிர்க்கோமோசம்

கட்டாணுருவசெவ்வளவண்ணமர்கள்

காலனத்திலவருமுன்னேகடந்திடாயே.

வசனம்,

அகோகேளுமையா வேடரே நீர்பேசுகிறகைப்பார்த்தால் எட்டாதபழித்திற்கு முடவன் கொட்டாவிவிட்டு அண்ணுந்துபார்த்து ஆண்டப்பட்டவையேவிருக்கின்றது ஆனால் உம்முடைய பேச்சில்கேடவாது இதேதான் அண்ணமர்கள் வருவார் சர்க்கரைகாயபோடிப்போம்மேட்டே.

வள்ளியம்மனுக்கும்-வேடனுக்கும்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இ-ம்-பந்துவாரளி-அடதாளம்,

வள்ளியம்மன்-சொல்,

ஆருங்காணுநீர்வலிடம்

காசொன்னதோகபடம்

தாருமாறிக்கேசெல்லுமோ

தாயமென்னை வெல்லுமோ

உமக்

உன்சம்பா

வேடர்-சொல்,

சீறாதவள்ளிப்பெண்ணே

நிகேகமறவேன்கண்ணே

பாராமற்பேசுகிறாய்

பாலைமேல்கையைவிசுகிறாய்

உன்

கம்மா

வள்ளியம்மன் சொல்

விள்ளாதேதூரிலின்று

விட்டினிலேயிடெல்லாஞ்சொல்லு

வள்ளியென்றறிபாயோ

வாதுகள்சுதுவதுமீயோ

கின்

கம்மா

வேடர்-சொல்

தள்ளாவிருத்துதன்னை

தள்ளவும்போமோஎன்னை

எள்ளவாகிவிலே

இரங்கிலையோமனமே

தூரங்

என்மேல்

வள்ளியம்மன்-சொல்

இல்லிப்பேச்சில்கேசெல்லுமோ

தாயமென்னை வெல்லுமோ

புல்லயுவுரைக்கவந்தீர்

போதுமென்களண்ணந்தர்வருவார்

உன்சம்பா

அது

வேடர்-சொல்

கொல்லிற்றுமாதே

சொல்லவும்போகாதே

நல்லா தரவில்லையோ

நாயகிபுஞ்சொல்லையோ

சிறிசு

வள்ளி

பொது-சந்தவிருத்தம்

பாங்கிமாருடனேசிறந்திடும்பாவவள்ளிமுன்னேருகன்

தாங்கிமெல்லனவேயஞ்சொல்லுஞ்சாயசம்பிரதாயத்தால்

ஒங்கியேபாணோமாய்நிழலோடேநின்றருமாறியே

வேங்கைமாமாமாகுர்வடிவேவர்மாயமதாகவே

இதுவுமது-முடுகுசுத்தவிருத்தம்,

இப்படியாய்வுருத்தொடுவேலரிருக்கையின்வள்ளிமுன்னே

ஒப்பொடுவாட்டிவித்தனைவாரியுறத்துடனேவினாவாய்

செப்பிவெள்ளிமலைக்குறவோர்கள்கடித்தெழுமோர்சிரலாய்

கொப்பெனவந்துபுனத்தைதவிசாரணைக்கூறியுநத்தனோ

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் சுப்பிரமணியவேடரும் வள்ளியம்மனுடன் பாங்கிமாருத் தர்க்கஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அக்கவள்ளியம்மனுடைய அண்ணமர்களுஞ் சிலகுறவர்களும் நினைப்புனம் எரிசாரணைசெய்வ வந்ததருணங்கண்டி சுப்பிரமணியர் சம்பந்தில்லை.

ஆட்களும்.

வினாத்தாள்,

சிந்துசிந்தாய்வெட்டி வொன்றாய்சேர்க்கலாமே

வசனம்.

ஆ ஆ வாருமே டேர் குறவர்களே நேத்தில்லாத வேங்கைமாமின்
 ஹைக்குவந்தவிதமென்னவளங்கள் தன்னைதம்பியா ஐனம் நீக்கநூம்வந்திர்க
 ளே அப்போது திணைவினைக்கும்போதும்பன்போமே பார்த்ததில்லை
 யே ஆ ஆ இதுபுதுமையாயிருக்கிறது இதைவெட்டி ஒன்றாய்குறிப்போ
 ம் வாருங்குறவர்களே (குறவர்வசனம்) ஆனால் படிப்பேயெப்பார்க்கலா
 யன்னமாய்க்ளே,

விருத்தம்.

பட்டிஸலாவடிவம்வேங்கை மரத்ததினியித் ததங்கொண்டி
 வெட்டவொண்ணுநிவகின்னம்விவரித்துக்கேட்போமென்று
 சட்டமாய்புகழ்ந்துவள்ளித்தாயினாமெழ்துலாழ்த்தி
 திட்டமாய்வேங்கைவந்தேசுநியேதெனக்கேட்டாரோ

உதாரணம்

இந்தப்பிரதானம் அண்ணாமார்கள் வள்ளியம்மனைக் கேட்குவதில்
 உம்மன் சொல்லுகிறவிதமெப்படி யென்றால்.

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்

கண்ட தூயிலை யிந் தக்கா ஈனா மறிநிலேனா

၈၃၄ ၁၁၂၆

அதேவராகங்கள் என தாயிக்குரிய இப் அண்ணமக்களோரது
இப்பரிதிநாடம்பட்டிகள் ஸ்ரீராமல் தீனைப்புவங்கத்திருத்தோமேயல்ல

ஓ இத்தமாரிடுக்கெதென்றும் இல்லையென்றும்நீங்கள் கண்டது மி
ல்லையென இது வந்த புதுமையாக விருக்கிறது அண்ண மார்க்
ளே.

அண்ணமார்-சொல்-விருத்தம்

நல்லதுநிலா மலேவகைநெறுவேவள்ளிதாய்க்கு
அல்லதுவினைவந்தாலுமயிற்சுமரோசநுண்டி
மெல்லல வேமனைக்கேபோறோம் மெவீத்திடாநிருப்பாய்சேதி
சொல்லவேண்டியதெல்லாநீ தரிதமாய்ச்சொல்லவாயம்மா

வசனம்

தேனும்மா எங்கள் தாயாகியவள்ளித்தாயே இக்கவேங்கைமா
ருக்கிறது நிழலாவிருக்கிறபடியா விருக்கட்டும் அப்படியாதொருவினை
வந்தாலும் நமதுசூலதெய்வமாகியவேலவாரிருக்கிறார் நல்லது இப்போ
துஎங்கள் மனைக்குப்போகிறோம் நீ சொல்லவேண்டியசேதிபெல்லா கு
சொல்லுமம்மா வள்ளித்தாயே.

வள்ளியம்மை-சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அடதாளம்

வேழமலைக்கரசே	சிற்றூரின்
வேடுவலண்ணமாரே	பொருள்
தாழ்வல்லலாழங்கையுள்ள	எண்ணிட
தமையோநீர்கேளீர்	
என்றகைதாயாரும்	எனைத்தேடி
வக்கியிருப்பார்களோ	என்னை
அன்பாய்க்கேட்டாரோ	அவ்விடத்தில்
அல்லவருளுக்கமோ	
அன்னைக்கைகயிடத்தில்	தங்கைகை
மாயிருக்கிறதென்று	நான்
சொன்னவடிபோலே	நீங்கள் போய்க்
சொல்லுவீரண்ணமாரே	
சேடியர்ப்பங்கியுடன்	தெய்வபலன்
கொண்டிபுனங்காத்து	வள்ளி
லாடாமலிருக்காளென்று	தந்தையாக்கு
வண்மையாய்ச்சொல்லிரே	
மாடப்புறவண்ணமும்	குயிலும்
மரிலுடனேகாலும்	இப்போ
கூடிப்பிரியாமல்	நானிருக்குங்
கோலத்தைச்சொல்லிரே	

வள்ளியம்மை-சொல்-விருத்தம்

அங்குள்ள நெனமுந்தந்தையன்னை யுமென்னோடெந்தத்
மங்கைமார்நிராளுஞ்ஞழ்க்குமணிசுருளுக்கமோவென்று
இங்கிதத்துடனேவள்ளியின்பமாய்க்கேட்டாளென்ன
தங்கையில்லுடையிராநிருஞ்சொல்லுவீர்சொல்லுவீரே

வசனம்

அகோவாருங்க எண்ணமர்களை அங்குள்ள நெனமும் தக்கத்
தாயாருஞ் சுகமோவென்றுநான் லட்சத்திரங்கேட்டி வக்கைஞ்செய்கா
ளென்றுஞ் சொல்லுவீர் அண்ணமர்களை (அண்ணமர்வசனம்) அ
ப்படியேபோய்ச் சொல்லுகிறோமம்மா வள்ளித்தாயே

பொது-விருத்தம்

ஒன்றியகுறவரோடுமுயர்க்கிடமெண்ணமாருஞ்
சென்றுகண்பதிகேபோகஜெயபிததருணமென்றே
வென்றிசேர்வேலவ்கொண்டவேலவையின்சொருபமாறி
மன்றலமாவிடர் போற்றின் னுமவள்ளிமுன்றோன்றிலுரே

வசனம்

அகோதெப்படி பென்றால் குறவர்களும் அண்ணமார் எனும்
தங்கைபதியாகிய சிற்றூருக்குச் சென்றபின்பு இதுதான் சமயமெ
ன்று சுப்பிரமணியர் வேங்கைமாரும் உருவமாறி முன்போல் வேடநூ
பம் கொண்டு வள்ளியம்மை முன்வந்து சொல்லுகிற தீதங்கா
ணை.

வேடர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-முதாரி-ஆதிதாளம்

மறக்கமனங்குடவிலலை வள்ளியாதே	உத்தன்
கையலகொண்டுவாடுவேனோகாணிப்போதே	
உறக்கமுந்நவருவதில்லை என்னசெய்குலேவ்	அன்னம்
உண்ணவாயிரங்கவிலலை என்னசெய்குலேவ்	
முயிர்மொழிவள்ளியேகாண்கெஞ்சினேனே	என்னை
கொஞ்சிமுத்தந்தந்தனைவாய்வஞ்சிமாளே	
மயின்போலமுதையமாதரசே	கூர்
மருளியனைபவாசாயின்னரசே	
நம்பிராபேர்க்குலத்தசுஞ்செய்யலாகுமோ	உண்ணை
நாடிவந்தநாணமெனையலாகுமோ	
வம்புசேருங்கொங்கைகடிமுட்டில்காடு	முத்தன்
மாலையாக்கிடக்கவாம்பெற்றறிவேனோ	
அள்ளுமின்னிழியிலுட்டமையதாக்கலே	நானு
துலக்கமாய்ச்சொற்குதில்லைமெய்யுதாக்கலே	

ச.தி) வள்ளியம்மைநாடகம்

வள்ளியம்முதத்திழங்குமஞ்சளாகவே

இப்போ

வந்தணைத்தநிலைபுன்றன்தஞ்சமாகவே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

வெறுப்புளிபதனைத்தின்னுவினுப்பாக்கெரிவதல்லால்
வருபருநியொன்றுமில்லையபுளித்தலைபிச்சம்
பருபுளிபதாமபித்தால்பகம்புல்லுந்நின்னுமோதான்
நெருங்கிப்பேசவேண்டாய்கினைத்ததுமுடியாதன்தனை

வசனம்,

தேனாயனவேடோ வெறுப்புளிகையத்தின்றால் நாலுநியும்
ல்லவோ அதுநால் வருவதொன்றுமில்லை அப்படிபோல புவிபகிந்தா
ல் புல்லேத்தின்னுமா ஆகையால் கினைத்ததுமுடியாதுவிண்ணவார்த்தை
பேசவேண்டாம் அண்ணே வேடோ

வேடர்சொல்-விருத்தம்

சொப்புமலர்ணையினுனைச்சேர்த்துக்கொள்வேன்
கென்மொழியேமகனகலைத்திறமாய்ச்செய்வேன்
ஒப்பெனவுள்ளுயிருமென்னுருமொன்றாய்
உகந்தமலர்வாசமும்போலுவந்தேனென்றாய்
சப்சிதமில்லாதிருப்போமென்றேயெந்தன்
தகப்பன்மேலாணையிட்டுத் தருவேன் பெண்ணே
எப்படியும்நினைக்கருணையிடுக்கியிடுக்கே

இப்போதேநன்முஞர்த்தமிணங்குவாயே

வசனம்

ஆஆ பெண்ணே உன்னைசப்பிசுட்டாஞ்சத்திலேசர்த்து பூவினலா
சும்போல் மன்மதனுடைய லீலையைச்செய்வேன் ஆனால்என்பேரில் ச
ந்தெகம் வேண்டியதில்லை அப்படி நம்பிக்கை வேண்டாமானால் எனது
நக்கையின்பேரில் பாவசஞ்செய்துகருகிறேன் நம்புவாய் இதுல்லமு
ஞர்த்தவேளையாபடியால் இணங்கடிபெண்ணே

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-காம்போதி

அடதாளம்

என்னவார்த்தைபேசுகிறாய்
இனிநான்சுதிக்கமாட்டேன்
பின்னையும்வாய்மொழிகேட்கிறாய்
பித்தர்பயித்திபமல்லவோ
காட்டில்லேட்டைகிட்டுமே
கன்னிலேட்டைகிட்டுமே
தலையாட்டிப்பேசுகிறாய்
ஐட்டா விரியல்லவண்ணே

அண்ணுவோடா

இது

அல்லாதீக்த

இதற்கெல்லாதீக்த

வள்ளியம்மைநாடகம்.

ச.தி)

கொல்லத்தெருவிவூசி

வம்பாய்வினோ

சுறுகிறுப்பேரி

தந்தவழிநீ

ஜல்லியும்படியாதே

தான்போகச்சலியாதே

போனதுலுக்கத்தெருவி

போயிவாரொங்குமுண்டே

காதிமார்க்கந்தேரித்தம்

தண்டித்தனம்பேசுகிறாய்

உடுவந்தறச்சாதி

மாற்கமொருசொல்லிதி

அடுக்குவார்த்தைபேசுகிறாய்

சும்மாய்பேனேசுகிறாய்

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்

வேடோஎன்முன்னேநீவேளெனுமதன்போல்நின்ற
தூடையாய்ப்பேசுவந்தீர் தாழ்குலமென்றென்னுமல்
ஆடகத்தழந்தவசர் மதனைபித்தளையிற்பதித்துச்
சூடுவாருண்டே நீதான் சொன்னதகாதுதானே.

வசனம்

ஒகோவேடோதங்கத்திற்பதிக்கின்றவச்சீரக்தைப்பித்தளையி
ற்பதித்துச்சூடுவார அதுபோல நீரோடயர்ந்தகுலம் நானோதாழ்
ந்தகுலம் இந்தக்குறப்பெண்ணைப்பார்த்து ஆசைப்படுவதுசரிய
ல்ல ஆனால் என்னுலத்தின் விருத்தார்த்தஞ்சொல்லுகிறேன் கேளு
மண்ணேவேடோ

வள்ளியம்மன்சொல்லுகிற-ஆறந்தக்களிப்பு

இன்னமின்னம்விரித்துரைக்கக்கேளு

வேட

அண்ணோபெங்கன்குலவளப்பமென்னுளுந்

(இன்)

காட்டுமான்பிணையதனைப்பிடிப்போம்

மாட்டில்

கறந்தபால்மலையிலுள்ளத்தேனயிர்தம்சூடிப்போம்

சுட்டித்

சூட்டிஹைச்சிகேட்டுவாய்அடிப்போம்

சுட்டித்

அசுட்டிநுகம்வணங்கசொன்னபடிமுடிப்போம்

(இன்)

குழலிநுகுள்ளதழைநித்துக்கொள்வோம்

உதவ

கட்டாதபெண்ணையுக்கட்டிவைத்துபிரிப்போம்

தாழை

மழைபொழியவருணையுச்சரிப்போம்

(இன்)

மடல்குடிசைச்சுமத்துபலமலையிற்சஞ்சரிப்போம்

(இன்)

சங்குமணியலையுபணிபுட்டோம்

(இன்)

காழ்த்துபொலவந்தன்னையுங்கட்டோம்
பெங்களித்தையொருவருக்குங்கட்டோம் இலத்தக்
கிசையாதவார்த்தையெவர்கொன்னாலுங்கட்டோம் (இன்
வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்
கொம்புத்தென்கனிரசமுங்குடிப்போம்நாங்கள்
கூடாதபெண்களையும் கூட்டிவைம்போம்
வம்புக்கேசண்டையெய்யோழ்தங்கள்பேசி
வலியவந்தசசண்டையெய்யுவிடவுமாட்டோம்
நம்பிச்சேர்ந்தவனாயடைக்கலமாய்க்காப்போம்
நல்லசங்குமணிபுனைவோபிதுலெமார்க்கம்
சொம்புத்தேகெம்பாமலிருப்போம்சொன்ன
சொற்றவருக்குறவர்குலத்தோகைதானே

வசனம்

கேளுமைவாவேடோ எங்கள்சாதிபிவிடவழக்கம் காட்டில்
யிருக்காதினாப்பிடித்துட்டித்திற்கிறதமலையிலுள்ளகனிவர்க்க
முங்கொம்புத்தேனுஞ் சாப்பிடுகிறகூடாதபெண்களையுக்கட்டி
வைக்கிறதெங்கள்நொழிமைற்றொருவருக்குக்காண்பிக்கிறதில்லை
நம்பியடைக்கலமா'ன்னவனாகாட்டிக் கொடுக்கிறதில்லைநாங்கள்தரிக்
கிறத சங்குமணியல்லாதவேறேமணிதரிக்கிறதில்லை அதிலும்
நான்மனமுள்ளவன் ஆனபடியால்தீர்பெசுகிறவார்த்தைசரியல்ல
போம்போம்பேடோ

வேடர்-சொல்-விருத்தம்

அறக்கொடுமைசெய்யாதபழிக்காரிதின்
அதியாயமுழுச்சுமர்த்திங்காருமோகான்
உறக்கமில்லையெம்மனதிலெண்ணியெண்ணி
உள்ளமெலாமுருகுத்திடுட்டிப்பார்த்து
திருக்கருணபுரியுமனமிரும்போகல்லோ
கெய்வமியையோவெந்ததிறத்ததைப்பாரு
குறக்கொட்டாநனைத்தபடியேதானுண்ணைக்
சூறித்துமனஞ்செய்துநெஞ்சிற்குடிவைப்பேனே

வசனம்

கொல்லாபயம்மெனாச்சித்தமானவள்ளிப்பெண்ணே நா
னவன்னைஎத்தனைதிறம்புத்தியுடையன்மனமிசங்காததுஎன்ன இ
ரும்போசல்லோஆனால்யெனைக்குத்தெய்வமியையெய்யோநல்லதர்பே
சுகிறகூட்டாமலையெகிறுத்திப்போதுண்ணைக்கையாணஞ்செய்
யாமல்வாழ்க்கோ ஆகினமென்றிறத்ததைப்பாருகலவள்ளியானே

வேடனுக்கும் வள்ளியம்மனுக்கும்
தர்க்கம்-கண்ணி-ள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

அடதாளம்

வேடர்-சொல்லல்

உன்னைமணஞ்செய்யுருவேன் உனைவிட
கொருபக்கம்யான்போகேன் என்னை
அவ்ளியென்னது-நினைத்துக்கொண்டால்-எனக்
காதவெங்குமுண்டோ

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஆகாவென்றுசொன்னாய் எனக்கின்
கடுத்தகினைநியோ மித்தரு
பெதகம்பண்ணினவசன்கியென்-இனிப்
பெசாமலோடிப்போபோ

வேடர்-சொல்

ஹடிப்போவென்றுசொன்னாய் எனக்கு
உயிர்திலையிங்கிருக்க பெண்ணே
கூடிக்குலாவித்தொஞ்சிக்கொண்டால்உன்
குருக்களுக்கேபுண்ணியம்

வள்ளியம்மன்-சொல்

புண்ணியமுத்தவமும் மடந்தனிக்
போனாற்செய்வார்களை இந்த
ஆரணயவந்தனிற்புண்ணியஞ்செய்யென்றால்
யாரிக்குசெய்யப்போரா

வேடர்-சொல்

சூரிக்கெயென்றுசொன்னால் நியல்லால்
ஆகாவெங்குமுண்டோ என்னை
சேரும்படித்திறம்பிக்கொண்டால் உன்
கிண்கமறவேன்பெண்ணே

வள்ளியம்மன்-சொல்

ஆற்றமாட்டாமலே மதிக்கட்
டலென்கொண்டாந்து சம்மா
பீற்றுமற்போவந்தன்-மட்டுக்குந்தக்கதாய்
பெரினாற்கொபுய்வரும்

வேடர்-சொல்

கோபம்முள்ளயிடத்தில் அழிக்க
குணமுள்ளென்பார்களை உண்ட

வள்ளியம்மைநாடகம்.

தாய்ப்பொறுத்தெந்தன்சஞ்சலத்திருந்தன்
தன்னொளாயிருப்பேன்
வள்ளியம்மை-சொல்
தன்னொளாயிருக்க
தாய்தகப்பன்கிளையோ
வெண்ணோதேமெத்தமின்னுதே இனி
உன்னொலென்றதைப்பார்
வேடர்-சொல்
தட்டாத்தின்கோனையைப்போல்
தன்னுத்தயங்கிறேனே
ஒட்டாமற்பேசுகிறாய்திடீரிஎண்ணி
அருக்கமில்லாததென்ன
வள்ளியம்மை-சொல்
தற்கணியேழ்விமலை
ராசன்வளர்த்தேடுதது
பொற்கிணியாணத்தன்னைக்குளகப்பட்டுடன்
டோபோநில்லாதே வேடர்-சொல்
பஞ்சைபனையையப்போல்
கெஞ்சிநிற்கிறேனே
நெஞ்சங்காமலேபஞ்சமாபாதகி
நில்லாதேபோபோவென்றாய்
வள்ளியம்மை-சொல்
வாய்மதம்பேசாதே
மரியாதைதகாது
தாமதஞ்செய்யாமலோடிப்போந்தட்ட
ஜாதஞ்செய்யாதே
வேடர்-சொல்
சாதகமல்லப்பெண்ணே
தழிவிப்புணரவந்தேன்
வாதுபண்ணாமலெனைக்கிட்டவாவென்றால்
வாய்முத்துசித்திடுமோ
வள்ளியம்மை-சொல்
வாயும்வலியாதோ
மனமுய்தருகாதோ
ஓயாமலேகையும்சோஷமெல்லாமலே
உன்மனம்பேசுகிறாய்
வேடர்-சொல்

எனக்குநீ
பேசு

மயங்கி
சுற்றும்

சிற்றார்நம்பி
வர்ப்பு

தானிங்கு
சுற்றும்

உனக்கு
சுற்றும்

உனதான்
சுயம்மா

உனக்கு
தான்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

தாவித்தவங்கிறேனே
தவித்துமயங்கிறேனே
நைவந்தன்கிணக்குமென்றேதிலை
திற்கவும்பேர்வைத்துக்கொள்
வள்ளியம்மை-சொல்
கோரணிசெய்யாதே
கோபம்பொருத்திருந்தேன்
ஆரோன்மயமாசாமல்பாடுபொலிவீட்டு
அடித்துவிட்டச்சொல்வேன்
வேடர்-சொல்லல்
அடித்திடவென்றுசொன்னால்
அவளவுலட்சம்பொண்ணே
பிடித்திப்பிட்டுக்குமன்சுமத்தேயடிப்ப
பெற்றதுஞ்சொக்கான்றோ
வள்ளியம்மை-சொல்-பிரதந்தம்
நற்குணத்துடனேயுடன்துபோவல்லவென்றால்
தர்க்கம்பண்ணுதேயெந்தன் தன்மயன்மார்வருவார்வந்தால்
விற்காததுடைபுலாவால் வெட்டுவார்முடிப்பாராமல்
மற்குறிப்பெதிர்தில்லாதே வருங்குறிசொன்னேனென்னோ
(வ-ம்) கேளாய்அண்ணேவேடரே என்னேடுதருக்கம் பண்ணுகிற
தாரியல்ல எனதுஅண்ணமார்வருவார்வந்தால் அம்பாலெய்து கொ
டுசெய்வார்கள் ஆனபடியால் தப்பித்தப்ப போவாயென்னோ,
பொது-விருத்தம்,
கொடியிடைவள்ளியிக்க கோபமாய்வேடர்முன்னே
துடிதாய்வார்தகைச்சொல்லித் தூரப்போவென்றபோது
சுடிமலக்கடப்பந்தாரன் சணவணைசுமக்கசெட்டி
வடிவதாய்வள்ளியமுன்னே வந்தெதிர்த்தோன்றினோ
(வ-ம்) இத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை வேடரை தூரப்போய் விடு
ன்னுசொல்ல சுப்பிரமணியர் வேடனாகிறுந்தவருவமாரீ வள்ளியமுன்பு
வடையல்விற்குஞ்செட்டியைப்போல வருகிறவிதங்காண்க.
வணையல்செட்டி வருகிற-தரு-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி
வணையல்செட்டியும்வந்தான் வள்ளியமுன்பாக
வணையல்செட்டியும்வந்தான்
அனுபல்லவி,
கிண்கிணையத்தொங்கும் வணையற்பொதியகனை
கீர்த்தியுடனெடுத்தப்பார்த்துத்தோளினிலிட்டி (வணைய)
சரணங்கள்
தலைபுற்பாணையுமணிந்து கெத்தியில்நாமம்
தன்விளங்கலேதுணிந்து

கெஞ்சிக்
இனி

இதுவரைக்
இனி

எனக்கு
முன்

வள்ளியமுன்பாக

(வணைய)

வள்ளியம்மைநாடகம்.

நீலையாபுத்தமபிள்ளை தேத்தியுடன் போற்றி
நீணிலமா தருக்குநோய் வளையலிட
நிகலிகென் றுபலவளையல்கொண்டு விலை
ஜெத்தலத்தலிலேருக னுமங்கருகடறி
மிகமும்சுனகத்திலேருக்கும்வள்ளியிடம்
நோதாருகிலைகறிபேயவிடம்

(வளையல்)

வளையல்செட்டி-வளையல்விற்கும்-கண்ணிகள்

இ-ம-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

வளையல்செட்டி-சொல்லல்

கனகவளையல்கொள்வீரோபெண்கள்

நல்ல

சுறுத்தலையாச்சைவளைய கொள்வீரோபெண்கள்

மனநிற்கோத்தாந்நவளைய கொள்வீரோபெண்கள்

உத்தன்

வரிசையொடுதவல்கொடுத்தி கொள்வீரோபெண்கள்

வள்ளியம்மை-சொல்லல்

கொள்கிறேன்கண்ணவளையல்செட்டி நில்லுநிலைவகாண்டுப் போ

கொலவளையல்தோ கொள்ளவாரோன்கள்

தெள்ளுந்நிலைமாவுக்கோன் வளையல்தொடுக்கான்

கவனம்

செட்டிபேபறணிறங்கி யிதோவக்தேவ்காண்

வளையல்செட்டி-சொல்லல்

மடற்கொடியேருமாதே கிட்டவேகோய்

நல்ல

வார்த்தைகளைப்பேசியெக்க னருகினில்வாராய்

கொடியிடையேவள்ளிமாதே கைவயநீட்டி

உத்தன்

சும்பமுனைச்சோடெனக்குச் சந்தேகாட்டி

வள்ளியம்மை-சொல்லல்

அடியேபாங்கியின்னார்களே செந்நெட்டெரோதான்

இந்த

அகந்தையானவளையல் செட்டியிடப்பெய்க்குருள்

பிடியடிப்பாங்கிமார்களே இவளையேபோகன்

பொல்லப்

பித்தனைப்பிடித்தபடித் தள்ளியிடங்கள்

(வ-ம்) அகோவாருவகளைப்பாங்கிமார்களே இந்தவளையல் செட்டிசொ

ன்ன அகந்தையானவார்த்தைக்கோப்பார்த்திர்களே அடாவளையல்செட்டி

என்னவார்த்தைபேசினால் நல்லதாகட்டும் அப்பாலேநட.

வள்ளியம்மைக்கும்-வளையல்செட்டிக்கும்

சமவார்தம்-கண்ணிகள்-சொல்லல்பயம்,

அடதாளம்,

வள்ளியம்மை-சொல்

வாடாவளையல்செட்டித் தினைபுனதில்வந்ததேது

போடாவதிகுறுக்காகவென்புகழின்னர்கள்வருவார்.

வளையல்செட்டி-சொல்

வந்தால்வளையல்கொணந்தன் மணிவாய்க்கழகந்தால்

கந்தாருளுக்கும் அடி காணக்குமாளே

வள்ளியம்மைநாடகம்.

வள்ளியம்மை-சொல்

கந்தாருளிருக்கீதானொல்லலேவன்மம்

இந்தமுறதேண்டாளக்கண்ணன்வெருநார்

வளையல்செட்டி-சொல்

ருர்வந்தாரொளியேனுக்கன் ஜோதிமுலைத்தினாயில்

மாரன்செயும்வினைநீர்த்திமொதேயிப்போதே

வள்ளியம்மை-சொல்

கெதுவந்தோடேவாதுகூறியகவனச்செட்டிநீதான்

நிறஞ்சொல்லிமுடியாதாடுதண்டாலடிபடுவாய்

வளையல்செட்டி-சொல்

அடித்தாலுளையிடுகக்காட்டியனைப்பேனமாளே

பிறத்தபிடிவிதிவெலைப்பேதகம்நிலையாதே

வள்ளியம்மை-சொல்

அடித்தசெட்டியுத்தனிடதுக்குசொன்னவாய்

அடக்குமபடிசெய்யவென்கண்ணமாக்கள்வாரார்

வளையல்செட்டி-சொல்

குறவர்தம்மையழைத்தாலடிசுறுவேண்டிவளையல்

பருவமுள்ளமாதேயிளம்பாமைபகருகேனே

வள்ளியம்மை-சொல்

சுறுதடாசெட்டிமுலைக்குகையிலொளித்திருடா

மாளுகவேளன் அண்ணமார்களவருவார்கள்

வளையல்செட்டி-சொல்

சினைமாமலைக்குகையிலொளித்திடவேசொன்னாய்ப்பே

மாதேயித்தவார்த்தைக்கெல்லாமயங்குவேனோமாளே

பொது-யிருக்கம்,

முர்க்கமிருவருவரிக்குவருவாரென்றும்

முதுகடிமேலடிநெருங்கிவிழமேனன்றும்

திர்க்கழுடன்வளையல்செட்டிகனக்குச்சொல்லல்

சேனைபுடனக்கணத்திறுநாவந்தார்

மாரக்கவள்ளியபிஞ்சிநின்றாளாகவேலார்

வளையல்செட்டிகொலங்கிட்டமாதவன்மோல்

ஆர்க்குறையென்றிலுக்கிடவெண்ணிறஞ்சாத்தி

ஆண்டவரைப்போற்குறவமுன் ஐயானோ

இதுவும்து-யிருத்தம்.

பஞ்சபேரந்தலைகந்ததுவுத்சரித்தபு

பசுறியேருகடுங்கித்தழவன்மோல

பிஞ்சிலெகுசலங்கொல்லாஞ்சுற்றிவந்த

பிஞ்சுத்தபோதனசொன்னமேலேவகொண்டி

வள்ளியம்மைநாடகம்.

மஞ்சள்வெயிறாங்கு துருடைபிடித்து
மாத்திரைக்கேடலெக்திலும்வழிதள்ளாடி
தஞ்சென்மேருவார்முன்னாண்டரையா
தண்டு அலிக்கொண்டாடி தான்வந்தாரே,

(வ-ம்) அகோசெப்படியென்றால் இச்சப்பேகாரம் வள்ளியம்மனிடத்
தில் வலையெட்டியா காடிக்கொண்டிருக்கின்றமபத்தில் அவிடம் தி
ணைப்புக்கொண்டு குறவாரியம் அண்ணமார்வருவதைக்காண்டு வள்ளியம்
மன்பயந்துகொண்ட அப்போதுவலையெட்டியாபிறந்தகப்போமணிபர் கு
ரவார்முன்பு ஒருபெரியபண்டைக்கிழவனைப்போ வருவங்கொண்டுவரு
கிற விதங்காண்க,

பண்டைக்கிழவன்-வருகிற-தரு-இ-ம்

மோதன்ம்-ஆதிகாணம்.

வேல்பாசாங்குகொண்டு வந்தார் கிழவனைப்போல்
வேல்பாசாங்குகொண்டு வந்தார்

காலமறிந்தாடிக்கொண்டபுரிந்திடம்
சாலம்பெருமபண்டைக்கொண்டுகொண்டிதள்ளாடி (வேல)

முத்தித்தேகம்பழத்துத்தண்டு கொண்டுநிற்ப்பெரு
முச்சுண்டிட்டவாய்முண்டு விழுந்துகால்கள்
செத்தித்தெருள்ளக்கிடந்து தூறுவது
செவ்வழியைப்போலநடந்துபண்டைப்போலே (வேல)

காதிக்குண்டலங்களுமழுட்டி விழிந்துமெத்தத்
கத்தலாய்நாடிவிவேட்டி புனைந்துகொட்டி
பேசுகொண்டும்புத்தகாட்டி குளறிமொழிப்
பேசுக்குறவர்கள்முன்காசிப்பண்டைப்போல (வேல)

கன்னத்தொடுகன்னக்கொட்டி பற்கொல்லாம்போய்க்
கண்டவாய்முழியேளக்கொட்டி உன்னியுன்னியே
குன்னிருமற்போருமல்முட்டி சிலேற்புகண்ட
கன்னிக்கிழவன் போலக்காணக்குறவரிடம் (வேல)

காசிகுருடக்கொண்டென்மேன் அலைக்கலைந்து
காலிவழிவழிவாண்டேன் அப்போதேங்கள்
பேசிக்கொண்டிருந்ததுக்கண்டேன் என்றனைக்காத்து
பெருகும்புண்புஞ்செய்தால் முருகுண்டென்றுசொல் (வேல)

விருத்தம்,

கவநிருயர்குறவர்குறவனைப்போல்

கம்புன்றிப்பாசாங்குகாட்டிவின்று

தவமிருத்தவேழிமலைம்பிமைந்தர்

தன்கையிலிழுகொடுத்தாரப்போது

வள்ளியம்மைநாடகம்

விவசியவென்றனிக் கொண்டு அய்யாவெம்மைத்
தேடிவந்தகாரியமெதென்றாக் கொண்டு
பலகைக்கள்ளியாகுமரித்தீர்த்தமாடிப்
பலம்பெறவந்தோமெனவும் பகர்ந்திட்டாரே
வசனம்

இத்தப்படிசுப்பாம்பணங்கடவுள் கிழவனைப்போல் வடிவக்கொண்
டு கையில்தடியுன்றிருவார்முன்புவந்து அவர்களுக்கு விபூதிக்கொடுக்க
க அலர்நெதிரிலணிந்துக்கொண்டு சுவாமிகீர் மெத்தபெரியவரா
யிருக்கிறீர் எங்களைத்தேடிவந்தகாரணமென்ன (பண்டைக்கிழவன்)
காண்கன்னியாகுமரித்தீர்த்தமாடிப் பலம்பெறலாமென்றவந்தேன் எ
ன்றுசொன்னார் அதன்பின் கிழவனைக்குறவர்கள் தேடிக்கொண்டுவரு
கியென்றால்.

குறவர்கொல்-வசனம்

சாணஞ்சாணம் அகோவாருஞ் சுவாமி பெரியவரேகீர் எந்தெந்
ததலங்கள் போய்வந்தீர் அதையெங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லுமை
யாகவாமி பெரியவரே.

கிழவன்கொல்-விருத்தம்

கண்டுகதிர்காமம் வடகாசியாருர்
கதியருணைத்தலத்திருவேரகமுற்றற
காண்டுகையிலுள்ள தலமெல்லாஞ்சுற்றி
இக்கசந்துவந்தோ மிவடமதிலதிகசேர்வை
கூண்டுகூடியாகுமரித்தீர்த்தந்தேயந்தால்
உடற்றேறுகவிதிருஞ்சென்றுகண்டு
கொண்டுவந்தால்வல்லதென்றுமெள்ளவேகிக்
கொள்ளையுடன் வந்தேனிதைக்குறித்திரே

வசனம்

தேனும்பாருறவர்களை காண்கண்டுகதிர்காமம் காசியுதல்பலந
லங்களுக்கு சுற்றி வந்தேன் இவ்விடங்களினியாகுமரி இருக்கிறதாய்ச்சொ
ன்னார்கள் ஆகையால் இங்கே கந்தியாகுமரிக்கு வந்தபிடத்தில் உங்களை
க்கண்டேனப்பாருறவர்களை.

குறவர் அண்ணமார்க்கொல்-விருத்தம்

காண்களெய்யாக்கயத்தானோதவேதாந்தனேகீர்
கோக்குழாபுனத்திலெக்களகுலதெய்வம் போலேவந்தீர்
பாக்குறுககாடிக்கம் பாதை மீதம்மையொன்றுக்
திககுசெய்யாமலிக்குசேர்த்ததுன்மைதானே

வசனம்

அகோவாருமையாகவாமி காண்களெய்யக்கயக்கியமோளக்கள்வன்
த்திற்கு குலதெய்வம்போலேவந்தீர் ஆனால் இத்தவனத்தில் காடிபுலி

அ

வள்ளியம்மைநாடகம்

சுறும்மைவழியில் பட்டிக்காமல் விட்டது மெத்த நன்மைமாச்சாது உம்மைக்கண்டது நான்கள் செய்த புண்ணிய வசந்தானையா பெரிய வரே.

குறவர் சொல்-கண்ணிகள்-இம்-ஆகிரி-அட-தாளம்

ஐயாலேபண்டாரகவாமி ஆண்டாரோசாயாசி
செய்ததவறந்தானமென்கள்தெய்வம்போலும்வந்தி
வெகுதூரம்போயலென்றுவோர்தினைத்துவந்தி
ஐகம்திலும்மைப்போற்பாதேசியெங்குங்காணே
நான்கள் செய்தபுண்யந்தானோரடிபெயவந்தி
திக்கில்லாதெங்களைக்காக்குந்தெய்வம்போலும்வந்தி
கந்தியாகுமரியாடகாடுநாடலை
உன்னியிருப்பும்போதாந்தன்-உயிர்போவதாருதே
தன்னந்தனியேவனத்தில்சார்ந்துவந்திரொங்கே
சாவுகிறகாலமெங்கேகொனலையப்போவ
காலத்தில் நான்களும்மைக்காக்கவுந்திற
தேவலிங்குவந்தபோதே-செய்திடெம்பாவங்கள்
வெழுமியலேவாடகாங்கன்-வேலவர்க்கடிமை
தாழியில்லையாபாதைக்குறச்சாதிக்குநாங்குகள்தி
ஆண்டாரோசிக் கெவாரும் அடிமைநான்கள் சொல்லக்
கூண்டாவிளக்கெனிகாப்போற் சொல்லுகிறோம்போற்றிகேளும்
வள்ளியென்றோர்தன்கையுண்டிருவனஞ்சிமனதன்பு
மெள்ளமெள்ளவாருந்தினைவிளைவுகளைப்பாரு

மாரே
வாயா
வாயா
மையா
காண்டாரோ
வாயா
விரோ
கவாமி
ளிடம்
மையா
மில்லையோ
போச்சு
யாருக்
காரி
கேளும்
முண்டி
மையா

வசனம்

அகோவாருமைப்பாண்டாரகவாமிசீர் இப்போது சாவுகிறகாலத்
தில் கந்தியாகுமிக்கு எங்கேபோய் அலையப்போகிறீர் வேண்டாம்
எங்கள் தங்கைவள்ளி நாயகி நினைப்புனக் காதலக்கொண்டிருக்கிறாள்
அவளுக்கு வீடுதெய்வம்போலக்கூடத்துணையாயிருந்தால் கீகேட்டதெல்
லாத்ருவாள் இப்போது அங்கேபோவோம் தினைப்புனத்துக்குவாரு
ஞ்சுவாயி-

பண்டாரக்கிழவன் சொல்-விருத்தம்.

வள்ளியெனும்பெண்ணொருத்தியங்கேயுண்டோ
வளர்த்ததினைப்புனமென்றோவனமுமுண்டோ
கள்ளமொழியோநிஜமோசொன்னீரிந்தக்
காவலத்திறுதவளத்தைக்காட்டியென்னை
மெள்ளமெள்ளநத்தினியாட்டுக்காட்டில்
வேளையிலந்தச்சீமாட்டிமுன்னேவிட்டு
தள்ளியில்லென்றிகழாமற்காக்கச்சொன்னால்
தருமமுண்டுகுறவர் குலத்தலைவமாரே

வள்ளியம்மைநாடகம்

வசனம்

ஒகோ குறவர்கள் தலைவமாரே அங்கேவள்ளியென்றபெண்ணொ
ருத்தியிருக்கிறாளோ தினைப்புனமும் உண்டோ நிஜமாயிருந்தால் அ
ந்தவளையினிடத்திலெவ்னைக் கூட்டிச்சென்று விட்டுநான்கேட்டதெ
ல்லாம் தரும்படிசெய்தால் அவள் கூடநான்காவலிருப்பேன்வேடர்
களே.

குறவர்கள்வசனம்

அப்படியேநல்லபாக்கியம்வாருமையாழிவனாரே.
அண்ணமார்வள்ளியம்மனுக்குச்சொல்லிருத்தம்.
கூலமுயிலேருயிலேவள்ளித்தாயே
கோவிலமேயோர்வசனங்குறக்கேளாய்
அதுவேசம்போலநடுகிங்கிபுடற்றள்ளாடி
யாண்டார்பண்டாரகம்மையடுத்துவந்தீர்
மாவும்வரும்பிறவனைநிந்தியாதே
வாண்மதுவைத்தவந்தான்கேட்டதெல்லாம்
ஒயிபமேதாழ்வுவாரமற்கண்பார்த்திங்
குதவுவைவையெங்கள் தங்கைவள்ளிமாரே

வசனம்.

கேளுகம்மா எங்கள் தங்கையாகிய வள்ளித்தாயே காங்கனொரு
வார்த்தைசொல்லுகிறோம் இந்தப்பெரியவர் மகாலுத்தமர் இவனாகீகூ
டப்பாண்மதுகாவலவைத்துக்கொள்ளு இவனாநித்திக்காதேதுவர்கெ
த்தத்தள்ளாதவர்செவ்வையாய்பார் துக்கொள்ளுமம்மாதாயே(வள்ளி
யம்மன்வசனம்) அப்படியேநல்லபாக்கியம் எனதுஅண்ணமர்களே.

பொதுக்கண்ணிகள்-இம்-சொளராஷ்டிரம்

குறவதாளம்.

ஆண்டாராப்பண்ணித்துப்பியாற்றிவைத்து

காத்நிடுகியென்றார்

நல்ல

அறிவுடையநம்பிமைத்தர் குறவர்களுந்

திறமுடனேசென்றார்

துக்கடாதமணியிளக்கின்கூடகோளியாள்

வள்ளியஞ்சுமறுதித்தாள்

அங்கே

தொன்னாதுவயதுசென்றதிறவன்முன்னே

பாணைவிட்டிருந்தித்தாள்

ஒப்பாருயில்லையிந்ததிறவனாக் கேயென்

தெதிர்ப்போய்த்தண்டான்

நல்ல

ஒருமையுள்ளபெரியவொன்றுகந்துவள்ளி

மனதிலன்புகொண்டாள்

தப்பாமற்றமையர்சொல்லித்தள்ளாமற்

வள்ளியம்மைநாடகம்

புகழ்ந்துவள்ளியின்னாள் ஆண்டார்
தன்னையாரும்பாண்மதிவன்னியேறு
மென்றுவள்ளிசொன்னாள்
வள்ளியம்மனுக்கும்-கிழவனுக்கும்-சசல்-கண்ணிகள்
இ-ம்-செளர-ஷ்டாம்-ரூபகதாளம்-
வள்ளியம்மன்சொல்

பருத்தாறத்துப்பழுத்ததொத்திப்பண்டாரப்
பெரியகிழவனோ நீரும்
பலளிட்டிலன்மென்றாய்ப்பிபறித்து
போசனஞ்செய்வீரே
விருந்தோடுநீகேத்தீரேவெருநேரம்
பசிபொறுத்தீரையா
வெற்றிமலரடிபணித்தேச்சற்றேபொறும்
பசிநிப்பேன்மெய்யா

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்
ஆட்சியன்னபூனியேஆதிஸ்டகமியே
அமரபதியேவள்ளி
அன்னமேயென்வாறுபுப்பிபுண்ணெஞ்ச
ளிட்டிகெத்தன்னிதியே
தட்சிணிலிருகனாருள்நற்றைத்திருப்பா
பென்பகிழைத்திரப்பாய்
தருணமுள்ளவேலையிலேஅருமையாயென்
னுடல்தேற்றிக்காய்ப்பாய்

வள்ளியம்மன்-சொல்
நல்லதையாபண்டாரமேநானுக்குப்
பசிநிப்பேன்மென்றேன்
நற்குதிரகொய்தேயித்ததுஅக்கனாய்ய
நான்தருவேனின்னே
வல்லிமுத்துபோற்கலங்கமணிபிடித்தத
நிலைக்கினைக்கொய்வேன்
மடக்கியித்தேபொதியைவாரிக்குத்தி
உயிப்போகச்செய்வேன்

பொது-மேற்படி-கண்ணிகள்
தங்கவளைகுறுங்கமெள்ளத்தாங்கித்த
மாவிடித்தாள்வள்ளி
கொக்கைகளுகுறுங்கிடைதுவளலோங்கி
செந்தினைமாவந்தெள்ளி
பொங்குராசத்தேனைவிட்டுபுனிதமுடன்
பிணசந்துண்டசெய்தாள்

வள்ளியம்மைநாடகம்

பொதியுமையாவென்றுவள்ளிபசிபொருத்தம்
கிழவனுக்கேகொடுத்தாள்

இதுவுமது-விருத்தம்
திண்ணுமிருந்தேககிலையும்கொண்டுவந்தா
நினைமாவைவந்துவள்ளித்தேவிதானும்
உண்ணுமென்றாள்பண்டாரக்கிழவன்வாங்கி
ஒருவருண்டைமாப்புசித்தவூடனேளந்தன்
கண்ணிழிளபிதுங்குதுவாய்க்கசக்குதென்ன
கபடமோவல்லதுவென்காலந்தானே
தண்ணீர்கேட்டுதுவாய்கலக்குதென்றே
தயக்கிவள்ளிமுன்னுள்ளியங்கிணரே

(வ-ம்) இரத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன்பரணவிட்டுக்கீழிறங்கிபண்டார
ரத்தைக்கூப்பிட அவர்பசிக்குதென்ன நல்லதுபகிழைத்தணிக்கிறேனெ
ன்று வள்ளியம்மன் தினைக்கிடிகொய்து குத்தி மாவாக்கிதென்னிட்டுப்
பிணசந்து உருண்டைசெய்து தேக்கிலையில்வைத்துக்கொடுக்க பண்டா
ரஞ்சாபிட்டவுடன் தொண்டைநெருக்குது வாய்க்கசக்குதென்று திபன்
கியங்கி தாகத்திற்குத் தண்ணீர்கேட்கிறவிதங்காண்க

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-காமபோதி

அடதாளம்
தண்ணீரில்லாமற்றவித்தாப்பறக்குதென்னாள் உன்மேற்
சத்தியமாய்நாவைச்சுற்றிவறட்டுதேபாவி
உண்ணுவறண்டிவுமுன்றுநெடுமுச்செறியுதே உடல்
ஒட்டிப்பல்லோடுபறங்கிடியென்னுவிருமையுதே
பித்துக்கொண்டாற்போற்கிறுகிறுத்துத்தலைகற்றுகே புத்தி
பேதகமாய்ச்செவியடைத்துக்கொண்டைகீவற்றுதே
முத்தித்தண்ணீர்த்தாகமெத்தவெடுக்குதேபாதகி என்னை
மோசஞ்செய்யக்கூடிப்பேசினதோநஷ்டசாதகி
மாப்பலகாரமென்றென்னதையோகொடுத்தாயே முழு
வஞ்சகம்செய்தெனைமிஞ்சிக்குடிக்கெடுத்தாயே வெறி
வேப்பிலைபோலக்கசக்குமோதென்றினைமாவும்
மீறுமோதொண்டைக்குள்காறிச்சுழலுமோநாவும்
ஆதிவிதித்தவமைப்புமிய்வளவுதானே ஒடி
அஞ்சியொளித்தாலுங்காலன்சும்மாவிரொளே
ஜாதினுமென்றாலிவ்வெனையென்னுயிபாப்பேனுமே நானாக்
தன்னுலேகிடந்துசாதிநேனேளந்தங்கண்மமே

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்-விருத்தம்

தேத்துனாசொல்லாதவர்கள் குரவரோடு
சமையமாசொல்லோரு மெனேத்தான்சுட்டி
அடைக்கலமென்றுன்னிடத்தில் விட்ட தறவே
அவைகெடாய்மாவெனவேஞ்சைத்தந்தாய்
திருக்கெவநான்பாவம்போல் வாங்கிபுண்டேன்
செவியடைத்துக்கண்ணிருட்டி இருமல்விக்கல்
எடுக்குகடிபாசிதண்ணீர் கொனக்குத்தாராய்

இன்னமனமிரங்கிலையோ பென்செய்வேனே
(வ-ம்) கோய்ய வள்ளிப்பெண்ணே உன் தமையன்மார் குறவர்களும்
எனக்குஇத்தலுசனஞ்சொல்லி உன்னிடத்தில்விட்டதுயேசித்தாலியும்
அவர்களும் என்னமோபேசிக்கொண்டு எனக்குத்தேன் தினைமாவென்
றுவிஷகசைக் கொடுத்ததாய்காணுகின்றது அகைநாள்மெய்பென்றுவா
ங்கிசாப்பிட்டின்பிறகுசெவியடைக்குதுகண்ணிருட்டிகிறது இருமல்வி
க்கல்எடுக்கிறது அன்னால்புர்போதாவதுமனமிரங்கிதண்ணீர் எனக்குத்
தாராய்பெண்ணேவள்ளி

வள்ளியம்மைசொல்-விருத்தம்

மன்னையேராமசெய்காலும் நடனஞ்சேர்கலியுத்தில்
அன்மைபோல்வினைந்தவென்றா நிருவுளமிருக்குகையா
உன்விசிபல்லவெந்த னூழ்வினை விதிதான்கீரும்
என்முன்னேவந்தபோகே எனைச்சனிதுடர்ந்ததன்றே
(வ-ம்) வாருவாய்கவாமிபெரியவரே இக்கதையுத்தில்தான்நன்மை
செய்யத்துன்மையேவரும் உம்மைவெறுக்கவேண்டியதில்லை ஆனால் எ
ன் விதிவசம்பபடி என்னிடத்தில் நீர்வந்தபோதே என்னைச்சனியிடித்த
துபோற்காணுகிறதையாபண்டாரமே

வள்ளியம்மைசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புந்கவராளி

அடதாளம்

மூத்தோர்சொற்றவராமநாதத்ததற்கோகிழவனாரே நீரும்
முழுதும்பாவியென்றென்மேற் பழியைப்போடுகிறீரானாரே
காததுபரன்மதுமைகைதுக்கிவிட்டபலன்போச்சே கொம்புக்
கட்டுந்தேன்விட்டமாவைக் கசக்குதென்றுசொல்லவடி மாச்சே
பிழைத்து போகட்டென்று பேணிப்பார்த்ததும்பொய்யோ தே
னிற்பிசைந்தமாவாஞ்சென்றேஇசைந்துசொன்னீரிதுவு மெய்யோ
மறைத்தவனோபைப்போல்வாபைப்பிளக்கிறீர் ஆண்டாரே சும்மா
வம்புக்கோ டினைவாவைமகித்தந்தேன் கிழவனாரே
தரும்புண்ணிய கற்றகுததண்ணீர்ச்சுனைக்காட்டுவேண்டாரும் இது
தப்பாது ஏழ்மலைக்கீழ்ப்பாற்போனொம்வாருமகீரும்

அருமையுடனேபின்னாவுடர்ந்தவாருக்கிழவனாரே உமக்
கன்புடனேதண்ணீர்ச்சுனைக்காட்டுவேன் பெரியோரே

(வ-ம்) அகோலாரும் பண்டாரக்கிழவனாரே இத்தக்காடுகடந்து போ
னாலம்பையருகி லொருகையிருக்குது என் தரும்ததற்கதை காட்டுகிறே
ன்னெகடவாரும் ஆண்டார்கிழவரே

பண்டாரஞ்சொல்-வசனம்

நல்லதுபெற்றதுபுப்படியெவருகிறேன் இக்கக்காட்டில் அனேகம் க
டிபுவிசிக்கம் பலமிருகமிருக்குது அதுகளைக்கண்டா லெனக்குப்பயமா
யிருக்கும் உனக்கும்பயந்தா னேயிருக்கும் நாம்எப்படியோகிறதுபெற்றி
(வள்ளிவசனம்) ஆனால்கேளுமையா எங்கள்ஜாதி சகலமானமிருக்ககளை
ப்பிடித்துக்கட்டிதின்றது இத்தமிருக்ககளைக்கண்டால்எனக்குபயமிரு
க்காதுஎனக்கு ஆனையைமாத்திரங்கண்டால் மெத்தபயமுண்டாம் ஆ
லாம் இத்தக்காட்டில் ஆனையில்லையப்பாம்பலவாரும்பெரியவரே

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மைசொல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-புந்கவராளி-அடதாளம்

பண்டாரக்கிழவன் சொல்

கர்மமோதண்ணீர்ததாக்கமெத்தபெய்க்குதடிபேத்தி இந்தக்
காட்டைக்கடந்துசுனைக்காட்டித்தண்ணீர்தந்தால்நேத்தி

வள்ளியம்மை-சொல்

ஆட்டுப்பண்டாரகிழவரேஎன்பின்னேவாரும் அதே
அந்தமலைக்குஅப்பாவிருக்குதுகனைபாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

ஆளபடியால்வாரே அன்னமேவுன்புண்ணிபந்தான் எந்தன்
ஆயாசத்திரவேகீர்த்தந்தால்புசிப்பேன்நான்றான்

வள்ளியம்மை-சொல்

எனக்காடுஞ்சுனையெல்லாகடக்கேரமினித்தேறும் இங்கே
இருக்குகையாசுனைபெருக்கத்தண்ணீருண்ணவாரும்

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

இத்தச்சுனையிற்றண்ணீர்பாச்சியிருக்குதுவேண்டாமே மெள்ள
இறங்கிக் குடிக்குஞ்சுனை எனக்குக்காட்டினுண்ணலாமே

வள்ளியம்மை-சொல்

நீத்தனைசெய்துதண்ணீரைப்பழிப்பாரே ஆண்டாரே அதை
நிறுத்தியப்பால்லலதண்ணீரிருக்குதுணாணுவிரே

பொது-விருத்தம்

அப்பாற்போய்நல்லதண்ணீர்கண்டேயானாரே
அன்புடன் தண்ணீரையள்ளியருந்தும்பொது
எப்பிளப்புந்தகையடங்கிவெளியேமெள்ள

வள்ளியம்மைநாடகம்

அதுதற்போ லுட்கடுக்கமெடுத்துத்தள்ளக்

குப்பறவேவிழுந்துகையதைவிட்டங்கு

கொண்டகூந்தலியழுந்திக்கூடவள்ளி

தப்பிவுயிர் போகுதடியெனைவுக்கையால்

தழுவிபெடுத்தேகையிற்சொன்றோ

(வ-ம்) இத்தப்பிசுகாரம்வள்ளியம்மை. கணையக்காண்பிக்க ஆண்டார்
விழவர் ஜலவருத்து தாகத் தீர்ந்து வெளியேவருகிற சமயத்தில்கால்
தள்ளாடிவிழுவோரைப்போல் பாசாக்கொடுத்து கண்ணியிழமுழுபெ
ழும்பி கூடவென்றுஇதுதருணம் கையைக்கொடுத்து எடுத்துவிடவோ
யஎன்றுசொல்ல வள்ளியம்மை சொல்லிறவிதக்காண்க

வள்ளியம்மனுக்கு-பண்டாரஞ்சொல்-யிருத்தம்

இதுகமக்குவாய்ச்சரியோபாபிதானே

இக்கிழவன்களை தனிலேவிழுந்தனையோ

மதமிருந்தபண்டாரக்கிழவனானே

வாருமெந்தவன்கையிடுத்து வகையாயிப்போ

பறியுடனுவன்கைத்தொழிமுன் குளிர்க்கேதமெய்யிர்

பட்டமெல்லாதீர்த்தென்றவன்பாத்யமபெண்ணே

ததியறிந்துதண்ணீர் தந்தாயெயெந்தன்

தாகத்தீர்த்தமோகத்தவிர்ப்பாய்ச்சியே

(வ-ம்) ஆ-ஆ-உல்லகாரியம் நல்லகாரியம் இக்கக்கிழவனானே நமக்குத்
தன்பம்புகேரிட்டதுஒகோமதம்பிடித்தகிழவனே இப்படியும் தண்ணியில்
விழலாமா இக்காரும்என்கையைப்பிடித்து கையெறுவகாணும் (பண்
டாரம்)ஆ-ஆ-பெண்ணேஉன்கையைத்தொட்டுமேலே யேறிவந்தபிறகு
என்சரிசங்குளிர்ந்து தாகமுந்தீர்த்தது அப்போவுன்மேல் மோகக்கொ
ண்டேன் என்மோகத்தைத் தீர்ப்பாய்ப்பெண்ணே,

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்-கண்ணிகள்-இம்

நாதநாமக்கிரியை-ஆகிதாளம்.

தாகத்தலித்தாயே

புண்ணிய

தருமத்திற்கேத்தவடானியே

மோகத்தவிர்ப்பதற்கு

ஒரு

முலிகையுன்னிடத்தானுண்டு

என்னைக்கிழவனென்றே

நித்தலை

பெண்ணார்க்கடித்தழுந்தன்றே

வள்ளியம்மைநாடகம்.

சொன்னபடிசேழப்பேன்

நீயுஞ்

சொல்வதற்கெல்லாமுள்ளாயிருப்பேன்

களபங்கமகமெனக்

குடம்

கையிலனைந்துத்தழுவமனம்

இளக்கிட்டவருவாய்

எனம்

கின்பக்கலவிலந்தருவாய்

விரகாக்கிவிழி

மெய்

மெலிவதெல்லாங்கடைக்கண்பாராய்

சுருகாயலர்வேனே

முத்தக்

தந்தனைத்தேட்டிச்சேனே

வேலர்கிருபையசெய்வாய்

இந்த

மேதினியோடெல்லாம்போற்றிசெய்வாய்

வாலெக்குமறிப்பென்கோ

குத

வள்ளியெனவருத்தாதகண்ணே

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-புக்காவலாணி-ஆகிதாளம்-

இன்றுபென்னபேச்சுனாகாய்

குத

யேந்திறைவள்ளியென்றென்னானால்

நின்றதுசாதனையோ

என்ன

நீதிசொன்னுபடாபாதகளை

போகமெல்லாங்கெட்டுதோ

கெட்ட

புத்தியுனக்குப்பிடிபட்டுதோ

நீதியில்லாதபடுபாயி

கிட்டி

கில்லாக்கெய்ச்சினைஎவையிடு

திண்டாசேபாவியையோ

நீயும்

செய்ததவமெல்லாந்தீளையோ

வேண்டாமற்கெத்காதே

நீயுஞ்

விண்ணெவப்பின்னையோற்றென்கோதே

நகரத்துப்புலக்கைகெட்டு

இன்று

காணையிற்சாமிநகரோலிட்டு

வெறுத்தொழியேன

கிவ

வேடமுனக்குப்பலியாறு

வள்ளியம்மன்சொல்-யிருத்தம்.

பேசுகேகனாக்கிழவாஎதிரில்லாதே

பிச்சைகொருமபாம்பகையாண்டிசில்ல

துசாதமேதுகிவவேடமேது

அறிவுசெட்டமுடனுக்கதுகல்காறு

சு

வள்ளியம்மைநாடகம்.

ஏசாமலேயும்பின்போவதில்லை
எத்கனையோசொன்னாலுமரோஷமில்லை
கூசையோவின்கிழவா உனக்கேனின்த
கொஞ்சபுத்திகினைந்ததினாகூடா தெவ்வே
வசனம்.

ஒ-ஒ பேசாதேகிழவா பிச்சைக்குவந்தஆண்டி, பெண்டுக்காசைப்
பட்டதுபோல இருக்கிறது நீர்பெரியவராயிருந்த சிவவேடம் பூண்டும்க
ளக்கு இதுதகா துள்ளன்னென்னசொன்னபோதிலும் அறிவு ஆண்மை யில்
லை அறிவுசெட்டவனாயிருக்கிறாய் உன்னுடையகினைவிற்கேமுடியாதுவ
ந்தவழியேநடவும்பண்டாரக்கிழவனாரே.

பொது-விருத்தம்.

மந்திரமாயுறுமருட்டிலேவன்மோக
வசையுரைத்துவள்ளியுஞ்சம்மதியாதாலே
எந்தவிதஞ்சொல்லோமென்றெண்ணியெண்ணி
ஏமாந்துதனக்கிசைந்ததுணைவனான
தந்திமுக்கணபதிவந்திடத்தியானித்தார்
சண்முகன்கோபத்தவிற்கும்படியாய்மேரு
முந்திவந்ததெனக்குறமாதெதிரேவந்து
மும்மதஞ்சரசொருபமுழங்கினாரே.

இதுவுமது-சந்தவிருத்தம்.

குதுகினைத்ததுபோலையெழுந்தெதிர்சோதனையின்படியே
சோபிக்கொம்பிருபாலொளித்திடருல்முகில்சென்றதுபோல்
மேதினிகொண்டபுரீசெடனென்கிடவியிருந்திடவே
மீறியடர்ந்துவுகாரந்தசெங்கரம்வீசெடும்கம்பனைமேல்
மோதியெழுந்திரிநீடுமரங்கள்சூலமதிர்த்திடவே
மோகமவன்கொள்குதாதிபனின் புறுமோடிசெயுஞ்ஞறமான்
ஆகரவொன்றுமிலாதுபயந்தனைவாயெனவுஞ்சொல்லவே
ஆடிமுழங்கிமதாசுரமிஞ்சியயானையும்னத்ததுவே

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குச் சுப்ரமண்யர் அனேகவிதஞ்
சொல்லியும்சுளாமல் வள்ளியம்மன்கோபித்தபுனத்திற்குப் போகிற
சமயத்தில் சுப்ரமண்யர் இனியென்னசெய்வோமென்றுதனக்குமுத்
தோனாகியகணபதியைநினைக்க அப்போதுவிநாயகர் ஆனையுருவங்கொ
ண்டு வள்ளியம்மன்முன்வருகிறதக்காண்க.

ஆனைவருகிற தரு-இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்

கடகரிவந்ததுவே

மதம்பொழி

கடகரிவந்ததுவே

கடகரிவந்தது-ஆடவிரெருக்கியே

படிவென்கிளிகிறுடிபுதிருப்படி

(எட)

வள்ளியம்மைநாடகம்.

இருபுறமும்	களியும்	சிறத்தெஞ்
கிறுக்கின்	செவியும்	கிரியெனப்
பருங்குமிருஞ்	சொழும்	துணையெ
வரிபொருவுந்	காமும்	
கிரகிலுரைத்திடும்-விசையிஸ்மாஞ்செடி		(கட)
முறிவுபெம்படி-அகிரகடந்தெதிர்		

மலையின்விளங்	கிடவே	உயர்த்துபெய்
மழையின்மிழ்	கிடவே	வளங்கனில்
கல்காமுறம்	கிடவே	வள்ளிகொந்
சலநிக்குந்	கிடவே	
ருவமும்சம்பெறு-துவதிநிதம்பொழி		(கட)
திலகமலங்கிர்த-துவதிநிதம்பொழி		

ஆனைவருத்	ததியும்	சிறத்தது
மேன்மையுறம்	ததியும்	தெரித்திடும்
கானவரும்	புனமும்	கலைமனை
மாணமுறம்	புனமும்	
வானவரும்பய-மையெதிரஞ்சிட		(கட)
யானைபெருங்குறம்-வோர்மகன்செஞ்சிட		

விருத்தம்.

மதியெலிந்தகடலெனவிநிட்டேசிறி
மதமாறிபொழிந்தனைவரவேகண்டு
பதறிவன் கிரகுகெடுக்கியறிவுருன்றி,
பஞ்சபூசமுங்கலங்கிப்பதைத்தவாடி,
கதறியிருக்கலாடிபுரப்பின்னிச்செய்ய
சன்னனிசொரிந்திடவேலாயுதாவக்
துதவுமுமக்கபமென்றேநிழுவன் பின்சென்
றோடிபொடிப்பயந்தேயாளிக்கினுளே,

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் கிரகியுடந்தி யானைபெருங்குறத்தை
ப்பார்த்தவள்ளியம்மனுனவன் கிரகுகெடுக்கியறிவுருன்றி
கிரகுகெடுக்கியறிவுருன்றி பஞ்சபூசமுங்கலங்கிப்பதைத்தவாடி
கதறியிருக்கலாடிபுரப்பின்னிச்செய்ய சன்னனிசொரிந்திடவேலாயுதாவக்
துதவுமுமக்கபமென்றேநிழுவன் பின்சென்றோடிபொடிப்பயந்தேயாளிக்கினுளே.

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மனுக்குச்சொல் விருத்தம்,
கிடவேவெல்லிழிமா கொளுதவன்மாதே
செத்திடக்கினைபிழைவன் கன்னிப்பின்னாக்
காட்டிபென்னைக்கொடுப்பதற்கோபிகெடலாராய்
கன்னிதொடர்தென்றனைக்கபட்டுசெய்தாய்
மிட்டிவனவான்செய்தேனேகிழவனாரே

வள்ளியம்மைநாடகம்.

மேகம்போலானையிரட்டுருட்டுதையா
ஆட்டமிதகொள்ளாதேபோராடாதே
ஆடைக்கலங்காததென்முயரமகறறுவிரோ
வசனம்,

ஓஓ குறப்பெண்ணே முன்னம்மீசனையில் சாரும்படியாகச்செய்தாய் இப்போது காட்டிலே நுக்கும்படி நையைக்கூட்டிக்கொண்டுள்ளே அகின்முன்காட்டிக்கொடுக்கவாவந்தாய் எனத்தொடாதே என்கிட்டவும் வராதே தில்லாய்பெண்ணே (வசனம்) ஆனால் பண்டாரகவாமிகளே நான் உயமிடத்தில் மீட்டிமைசெய்யவில்லை இப்போது கறுத்த மேகம்போல் ஒருயானைவிறிட்டு என்னைக்கொல்லவருகிறது ககால்நிக்குது இவ்வேலை உம்மிடம் அடைக்கலமாய்வந்தேன் இப்போ தென்னைக்காத நிரட்சிக்கவேண்டுமென்பசுவாமி,

வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-கண்டர்-துருவதாளம்.

பிப்பேசுழவனாரே	எனக்
கன்புள்ளபண்டாரகவாமி	
மெய்யெல்லாம்பதறயானே	என்னை
பிரட்டிதேவான் என்னசெய்வேன்	
விறிடுதேவான் என்னசெய்வேன்	ஆனை
விழங்கவருதென்னசெய்வேன்	
ஆரிடத்திற்செல்வேனையா	எனக்
காசாவுகீசே மெய்யா	
விசித்துக்கைகயால்வாமி	ஆனை
விழங்கவருகையாமீறி	
பாசமுற்றிங்கண்ணேநீரும்	இங்கு
பார்த்தெனதுவலைநீரும்	
புனத்திலெண்ணைக்கொணாதே	நானும்
புலம்புவதைத்திரிக்கொணாதே	
தனித்துவந்துயானைக்கஞ்சி	மெத்தத்
தஞ்சுமென்றேனுமைக்கெஞ்சி	
மதயானையவிலக்குமையா	உத்தன்
மைத்துளியாஇறேனையா	
இகமாயென்னைக்கப்பிரானால்	உமக்
கேர்த்தக்கொழுந்தியுமாவேன்	
கடகமதுவானேயேக	எந்தன்
கண்முன்னேதேர்ந்தாற்போக	
உடனேகீர்விலகச்செய்தால்	உமக்
நுகர்த்தபெண்டாராவேனையா	

வள்ளியம்மைநாடகம்.

மண்டர்க்கிழவன்சொல்-மேற்படி-கண்ணிகள்.

இ-ம்-சங்கராபானம்-துருவதாளம்.

கக்காய்கைத்திடமிட்டும	பெண்ணே
வெள்ளையாழைநென்பாய்	
செய்யுத்திர்த்தபின்பு	நானும்
மேல்வேனோபோபோவென்பாய்	
ஆறுழகவேலம்மீதில்	பெண்ணே
ஆனையிட்டுத்தக்கிற் போதும்	
கூற்பெனக்குக்கைபோட்டுத்	தந்தால்
கொண்டமனம்போலாசட்டும்	

வள்ளியம்மன் சொல்-மேற்படி-கண்ணிகள்.

இ-ம்-கண்டர்-துருவதாளம்.

சுப்ரமணியர்பேரிலானே	உந்தன்
சொந்தப்பெண்டாரானேனானே	
தப்பாதுத்தன்கிருபகானும்	ஆனை
தன்னையும்விலக்கவேணும்	

பொது விருத்தம்.

திடத்துடனதட்டியானைச் சிறவேயயந்துவள்ளி
அடைக்கலமெல்லாண்டாரா யாவியைத்தாழிச்சுக்கட்டி
தடித்தெழுந்தனமுத்தத் தளிக்கையாலனைத்தப்போதே
தொடுத்ததுமுடித்தே மென்னத் துள்ளினுன் கிழவனாரானே

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்வள்ளியம்மனையானைத்தாத்திக்கொண்டு வருக வள்ளியம்மன் பண்டாரக் கிழவனிடம்போயடைக்கலமாகப் பண்டாரக்கிழவன் வேலர்மேற் சத்தியஞ்செய்யச்சொல்ல அதுபோல்வள்ளியம்மன் பெண்டராகிறேனென் னுசத்தியஞ்செய்துசட்டிக்கொள்ளநினைத்ததுமுடிக்கதென்று அப்பால்பண்டாரக்கிழவன் ஆனையப்போகச்சொல்லுகிற வித மெப்படியென்றால்

* பண்டாரக்கிழவன்சொல்-விருத்தம்.

இமையவரன்பாய்போற்றா மிறைவனேஎனக்குமுத்த
தமையனேசோதியேகீச்சார்த்திடுக்கிருபையாலே
கமலபின்வள்ளியெத்தன் கைவசமா னுளிப்போ
சமயமிச்சமயங்கண்ணென் தலமதுலேகுவிசே

வசனம்.

அகோவாரும் எனதுதமையானை யானேமுக்காடவுளே நான் நினைத்தப்பிரகாரம் இந்தவள்ளியன்னைகைச மாகிவிட்டாள் அகையால் இப்போதுகீர் நமதுதலத்திற்குப்போய்விடும் தமையனே (ஆனை சொல்-வசனம்) ஒகோகேளாய்வேனவா அப்படியேபோய் வருகிறேன்பா,

வள்ளியம்மைநாடகம்.

மொது-விருத்தம்

இளவன்போல்வந்தவேல்ன் இளருந்தன்சொருபங்காட்டி
நிளவெனத்துடர்ந்தேயின்று நினைந்துமுடிந்ததென்று
இளமையில்வள்ளிதன்னோடு டிணங்கினுனையன்கொல்
தருவினார்மதனபோகத் தாங்கினுரோங்கினுரோ

இதுவுமது-விருத்தம்

பால்மொழிமாதிரித்தழுவினாந்துமப்போ
மகடினையாடிநின்றாய்ப்பழகிச்சேரும்
வேலன்முட்டியவேடொல்லாம்பிட்டு
மெய்ச்சொருபங்கொண்டுவடிவேலுக்காங்கிக்
கோலமயிலும்பனிசெண்டாய்த்தேகாளுங்
குளிர்ந்தகண்களீராமுமுகங்காறுஞ்
சேலையினங்கிளவள்ளிமுன்னேதோன்ற
தொடுக்கின்றார்திருக்காட்சிகொடுக்கின்றாரே
வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இத்தப்பிரகாரம் பண்டாரக்கிழவன் வள்
ளியம்மைக் கூடிப்புணர்ந்து தாங்கினைந்ததுமுடிந்ததென்றுசந்தேஷ
மடைந்து இனிமேல் நம்மிடவாலாறு தெரியவேண்டுமென்று மயில்வா
னாருடாய் ஆறுமுகமும் பன்னிருகையோடு தன்கயருபத்தைக்காண
பித்து வள்ளியம்மனுக்குக் காட்சிகொடுக்கிறவிதங்காண்க

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மனுக்குக்
காட்சிகொடுக்கும்-இ-ம்-நாதராமக்கிரியை

அடதாளம்

காட்சிகொடுத்தார் சுப்பிரமணியர்
காட்சிகொடுத்தார்
காட்சிகொடுத்தாரே-காட்சிவாரமலே
ராச்சியம்பணியுஞ்சாம்பாச்சிய-வள்ளிமுன்னே
கோலையிலும்-பனிசெண்டிதோளுங்
குலாவிபசேவற்-கொடியுங்-கடம்பும்
வாலகுமாரம்-தாக்கலே-லீலாவி
சாலகுமார-வேலர்-தெரிசனைக்
பூரணசெங்-கமலக்-கருணாகர
பூர்த்தியுமாறிரு-நேர்நி-சாலமும்
காரணமெய்த்-திருநீறணி-கோலமும்
காட்டிபேகதிபெறத்-திட்டிய-வேலவர்
காட்டினிலேவரும்-வேடுவராய்ச்-சொற்
அடம்பொருத்திப-மாணி-சாயுரு

(காட்சி)

(காட்சி)

வள்ளியம்மைநாடகம்.

வாப்திச்சிழவ-வடிவினார்ய்க்குற
மாடுவெனைச்சேரும்-நாதனு-சாமெனக்
க்க வள்ளியம்மை-போற்றி-விருத்தம்
சாவணியைபோற்றிக் சடாக்ஷாமுதலேபோற்றி
கரடாமலாபோற்றிக் கழுமுமாமலையேபோற்றி
அரகாருகைபோற்றி ஆறுமுகமுகனேபோற்றி
வாமுநிசுருவேபோற்றி வாதனேபோற்றிபோற்றி

(காட்சி)

(வ-ம்) இம் அரகா முருகா சாவணபவனே சடாக்ஷா சொருபா கழு
சாவண ஆறுமுகக்கடவுளே குருமுனிக்கு குருவாய்விளங்காவின்ற வாத
தனே போற்றிபோற்றிசுவாமி

இதுவுமது-விருத்தம்

வேறுபேதகினைத்தேநாடாவுத்தன்
வித்தைபயற்பாமலென்பெண்புத்தியாலே
கூறினதுக்கெரித்ததெரிபாதுமுன்செய்
குற்றமுநீர்பொறுத்தெனையாட்கொள்வாயையர்
ஆறுமுகனேகுனேஎனைத்தான்சேர்த்த
அருமைமணவாளாவென்னையாமெய்யா
தேறுதலாயடியானைக்காதேயுன்றன்
தெரிசனைத்தருளுதவுத்தேவதேவே

இதுவுமது-விருத்தம்

ஆவலுடனெந்தனைப்பெற்றெடுத்ததத்தை
அன்னையுமுன்செய்தபெரும்புண்யத்தானே
காவலெனத்தினைக்காக்கவரும்போதேநான்
கண்டசகுனப்பலனே கவலைநீர்த்தேன்
கூவுமயிலேறியதற்சொருபங்கண்டேன்
கூடினையாடியனைத்திடவும்பெற்றேன்
மேலியதினைநீர்த்தேனினதுபாதம்
வேண்டினேன்எனையுமுமுதாண்டிமே

(வ-ம்) சரணஞ்சரண மென்பிரணநாதரோ நான்பெண்புத்தியால்தங்
களைத் தெரியாமற் சொன்னகுற்றத்தைப் பொறுத்து பூரணக்கிருபைபு
ரிந்து எனைத்தமது சொற்கமனவி யாக்கிக்கொணவி அடியானைக்காக்க
வேண்டும்சுவாமி ஆஆ எனப்பெற்றெடுத்ததத்தைதாய்செய்த புண்ணி
யந்தானே அல்லதுநான்தினைக்காக்கவரும்போது கண்டசகுனப்பலந்
கானே தங்களைமயில்வாகன ஈடாயுங்கண்டு கூடியனைத்திடவும் பாக்கிய
ந்பெற்றேன் நான்செய்தவினையும் தீர்த்தேன் உமதுபாதா வித்தத்தை
நாயுனேன் என்னைமுழுமையும் ஆட்கொள்ளுஞ்சுவாமி பிரணநாதரோ

சுடி

வள்ளியம்மைநாடகம்.

வள்ளியம்மை சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புந்ரகவராளி

ஆதிதாளம்

சோதிபேசுடரொளியே ஆதிதாயகா
சொந்தமென் னுசேர்ந்தணைபவத்தையகா
கோதிலாகச்சேர்வைதந்துளன்னையாண்டவா
குற்றமெல்லாம் பொறுத்தென்மேலன் புழுண்டவா
அன்றிலும்பெய்ம்போலென்னையனைத் தாமருவாய்
அகன்திடா திருக்கநீர்கிருபைதருவாய்
மண்டலத்தன்னிலே காண்பதில்லையோ
மறுத்தொறுஜென்மமில்லமெல்லவாமருள்வாயே

சுப்பிரமணியர் சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புந்ரகவராளி

ஆதிதாளம்

கோதிலாகக்கனகக்கனாழிற்குடினோம்பெண்ணே
குற்றமெல்லாம் பொறுத்தென்பத்தேடினோம்பெண்ணே
நீதில்லாமற் றோஜெனனத்திற்குவாராதே
தென்மொழியேவுத்தனி-த்கிந்தைநோகாதே

சுப்பிரமணியர் சொல்-விருத்தம்

ஆதியிலேவிருமா லின்மகளாயுண்ணே
ஆரணங்குமலமகட்பெற்றாநேயும்
மெதியினிற்சாவணப்பொய்கையிலேஎம்மை
மேவுகற்குத்தவம்புரிந்தாயிதறிந்துமுன்னஞ்
சீதமடமான்லயிற்றிநிமெப்பாய்நெட்டர்
தெரிந்தெறித்துவளர்த்திவோர்சேர்வோமென்றேன்
துதியசொற்படிபோலேவந்தோயின்கே
உகந்துமிருதனைநழுவிபுகந்தோம்பெண்ணே

வசனம்

அகோகேளாய்பெண்ணேவள்ளி ஆதியில் நீதிருமா லின்மகளாய்
மகாலட்சுமிபெற்றாள் நீபருகமானதின பிறகு சாவணப்பொய்கையில்
என்னையுபுணரும்படி தவஞ்செய்தாய் அப்போதும் உன்னிடத்தில்
வந்து இக்கஜெனனத்திலுன்னைச்சேருகிறதில்லை நீகனகத்தில் மான்வ
யிற்றிற்றித்து வேட்களெடுத்தி வளர்ப்பார்கள் அப்போதுன்னைச்சே
ருவோமென்றேன் அதுபோலவிக்கக்கங்கைக் கனாயில் உன்னைச்சேர்ந்
தோம்பெண்ணேவள்ளி (வள்ளியின்வசனம்) ஆனால் தங்களுடையவிபா
மும் என்னுடையவிருத்தார்த்தமுந்தெரிந்துக்கொண்டேன் மகாசுந்தோ
ஷமாச்சுது தீனப்புனம்போலோம்வாரும்சுவாமி சுப்பிரமணியர் வசன்
ம்நல்லதப்படியேநீமுன்னேநடஇதோயின் னால்வருகிறேன் பெண்ணே

வள்ளியம்மைநாடகம்

பொது-வசனம்

இத்தப்பிரகாரம்பிரமணியரும்வள்ளியம்மையும் கூடிப்புணர்
ந்து பூர்விகத்தையும் சொல்லியபின் வள்ளியம்மன் சுவாமியைத்தொ
புனம் அழைக்க சுவாமியானே போய்க்கிநான் பின்னால் வருகிறே
னென்று சொல்ல அப்போது வள்ளியம்மன் தீனப்புனம் வருமபோ
து அவ்விடம் பாக்மார் அம்பனைக்கேழ்க்கிறவிகக்காண்க.

பாக்மார்-வள்ளியம்மன்-சொல்-கண்ணிகள்,

இ-ம்-குறவஞ்சி-ருபகதாளம்

பாக்மார்-சொல்,

முன்னமேபோனவரு மிகநேர்மென்னசெய்தாய் உத்தன்
முகம்வாடியிருப்பதென்னமுனைத்தசேதிசொல்லாய்

வள்ளியம்மன்-சொல்

கன்னல்மொழிப்பாங்கியகோனகத்திற்சென்றேன் அங்கே
கானல்சலந்தேடித்தேடிக்காணாட்டிகொண்டேன்

பாக்மார்-சொல்,

இதுவனையிலெங்கேபோனப்தகையிச்சொல்லாய்மார் போன
இடந்தனிலேநடந்தசேதியிபம்பிடுவாய்க்மார்

வள்ளியம்மன்-சொல்

சுதிபெறுநன்னீர்ச்சுனையங்குருக்கமேகண்டேன் நான்
கணிந்ததிலேநோடக்காளகத்திற்றொன்றேன்

பாக்மார்-சொல்

வஞ்சியேவனக்குயிலேவியுருமாநே இப்போ
மங்கையேவன்கண்களிலவந்தமாதமேதிப்போதே

வள்ளியம்மன்-சொல்

கொஞ்சங்குளியாங்கியகோனதயகோசேளீர் காட்டில்
கொளோமானவெரிலத்திண்களில்நதுகடிக்கோழிர்

பாக்மார்-சொல்

நங்கையகோவுன்றந்திணக்குயில்களேது அதுத
நன்றாகவெங்குருக்குருவினவாயிப்போது

வள்ளியம்மன்-சொல்

மங்கையகோமார்பிறகுமிவந்ததுகெதியகோ இப்போ
வண்ணம்புடவ்செடிமுன்பட்டால்வடிவத்தோனோசேர்

பாக்மார்-சொல்

உயிர்க்குராய்நாமுமிருத்தேருளிக்கின்றாயே நிற்கு
உள்ளதுசொல்லென்று லுன்முகளுகனிக்கின்றாயே

வள்ளியம்மை-சொல்

இப்பக்கையே இதுவுகளுக்காகச் சொன்னார் என்று சொல்லுகிறார்
என்கிறதில்லையென்று சொல்லுவேன் நலியினிதியே

பாங்கியர் சொல்-விருத்தம்

என்முனில் போலிருந்த குழல்சரிந்தவாறும்
மணிவசிரமணிந்தவசரவகைகளெல்லாம்
கைமுனியிருப்பதுபேய்க்காணும்வாறும்
கந்தியேவுன்னிசுழ்வெண்மைகாட்டிவாறும்
செய்யசென்றகமலமுகக்கொக்கையின்மேற்
செங்கைக்கந்தியுறந்தித்தெறிந்தவாறும்
பெய்யுளையாடுதமக்குமுன்னிறுந்தாசுப்
புதலுவாய்ப்புணையேபோருந்தத்தானே

இதுவுமது-விருத்தம்

காதலவுபாயத்தமத்தேறுங்கயற்கண்ணியுந்தன்
கள்ளமெல்லாம்
ஏகனவுக்கேட்பென்தாய்மாமன்குலத்தெரியா
நெருமுண்டோ
பேதமையாற்செய்க்கிறபின்னாகுற்றம்பொறுக்காத
பிதாவுமுண்டோ
சோகனைநான்செய்யவில்லைத்தேதியோளியாமற்
சொல்லுவாயே

வசனம்

கேளாயம்மா வள்ளித்தாயே உன்னடைபுடந்தல்களிர்த்துள்ள
வண்பல்கமுனியும் உன்னிசுழ் வண்ணமெழிறமையிலும் இரண்டுகொக்கை
யின்மேல்சுக்குரியும் இவ்விதமாயிருக்கிறபடியால் எங்களுக்கு ஒளிபா
மற்சொல்லுவாய் உன்னடைபு கள்ளமெல்லாம் மென்களுக்குத்தெரியும்
தாயாருடன் எடப்பிறந்த மரமன்குலத்தெரியாதா அப்படிப்போலநீ
ய்தென்களுக்குத்தெரியாதா பின்னேசெய்தகுற்றம் பிதாபொறுக்க வே
ண்டும் ஆனதால் நடந்தேதியைச்சொல்லுமமரதாயே

வள்ளியம்மை-விருத்தம்

உயிர்த்துயிராய்மருந்துமெனதுகேஞ்சும்
உள்ளதுதெரியாதே உன்னையோத
சுயிக்கினையெண்ணெயினிப்பித்தவார்த்தைத்
தான்கேட்கவிதவசமோசகியேபெண்ணே
பயில்குணமாய்ப்போகேதருவாய்க்கண்டால்
மகிவதன்றிவின்பழிபையகாலமோ
நெய்க்குடென்னுமுமுந்தி மோபோபோவென்று
சேதிசொன்னேசேகயே திரிமார்க்கானே

வசனம்

சேருந் பாங்கியர்களை நாமுயிர்த்துயிராய்மருந்து
குக்குக்கொப்பாது விஜயார்த்தகயச்சொல்ல என்னென்களையுக்கே
தத்படி சொல்லாமா அதுவுமென்களையிடு வசந்தான் கீழ்க் அப்ப
டிக்குக் சொல்லவேண்டியதில்லை யாதொருகாரியமுந் - கண்ணினால் ரு
வாய் பார்த்தால் சொல்லுவதல்லாமல் பார்த்தாமல் சொல்லக்கூடாது இ
துகளைவெல்லாமனதில் நியாயம்த் சொல்லலாகுமியா பாங்கியர்களை

பொது-விருத்தம்

காணியின் நிறங்கியும் பாங்கியர்க்குமுன்னே
காணியேமெனதுமென நலியும்போதே
வாணிபலேவலலேட ரூபங்கொண்டு
மரத்தனிரொன் றேத்திலரும், வழியிலென்தன்
பாணமதபட்டுகுடி பொருமாறுங்கள்
புத்தமவந்தடைந்ததபாண பார்த்துமவந்தேன்
காணியோமாதிரி சொன்தென்கித்
கள்ளனைத்தாநியருவ கருதினாரே,

வசனம்

இத்தப்பிரகாரம் பாங்கியரிடத்தில் வள்ளியம்மைதர்க்குச்செய்து
க்கொண்டிருக்க அங்கிடத்தில் வேலாயுக்கட்டவுள் ஒருவேலவர் வேடர்
மெய்த்துக் கையில்விடும்படியென்று புனத்திலவந்த பாங்கியரிடம் எ
னதுமொருவந்தபட்டிக்காரிடம்வந்ததோ வென்கேட்ட அப்போதுபா
ங்கியர்கள் இவ்வகள்ளிப்போ விருக்குகென் றொண்ணிக் கொள்ளும்
போது வேடரூய்வந்தவேலர்சொல்லுகிற விதங்களைக்

கப்பிரமணியலேடருக்கும் பாங்கியர்க்குக்கும்

மறவாதம்-கண்ணினம்-இ-ம-காம்போதி-அட-தாளம்;

வேடர்-சொல்

காக்கையோர் வெய்தமாளிகைகொண்டவர்க்
கண்டதுண்டோ கள்ளகால்
கள்ளத்தனியிலுமருள்வதஞ்சொல்லுகண்
கந்தியே பின்னாகுள்

வசனம்

பாங்கியர்-சொல்

திக்குத்தொழிந்தேபோருமாணம்
திருத்ததாய் தவென்குமுன்னே
தேனாய்க்கொத்தமாளிகைகொண்டிலோம்
திருத்தியேபோவகித்தமென்னே

இப்போ

வள்ளியம்மைநாடகம்

வேடன்-சொல்

எக்கியெக்கெட்டத்தோடியேவந்தமான்
இங்கேவிட்டெக்கேபோகும்
இல்லையென்றாற்றடஞ்சொல்லாதேவினே
இதுபொல்லாப்பாருக.

தம்மா

பாங்கியர்-சொல்

அக்கனாயாய்ச்சொன்னாய்முக்கியமாடுங்கள்
அண்ணையிலேவந்துவேடர்
அயிக்குகாதுஇங்கேகொடுக்காதுவிண்ணை
அண்ணைக்கள்ளாளோடா

உன்சொல்

வேடன்-சொல்

எள்ளளவாகிலுமெண்ணிப்பாராமல்
எண்ணைக்கள்ளென்றாய்
எய்தமாணிக்குவாமலெவ்விடம்
இயம்பிடுவீர்நன்றாய்

கான்
போம்

பாங்கியர்-சொல்.

உள்ளவகைக்குள்ளேவைகுத்தங்காட்டுகிறாய்
உள்ளதுந்தக்காது
உக்கிக்கிரணம்பொட்டெக்கியுரீயில்
குரைத்தமாவூசிக்காது

வினாய்

வேடன்-சொல்

ஆணங்கேவந்தமாவையொளித்தும்
அறிவினோமென்றுவைத்தீர்
அடியாய்மல்லதோஎன்மான்சிக்காதென்றீர்
அதைநீங்கன்விட்டிடுவீர்

இந்த

பாங்கியர்-சொல்

காரணமாகவேயெய்தமானுக்குக்
காலமென்றிகையுமுண்டோ
காதுமொன்றோலையுக்கோதுக்குழலும்
எழுத்திற்பணியுமுண்டோ

இரு

வேடன்-சொல்

மககையோசுகியெவொருகாரியம்
வாக்கினிற்செய்தன்றே
வழுந்தியசொற்படிஎந்தன்மாணுக்கு
வகைகாண்டுகொப்பேனின்றே

பாங்கியர்-சொல்

இங்கேயுக்காதீடுவோமென்றுசொன்ன
தெனக்குத்தெரியுமண்ணே

இது

வள்ளியம்மைநாடகம்

வர்க்காதுத்தனுக்கெடுக்கமும்வந்திடம்

இதுநீதியல்லவண்ணே

பாங்கியர்-சொல்-விருத்தம்

தனித்தனாக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்ந்தத்
சமாச்சாரம்யானறிவேன் சாற்றக்கேளும்
இனித்தமொழிவள்ளியுநீர் களைக்குப்போன
இடத்திலிசேசேந்வேந்த தென்னகுதோ
மகத்திடமோமாயிதோ வுக்கவிபான
மாதநில்லாமற்புணந்தால் மருங்கோசொல்லாம்
உணக்குமவள்ளிகனக்குவொரு வகைவாராமல்
உயிரக்குயிராய்காப்பதெவருநாத்திடாயே

வசனம்

ஆகோ கேளுமையா வேடரோ நீர்என்களுக்குத் தனித்தாசொல்வே
னென்ற சமாச்சாரம் என்களுக்குக்கேயுந் என்கள்வள்ளியம்மனை நீர்
களைக்குப்போனவிடத்தில் சேர்ந்தணைநீரோ என்னகுதோ இதுஎன்
ன்மாயமோ நாகனில்லாமல் நீர்புணர்ந்ததுமரியான்கபோ உவள்ளிருவ
ருக்கும் யாதொரு இடில்லாமல் காக்கப்பட்டவாயாவர் சொல்லுமைய
யா வேடரோ.

பாங்கியர்-சொல்-விருத்தம்.

மைத்தமல்சேர்ந்திருவிழியுஞ் சிவப்பச்செல்வை
வோடுநெறியவிருவொன்றாய் மருவும்போது
பக்கவலுவாயொருவரில்லாவிட்டால்
பலபேர்க்குத்தெரியமதிற் பகைவக்கெய்தாது
இக்கெனவெம்மிடத்திலிது சொல்லொண்கோ
தேவிவள்ளிக்கென்கள்மனந் தெரிந்ததாதோ
அக்கனாயோவெமக்கினியேன் வீண்பொல்லாப்பு
அனுபவிப்பீர்வருவதம் பட்டறிகுவினோ

இதுவுமது-விருத்தம்.

மடந்தகாரியங்களமுன்னே நடக்கதைச்சொல்லியென்ன
துடந்தையானையெத்தான் குத்திச்சொல்லினுல்லமைப்போனங்கள்
மடந்தகையவனத்திறுக்கடி வந்துபாடிநுப்பிரிந்த
இடத்தினில்விலுமயாக்களேகியேவாரோமையா

வசனம்

இன்னமும் கேளுமையா வேடரோ எங்கள்வள்ளித்தாளைய நீர்மரு
வும்போது எங்கள்மதியிருந்தால் உவள்ளிருவருக்கு மேல்மையுண்
டு அவ்விதமடவாத காரியத்துக்கு யாவருக்கும்பகையுண்டாம் இதுஎன்
களுக்கு ஆகிறதென்ன மும்மாயனைபக்குகதியொரு பெண்சொல்லினுல்
மனைத்தான் அப்படிப்போல நீர்உம்முண்டய எண்ணத்தை யெவ்ருக்
குத் தெரிவித்தால்வாப்போகாங்கள்நடத்தோமா ஆகியுஞ்சக்கேயமி

எ அ வள்ளியம்மைநாடகம்

ஸ்ரீ கீர்த்திபுரிநாயக்கன் வள்ளியம்மைநாடகம் பத்தியும்வருகிறேன்
மையாவேடே

பாங்கிமாசொல்-விருத்தம்

சாந்தருணமாளின்வள்ளித்தாயே
தனையொழைவோனாழைநெய்வென்றேந்தி
மாத்ருணியோன்றெந்தியொருமாணக்கேடி
வந்தின்றுநீயறிந்தால்வருத்தஞ்சும்மா
பாங்கிமாசொல்-விருத்தம்
பாங்கிமாசொல்-விருத்தம்
சேந்திநுத்தும்மேற்புறையெய்தையுந்தன்
சேதியெல்லாதெரியுமினிச்செப்புநாளை

வசனம்

அவ்வாராய் வள்ளித்தாயே நையிலொருவில்லும் அம்புமேந்தி
ஒருமாணக்கேடி பொருளே-வந்தவற்றென்ற அலணையிற்தால் ஸ்ரீ
ளியாமல்லவகனி-தந்திசொல்லுநாமேனும்பாலும் உடலுமுயிரும்
பொருளேந்தோமே அப்படியிருக்கவர்களுக்கு மறைத்துச்சொன்னாயே
உன்சேதியெல்லாம் எங்களுக்குத்தெரியும் இப்போதாவது நெய்வந்த
தைபைச் சொல்லுமம்மாநாயே

வள்ளியம்மைசொல்-கண்ணி

இம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

வின்றிருநெய்ளசேந்திசொல்லக்கேளாய்
மெத்தமெத்தவுண்டைவிளம்பக்கேளாய்
கன்னியில்லாவுகனி-மறைத்திடுவதே
கன்னியுமங்களுக்குப்பொய்யுரைத்திடுவேனோ
விதிவசமுருட்டிவந்ததைச்சொல்லுவதேன்
மீதிநிச்சிக்கொண்டமீன்சிக்கைநோவதேன்
பதிவுடனேத்துடையோவிதருவந்ததும்
பஞ்சையைப்போற்றஞ்செய்தென்கெஞ்சிநின்றதும்
வேங்கைமரமாய்ப்பாணியேல்கிநின்றதும்
மெத்தவேழைக்கிழைப்போற்றுவகிநின்றதும்
தாங்காதண்ணித்தவிக்குதென்றேக்கிநின்றதும்
தண்ணிச்சுனைக்காட்டிடநானேக்கொண்டதும்
ஆகையானப்பெண்ணேயென்றைக்கொண்டதும்
ஆனவாவழைத்ததும்பாண்டித்ததும்
சாஜியாவின்றித்தின்றுபோனதும்
காயித்தப்போலுமென்கெஞ்சுவதும்
ஒலிப்பெயப்பால்லெவையிலுண்டதும்
குத்துவந்தும்வேலவசொருங்கொண்டதும்

சகியே

சகியே

கண்ணி

என்முன்

சகியே

பின்பு

கேயே

அங்கே

எனக்

வள்ளியம்மைநாடகம்

ஸ்ரீவெங்கடேசுவரன்மொகிதேமுன்னே
அந்தவேலித்தவேடாமடி பெண்ணே

பாங்கிமாசொல்-விருத்தம்

அப்படியேகல்லவிசேஷத்தானீயும்
ஆண்டருலதெய்வமதையோந்துக்கொண்டால்
இப்படியென்றொருவார்க்கைச்சொல்லொண்க
எல்லோர்க்குநலத்தேடி யிசைத்தாயம்மா
செப்புமொருநிஜநீஜத்தாநாவகையிரு
சேந்திநுத்தும்மேற்புறையெய்தையுந்தன்
கொப்பெனவே யவரிடத்தினிம்பொய்நாகன்
குணமுடனே சேவைசெய்து கட்டிவாரோம்
வசனம்.

மகாசக்தோஷம் மகாசக்தோஷம் - ஆனால் நமது குலதெய்வமாய்
திய சுப்பிரமணியக்கடவுளை நீண்டதொண்டத்து நல்லபாக்கியங்கள்
அகிலமெங்களுக்கு இப்படியென்றொருவார்க்கைச்சொல்லக்கூடாதோ
இப்போது நீசொல்லவந்த தெல்லாம் நிகர்தான் நங்கள் அவரை இ
வ்விடம் அழைத்த வருகிறோம்மா வள்ளித்தாயே (வள்ளி வ
னம்) கல்லதப்படியே அழைத்து வருங்கள் தோழிமார்களே.

பாங்கிமாசொல்-விருத்தம்

அருமையுடனிக்ருவந்தவேல்குமாரா

அந்தாங்கமாகவுவந்திடுகேடி

மருவுகர்க்கெத்கணைபாட்பம்பெற்றோம்நீரும்

வாக்கருணையின்றுபெற்றோம்வறுமையற்றோம்

கருணையுடன்வள்ளியைநீனைக்கிடாமற

கலத்தணைத்துசேர்த்துக்கொள்ளுங்கபடில்லாதிப்

பரணியில்லந்திருந்துள்ளியிது

பட்சம்வைத்துமெல்லையிரட்டிப்பிரே

வசனம்.

சாணத்து சாணமையா கருகாசல சுப்பிரமணியக் கடவுளேபோற்
திபோற்றி எங்கள் வள்ளியம்மைத் தாய்கள் சேரும்படியாய் எங்களை
பாக்கியம்பெற்றோம் இப்போது வள்ளியம்மை நிருத்திரப்பரணியுதா
ககலந்து வள்ளியையகியுடன் கூடி விளையாடியிருந்து இரட்சித்து எ
ங்கையும் பாதுகாக்கவேண்டுமே சுப்பிரமணியக்கடவுளே (சுப்பிரமணி
யம்-வசனம்) அப்படியேபோலோமவாரும் பாங்கிமார்களே

பொதுகண்ணிகள்-இம்-சங்கரம்-ரூபகதாளம்

இரண்டாழித்தேசுமார்கள்தன்புனத்திற்

அருகாமென்றெவ்வாழித்தேசுமார்புனத்திற்

போந்தார்

சேந்தார்

அய வள்ளியம்மைநாடகம்

கூடினியாடிமுதற்குக்கொடுத்துவள்ளி
குறா குறா பரன் கலவிசுர்துசெய்ய
சியின்முலையெருவின்னித்திருமார்மிற்
சுந்தரவேளகூதயநீச்சுடினீ
அமரர்பணிவேலர்வள்ளிக்காசைமெள்ளக்
அன்புசுவத்தேகவள்ளியுமடுவனதிகமேகந்

மகிழ்தாள்
வுகந்தாள்
கூர்த்து
யாடி
கொடுத்தா
கொடுத்தாள்

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

அயிந்தாமற்பாதுகுறைபதசெய்யேணுந்
அன்புசுவத்தேசுனைநீண்டு ஆதரிப்பிர்
மறந்தேனைவிட்டசுலாமல் மறுமுகம்
புரஞ்சைவைத்தேக்கனைபணைந்து மருவுமையர்
கப்பிரமணிபாசொல்-கண்ணிகள்

சுவாமி
சுவாமி
பாராமல்
சுவாமி

ஆமெனக்குமுதச்சுடியாளுண்டடி
அவனி லுவிவ் மேலதிகமாசைவைப்போங்
சீமையிலுள்ளச்சகலத்துவசெந்து
நினத்தின்புமவரகொடுக்கசெயல்தருவோ
வள்ளிகுறமா கெபட்சமரகதமே
புனம்பேலவெனக்குவாய்க்கவஞ்சிமட
எள்ளளவுமீறிவகிலைவென்மொழிகப்
இருவருக்கலங்கடோறுயிகசந்திருப்போ
கோசையோகுறவந்தினைக்கொய்ய
குலத்திடனேசேர்ந்துசிறுநார்க்குடியிலிருப்
மாதரசேபோயினும்பின்வாஞ்சைமற
மனதிலென்னேவினைக்கவுடன்வருவேன்மலை
பொது-கொச்சகக்கலிப்பா

பெண்ணே
கண்ணே
தனக்கே
முனக்கே
குயிலே
மயிலே
பாதே
மாதே
வருவாரே
பிரே
வாதே
யாதே

மாணப்பொருவும்விழிவள்ளிவிடஞ்சேர்ந்துமுரு
கோணம்புரத்துக்குவட்டருகேசென்றபின்பு
என்றபுனங்கரத்திருக்குமவள்ளிதன்னிடத்தில்
கானக்குறவர்கதிகொய்யவந்தனரே

வசனம்

இச்சப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குச் சில புத்திமதிகள் சொல்லி
லேழ்விமலைக்கருகாமற் சுப்பிரமணியர் சென்றபின் இக்கேதிலைப்புன
த்தில் வள்ளியிடம் அண்ணமார்களுஞ் சில குறவர்களுந்தினைபை அது
க்கவருகிறவித மெப்படிபென்றால்,

குறவர்-வேடர்-தினையறுக்கவருகிற-கண்ணிகள்

இ-ம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்

குறசதிசுன்றவந்தினைப்புனத்தினில்கூடியேவினை யாடியே
கூடையுமபண்ணுங்கத்தியுங்கொண்டுஜாடையுடையாத்துச் சுந்தரே
த்திறதினாள்விக்களத்திற்சேர்த்திருப்பந்தப் பாரஞ்செய்யுங்கள்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

உலகத்தமேருவென்னவேகதிர்க்குவிந்துவானிலுன்னயே
தரத்தக்குத்தக்கதிட்ட மாய்க்குடுஞ் செனமெலாம் வெருசட்டமாய்
தான்சுமையெடுத்திட்டனர்வள்ளி மாணையுமறைத்திட்டனர்

அண்ணமார்-வசனம்

அகோவாருமம்மா வள்ளியாகி நாம் பரிசிட்டதினைக்கதிர்க்கையே
ல்லாம்கொய்து அவாவர்கள் சுமையைத் தலையிலெடுத்துக்கொண்டு சி
ந்துருக்குப் போகிறபடியால் இனியிவ்விடம் இருக்கவேண்டிய காரிய
யில்லை கூடவேவாருமம்மாவள்ளிராயகி (வள்ளியம்மன் - வசனம்) நல்
லது அப்படியேவருகிறேன் நடவுங்கள் அண்ணமார்களே.

வள்ளியம்மன்-சொல்-விருத்தம்.

அறிந்துபாங்கிகேளா யண்ணமார்க்கதிறுக்கொய்து
பறித்துடன்கூவிழர்க்குப்பன்முடவ்வென்றாரே
பொருத்தியேளனைச்சேர்ந்து புணர்ந்தாயகன்ருள்வந்தால்
வருந்தியேசுகியேமேடி வாதிராசுதற்கென்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளுங்கள்எனதுபாங்கிமார்களே என்அண்ணமார்கள் வந்து தி
னைக்கதினைக்கொய்துக்கொண்டு என்னையுஞ்சிறுநாருக்குக் கூப்பிடுகிற
படியால் என்னைச்சேர்ந்து யென்பிராணசாகர் என்னைத்தேடிக்கானாம
ல் வாதிராரே அதற்குரான் என்னசெய்வேன்தேழிமார்களே,

வள்ளியம்மன்புலம்பல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-கீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்.

அண்ணமேயென்பாங்கிமாரே என்
அண்ணர்வந்தழைக்கின்றாரே
என்னசெய்வேன்கொழிமாரே அண்ணர்
என்னையுறைத்தின்றாரே
வேலவனாபினிக்காண்பேனே கானம்
விட்டுக்கணிக்கிறபேனே விட்டு
வாலுமுருகனைரானே விட்டு
மனைக்கப்படிதான்பேவேனே
பேடிழக்கவன்றாரானே
பிணையுழக்கலையதானே
கூடியுந்கப்படியானே
கொடியுழக்கொடியதானே
பாணாவந்துகேடுவாரே
பாதவிக்குவாரிவாரே
வெறுந்தினைப்புனத்தைப்பார்ப்பார்
யிக

வள்ளியம்மைநாடகம்.

விஞ்சிப்போச்சுதென்றுள்ளிவீரப்பார்

கண்டனுப்பிப்போவோமென்றால்

கடிந்தகோபமாவோன்றால்

விண்டுமனைக்கேலாமோ

வேலர்மனமென்னலாமோ

வசனம்

அகோவாரும்பாங்கிமார்களே எனது பிராணசிகேதிகராகிய வடிவேலகாக்கண்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு ஊருக்குப்போகவேண்டுமானால் அண்ணர்களடிக்கடி கூப்பிடுகிறார்கள் அவர்களுக்குக்கெரிந்தால் கடிந்தவார்த்தைசொல்வார்கள் இதுக்கென்னசெய்யலகம் பாங்கிமார்களே (பாங்கிவசனம்) ஆனால்வாரும்மாவள்ளித்தாயே சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஒருவேளை இங்கேவந்து உன்னைக்காணுகிறந்தால் சிறுநாருக்கு வருவார்வந்தால் உன்னையவரிடஞ்சேர்க்கிறேன் இப்போது போகலாம் வாரும்மாவள்ளித்தாயே,

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்,

என்றுயரமாரிடத்திற்சொல்வேளையோ

இன்னம்வடிவேலர்வா வில்லையேநான்

சென்றிடச்சிறுநாருக்குக் காலேகவிலை

செக்கிரமாயேயண்ண ரவழக்கிறார்கள்

நின்றுநின்றுபார்த்தாலும் போய்ததான்திரும்

நினைந்துதானமுதாலும் வருவதில்லை

அன்றில்களெள்ளைகளே போய்வாரோநான்

அன்பர்வந்தாலவர்தனக்கி தருளுவிரே

வசனம்

அகோவாரூர்கள் மயில்கள்குயில்களே, பட்சிகளையிநாங்கள் எனப்பிராணமாக ரிக்கென்னைத்தேடிவந்தால் உம்மைக்காணாமல் வள்ளியங்கித்தேடி ஊருக்குப்போனாள் கீர்வந்தால் சிறுநாருக்கிடமார்த்தமாய் வரஞ்சொன்னுள்ளேன் சொல்லுங்கள் பட்சிசாடுகளே

வள்ளியம்மன் சொல்கண்ணி + வ

இ-ப-சங்கராபரணம்-அடநாளம்

கோகிலமேகிள்ளைகள்

என்கவாயி

குறித்தெனேதேடிவந்தால்

வாசுதேவசிந்தூர்க்கு

நான்போகும்

வழிவர்க்கஞ்சொல்வீர்களே

ஆண்டவரானகந்தன்

புனத்தனில்

இயோகானோமென்று

தேடியேயிடுவந்தால்

நான்போகிற

வள்ளியம்மைநாடகம்.

தினசகண்டிசொல்லீர்களே

என்னைச்சேர்ந்த

மாங்குயிலேகிளியே

மன்னத்தேடிவந்தால்

நான்போகிற

பாங்குடன்கிந்தூர்க்கு

பாதையைச்சொல்லீர்களே

சுவாயி

கும்பிட்டேவ்மாவின்மே

குருகிங்கேதேடிவந்தால்

வாசுதேவசிந்த

கும்பிட்டேகிந்தூர்க்கு

கொண்டாளென்றேசொல்லுவீர்

என்னைச்சேர்ந்த

மாடப்புழுவன்னமே

மன்னவர்தேடிவந்தால்

நான்போகிற

நாடியுச்சிந்தூர்க்கு

நன்மரக்கஞ்சொல்லீர்களே

என்கவாயி

விள்ளுமப்பங்கிள்ளைகள்

லைலவர்தேடிவந்தால்

வரும்படி

நில்லாமல்கிந்தூர்க்கு

நீங்களுஞ்சொல்லீர்களே

கிந்தூருக்கு

பாங்கியுடன்சேர்ந்த

பாதவித்தேகுமென்னைச்

என்சேதி

சேர்ந்தகாங்கேயன்வந்தால்

கெரியவுஞ்சொல்லீர்களே

என்கவாயி

அன்புள்ளவன்னங்களே

ஆண்டவர்தேடிவந்தால்

வழிமரக்கம்

நம்பினேனுனங்களை

நன்றாய்ச்சொல்லீர்களே

வள்ளியம்மன்-சொல்-செய்ச்சகம்

கூடியுமேனமேகூர்ந்தகருவண்ணமே

மேயிடுபன்னைச்சேர்ந்தனைத்தவேலவனுரிந்துவந்தால்

ஆயிபதறாமலாதாவய்ச்சேதிசொல்லி

மாவிசையகிந்தூர்க்குவாச்சொல்லிசொல்லி

இதுவுமது-கொச்சகம்

அன்னமேகிள்ளைகளே அழகுசிறைவண்ணமே

பொன்னுலகின்வேலரிந்தப்புனந்தனிலேவந்தாக்கால்

கண்ணிவள்ளியுஞ்செயுங்கானகத்தைவிட்டேகி

சென்னெல்லவள்கிந்தூர்போய்ச்சேர்ந்தாளென்றுசொல்லி

வசனம்

ஆ-ஆ அன்னங்களே நாராக்களே மயில்களே குயில்களே புறக்களே வண்டிகளே மான்களே உங்களைநான் குப்பிடுகிறேன் நைச்சேர்ந்தனைத்த என்ப்பிராணவயகாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

னைத்தேவந்தால் மிகவும்மாதவித்து வாடிபாங்குமாரும் வள்ளியும் அண்ணமாருடன் சிறுநாளுக்குப் போனார்களென்று இந்த வழியையுக்காண்பித்துநான் சொன்னதாய் என் பிராணநாயகருக்கு என்னை வேண்டி நீங்கள் சொல்லவேண்டும் பட்சிசூதிகளே.

பொது-விருத்தம்.

வற்றுகவேழவிமலைக்குடிசிறுநார்க்கு
வள்ளியம்மைவந்தபின் புவளமையாகப்
பெற்றாளுநம்பிராஜேந்தரன்னு
பிரியமுறுமகளை யெடுத்தனைத்தேமுத்தம்
சற்றேதந்திந்தாயே எனவுக்கொஞ்சிச்
சார்ந்தகுலவேடொல்லாந்தான் கொண்டாட
குற்றமில்லாமனையையும் விட்டகன் றிடாமற்
குளிர்ந்துமகிழ்ந்திருமென வேபுகழ்ந்தாரன்றே.

வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை பட்சிகளோடு சொல்லிக்கொண்டு வந்து தங்குமிடம் பிடிமாசிய சிறுநாளுக்குவந்து சேர்ந்தபின் தாய்க்கப் பணிய நம்பியமகாராஜனும் நக்கைமோகினியும் சிலவேடங்களுஞ் சந் கொழிமடைந்துவள வள்ளியம்மையெடுத்துமுத்தங்கொடுத்திப்புகழ்ந்தம் மனையிற்றும்மாவென்று சொல்ல வள்ளியம்மை சொல்லுகிற விதங்காண்க.

வள்ளியம்மை சொல்லிவிருத்தம்.

மாதாவேயெனைவளர்த்ததாயேவுக்கன்
மகிமையினுற்றினைக்காத்துவந்ததாலே
பேசுதிபேசுகவகள்வந்ததில்லைப்
நினைபொருமயக்கமில்லைப்பிரளியில்லை
ஆகாமாசுவந்தன்னைக்காணாமல்
அங்கமதுமெவ்ந்ததல்லாலருளக்கேளு
கோதில்லாவுந்தனைநாண்கண்டபேதே
குளிர்ந்ததெந்தனுடமனமுக்குளிர்ந்ததின்றே,

வசனம்.

அகோவாளுமமாதாயே நான் நினைப்புனங்காத்திருத்ததிற் பேசுக்களில்லை உன்னைக்காணாமலிருத்ததே எனது தேகமெவ்ந்து மனம்வேறாநிருத்தது இப்போதுன்னைக்கண்டபேதே என்சாரமும்மனதுக்குளிர்ந்தம்மாதாயே (நக்கை-வசனம்) அப்படியேநல்லபாக்கியம்வேலவாசிருப்பயா ல்விட்டிழும்மாதாயே.

பொது-வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம் சிறுநாடில் வள்ளியம்மை சேர்ந்ததாபாபிடிமிருக்கும்பொதுகண்ணைச் சேர்ந்தவேலர்வர்க்குணைமென்கிறதாய் அவர்மீது

வள்ளியம்மைநாடகம்.

கோபங்கொண்டு பாங்குமாரோடு பிரலாபித்தி வித மெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மை சொல்-தரு-இ-ம்-சுத்ததோடி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணேனேசேடி.

என்பிராணநாதா

இன்னம்வரக்காணேனேசேடி.

அதுபல்லவி,

அன்னமுங்கப்பாச்சே ஆருடன் சொன்னுமேச்சே

(இன்)

சாணங்கள்,

மறக்கமனம்வருவதில்லையே

எத்தன்கண்ணில்

உறக்கம்வருவ தில்லையே

இறக்கமில்லாததேனோ என்மேல்விசேரத்தானோ

(இன்)

காதமோதாரமுத் தானோ என்னைத்தேடித்

கத்தன்வாதது மேனோ

மாதேனப்பாங்குமாரோ மன்னிவிட்டுச்சொல்லிவீரோ

(இன்)

மானேனனைத்தினைப்புனத் தேடி வந்தவேலவர்

வாராதிருப்பதென்ன சேடி

ஏனோயெந்தன்மீதிற்கோபங் கொண்வெனவார்பிரதாயம்

(இன்)

விருத்தம்

புளகமுலையிரண்டினிம்மிப்பசுமைப்ப

பூசஞ்சவ்வாதுங்கதம்பப்பொடிவாசங்

களபசுகந்தாதிபெல்லாம் பொருந்தியும்வேரவை

கரைந்தோடமன்மதன் வேள்சரங்கன்பாய

பளராமுடமாதையுமேசத்தென்றல்

பாய்த்தபுவிபோற்சேரப்பகத்தகோகை

இளமரில்போல்வள்ளியும்பஞ்சணையிற்சேர்ந்தே

ஏன்கொள்விரகமுங்கொண்டேங்கினோ

பொதுகண்ணிகள்-இ-ம்-மோகனம்

அடதாளம்

வரச்சொல்லிச்சொல்வாள்

இன்னமுமவர்

வரவில்லையென்பாள்

தனதுநெஞ்சம்

உறக்கமுக்கியாள்

உறுதிநோத்தலைவாள்

பூமலர்முடியாள்

ஆவின்பாலைப்

புகட்டியுக்குடியாள்

மதன்காமத்

காமலாகிரியாள்

காய்ச்சலின் குறியாள்

சந்தனங்களைப்பாள்

அதைதக்கையால்

தனைவாரியிறைப்பாள்

வள்ளியம்மைநாடகம்.

சீந்திரங்குழிப்பாள்	அணி வட்டி
சீலாதமுழிப்பாள்	
அன்னமுமருந்தாள்	கலிரசம்
அமுதமும்பொருந்தாள்	
பெண்ணணிதாந்தாள்	கலிரசம்
போளத மலாதாள்	
இதுவென்னருதோ	வள்ளிக்குவந்த
இடருநீங்காதோ	
மதிமொசொன்றார்	தாய்தந்தையர்
லகையாப்போமென்றார்	

பொதுவானம்

இக்கப்பிரதாம் வள்ளியம்மை விரவாதனையி லமுத்தி பிழை நும்பாது தாய்க்கையர் இது என்னமோ கானகத்தில் வந்தாடி ரோ அல்லதுமருளே வென்று பூசைகள் போட்டுப் பார்க்கிற விதமே பிழையென்றால்.

விருத்தம்

ஐயஞர் கனக்குமன்னையுங்கன்னி மார்க்கும்
அந்த - திருநாந்த - தெய்வமதற்குக் கங்கன்
மெய்யதிராய்விளங்குதலெய்வமென்றி
வேல்தெய்வங்கனக்கு மெத்தவேண்டி வேண்டி
கைக்குளிரகாணிக்கைக்கறவாட்டிக்
கருங்குழலாள் வள்ளிசிறுகந்திமீதார்
வெய்யகறுப்பண்ணாமல் புலம்பிடாமல்
மெலியாமற்கனியாட்டம் விரும்பினாரே
பொதுக்கண்ணிகள் - இ-ம-சங்கராபரணம் - ஆகிதாளம்
தொண்டடிப்பூசையிடத்தெம்பிட்டாரே கானல்
குறவெல்லேருங்குடிக்குமிட்டாரே நல்ல
பண்டாரப்பொட்டிகைகெடுதல்தாரே
பண்புடையகோளிலிலந்ததேதாரே
சும்பாலிசெல்லமுப்படுதேதார் லட்டி
தம்பிராணக்குப்பொய்கல்கைப்படைத்தார்
ஆம்பாரம்போல்முட்டைபொரித்துவைத்தார் குடத்தில்
அள்ளியேதன்பால்புழைத்தித்துவைத்தார்
செங்குருப்புமிசைக்குவித்துவைத்தார் சாவல்
செங்கிடாயிதுதுறுசுமைத்துவைத்தார்
வெய்யுமசரிவாளுஞ்சமுதாரம் சொன்ன
பாணிக்கட்டிலல்லவகைப்பறையோடும்
கன்குருக்குமிருதாய்க்கத்தியாய்வைத்தே
நிப்படைக்காய்க்குத்தியுங்கவத்தே

வள்ளியம்மைநாடகம்.

மங்கையர்க்குறவர்க்குட்குட்குரலிட்டே	கவாமி
வந்துதலைச்சுற்றியாடிக்குலவையிட்டே	
சங்கையுடன்பொய்க்கலவைத்துத்துண்டினாரே	கற்றுந்
தம்பிராண்கள் பெயர்சொல்லிலேண்டினாரே	
வீரகாவிவளப்பெய்ச்சிசெண்பகலல்லி	இந்த
வேளைக்குலந்திதுய்யம்பாதுளமல்லி	
ஆரபார்க்கோட்டைமலைக்கறுப்புசாமி	வெற்றி
யியன்மாடளாடயிருளப்பசாமி	
காவனத்திலிட்டிக்குள்ளுள்ளதெய்வமே	என்று
கையெடுத்துவேட்கள்போற்றிசெய்தமே	
சென்னிவணங்கிக்குமிட்டுக்கையெடுத்தார்	வேடர்
செழிப்பாகபூசைபோட்டுத்தீபங்கொடுத்தார்	
சன்னதக்கொண்டெல்லோருக்குக்கிட்ட	வள்ளித்
தாதுமனைச்சந்தருட்கொண்டெடுத்தார்	
நன்மைசெய்யுங்கழுமலைக்கத்தவேளை	என்று
நாடிநோக்கிக்கும்பிவாளந்தவேளை	

விருத்தம்

குன்றவர்க்குறவெல்லவரும்பிட்டன்புடனேபோற்றி
நின்றுடனவியுதிவாக்கிரிச்சயங்காப்பாயென்று
கன்றியேமெலிந்துவள்ளிக்கங்கைகன்குப்பூசி
வென்றியர்யம்மைசேர்க்குள்ளமெலித்திரதிருந்திட்டாரே

இதுவுமது - விருத்தம்

இருப்பவள்ளியெழுந்திருப்பவர்க்கொள்ளமை
ஏக்கமொடுகுகளைமன்கெண்ணியெண்ணி
மருக்குழிவிலமுடித்தறியாள்வுடலைப்பாசாள்
மருக்கவலைதீர்த்தறியாள்வகையாடுஞ்சம்
உருக்குமொருகையைக்கன்னத்திலவைத்தே
உடல்மெலித்தேயீரவெல்லாமருவிப்போக
பெருக்கிடவேகனவுகண்ணிமுழித்துவாடி
சித்தரைப்போலசைகொண்டித்தந்துவாளே

இதுவுமது - விருத்தம்

இப்படிவள்ளியும்புலம்பித்துவீரகோளமல்
இரவெல்லாமவருந்திமுதியாங்கிக்குன்றி
எப்படியான்சகிப்பெனென்றதென்னெண்ணி
ஏக்கமுடனவள்ளியம்மணிநுக்குமபோது
அப்புறத்திற்சென்றாடிவேலாகுறாம
அவசரமாய்த்தினைப்புனைத்திருக்கேலத்து
செப்பமுடனவள்ளியுஞ்செத்தியையுஞ்
நிபக்குவார்தமதுமதியங்குலாரே

வள்ளியம்மைநாடகம்.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை இத்தூரில் விரகவேதனைப்பட்டிருக்கும்போது அங்கே தினைப்புனத்தில் வந்துபார்த்து வள்ளியம்மைக் காணாமல் சுப்பிரமணியக்கடவுள் சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்

சுப்பிரமணியர்-சொல்-கட்டளைக்கவிப்பா

நாதுமாதனைபூர்த்ததமிழ்திடம்

நாதுமயா ஸுமெகூன திந்திடம்

கோதுகொண்டைக்கலைத்ததமிழ்திடம்

கொம்பினைப்பாய்த்ததமிழ்திடம்

மாதுமஞ்சளதுவண்டதமிழ்திடம்

மங்கைகாணுமருவின திந்திடம்

காதிலேழைந்ததமிழ்திடம்

காமராமுன்பிரிந்ததமிழ்திடம்

வசனம்

ஆ-ஆ-இதுகாணே தினைப்புனம் இங்கேநான் வள்ளியமுந்நானும் ஆசைநீர் கூடிவினையாடினோம் இங்குவிட்டதில் இருப்பாளென்னதுவந்தேன் இப்போது காணோமே இதற்கு நானென்ன செய்வேன்

சுப்பிரமணியர்-சொல்லிருந்தம்

மனதில்நினைந்தாசைகொண்டுவக்கே கனிவகு

வள்ளியுந்தான் பரணமீதற்காணுதென்ன

தினைப்புனத்திற்குநீர்கொய்யுங்கொய்துக்கொண்டு

தேன்மொழியைக்கூட்டியவாசென்றோரோதான்

மனத்தகவலெனையுங்காணாதுமாமக

சுண்டாணப்போலிருக்குதேதானையோ

தனித்தவள்ளிபாங்கியருமெனின விட்டுத்

தான்சென்றார் போலிருக்குத்தன்மையாச்சே

வசனம்

ஆ-ஆ-இதுஎன்னமாய்த் நான்நினைந்துவந்த வள்ளியம்பெய்தினைக்க தினையுங்காணோமே அல்லது அவருடைய அண்ணமார்கள் தினையை யறுத்துக்கொண்டு அவளையுங்கட்டிக்கொண்டு போனதுபோல காணுகிறது இதுஎன்ன ஊமைகண்டகனவைப்பாலப் பூங்கொருடன் வள்ளி நம்மைவிட்டு போனாளே இதற்கென்ன செய்கிறது.

சுப்பிரமணியர்-சொல்-தரு-இ-ம்-கேசரர்களேளம்.

ஆகிதாளம்

எங்குபோனாளோ

எங்குபோனாளோ

வள்ளியைக்காணோம்

வள்ளியம்மைநாடகம்

கேசரர்களே தினைப்புனத்திற்

கிங்கராமையெனத்

பாங்காயிருந்தவள்ளி நங்காமலெனவிட்டு

(எங்கு)

க்குந்திருமகவசிக்காதாள்

வள்ளியைத்தாங்கும்

னெவளர்பரண்மேவுங்கம்புள்ள

வளசதியேசம்மதியோ

நான்செய்குறள்

காணோன்விதியோ

பொதுவாயிருந்தாநீ

மதுவேசொல்லுங்களிக்கச்

சதிகாரிபோனவழிஎனவோதெரிந்ததில்லை

(எங்கு)

வாசநற்பெண்ணோ

வள்ளியெனான்

வனத்தினைபுனத்தானே

பாசமிருகரோ

பாதகிபோன

பாதையைச்செல்லீரோ

ஆசைகொண்டவுனக்கு

கோஷமுயில்லையென்று

மோசஞ்செய்தனையிவ்வேஷஞ்செய்தபாதகி

(எங்கு)

நீகான்சொல்லுதியே

தினைக்கதினா

சித்தங்கொய்யுங்கிளியே

ஆகாரநியன்னமே

இன்னுவள்ளி

அறிவிச்சோமுன்னமே

எகோவென்னைய விராதோவல்லாதென்ன

ஞாலோளஞ்சத்தங்கேளாதோகூப்பிட்டதும்

(எங்கு)

நிராதமோகம்

நீந்தனைக்கடிச்

சேர்ந்தாள்கம்போகம்

வாரோனென்றுகாததே

போனவுடனே

வந்தேனத்தாததே

ஆறுதத்தியைவைத்துநீறுநீறுக்கியெண்ணைப்

பாசாமலோர்வசனங்குறாமற்றனியிட்டு

(எங்கு)

சுப்பிரமணியர்-சொல்-விருத்தம்;

அடக்கமுடன்வேலிவிட்டிப்பிசைநட்டால்

அழிப்பதகானென்குறமுண்டோவதுபால்முத்தி

பட்டக்கமரமேவள்ளிபோனோமென்றோர்

வார்த்தையுஞ்சொல்லாமலிந்தவனத்திலிட்டு

நட்டக்கமனம்பொருத்தினாளோதனியேயியே

நட்டாதுதஞ்சமெனவிட்டாள்நானிவ்

விடத்தினிவ்வேலிவிட்டிந்தமான்போலானேன்

என்செய்வேனினிமேலுமென்செய்வேனே.

வசனம்

ஆ-ஆ-உலகத்தின் வேலிவைத்தல்வெளியரிடவேண்டும் அதுபோல இத்தவள்ளிக்கு நானொருவேலியாவிர்த் தான் என்னாட்டாற்றில் விட்ட

வள்ளியம்மைநாடகம்

தபேலச் செய்தவிட்டுபோக மனம்வந்ததல்லவா-ஆ-ஆ
கப்பிரமணியர் சொல்-சந-இ-ம்-புந்நாகவாரளி-ஆதிதாளம்,

சொருகு கொண்டைபழி என்மன
கருகு தருகுகிளி

அறுகு மாமலர் மேலணைத்து கசுத்தி

ஆரபாசத்துடன்வாரிமுடிந்தமலர்ச்

(சொருகு)

சரிசைச் செலையுடையும்

மயிலின்

சாயலன் னடைபுழம்

உருவினாம்பைத்துடையும்

கையால்

ஒருபிடிக்குள் ளிடையும்

மருவிமருவியெண்ணையுக்கிச்செய்து

வஞ்சிநீ போனதென்னவஞ்சுமோ சொல்லடி

(சொருகு)

நேற்றியானபெண்ணை

நீ ஒரு

வார்த்தை சொல்லாயோகண்ணே

பார்த்துக் கயவுபண்ணை

அந்தப்

பரமனறியுண்ணை

பூர்த்தமாமலர்மேற்சேர்த்துக்கையாலணைத்துப்

பார்த்துப்பார்த்துதிதக்கோர்த்துமுடித்தமலர்ச்

(சொருகு)

வஞ்சியானபாவி

மனம்

வைத்தெனைமெத்தமேவி

கொஞ்சிக்கொஞ்சிக்கூவி

மோகம்

கொழுத்தசுமதனதிவி

கொஞ்சிலள்கதாபடிபஞ்சின் றிபோற்பிடிக்கு

தென்செய்குலேண்டிபஞ்சமாபாதி

(சொருகு)

சுப்பிரமணியர் சொல்-விருத்தம்.

எசுனதும்பாராமற்சொஞ்சினேனே

எஞ்சனையோவான்மனைகதிருத்தினேனே

ராஜிசெய்தலருடனே இணைகினேனே

நான்சிரியென்னென்றுவெருளுயஞ்சொன்னேன்

காசலையாநிருத்தவன்போற்பிடுகதேகளிக்

கபடநாடகமாகக்கட்டியென்னை

மேலசாறுசெய்தாளேபுல்லாயேமாணே

முன்னடந்தரூயபிதைமொழிசூழிசே,

இதுவுமது-சந்தவிருத்தம்,

பொருபுலியேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

வருமகையேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

ஞகரமேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

ஞகரமேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

ஞகரமேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

ஞகரமேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

ஞகரமேமகையாலேசென்று புல்லாய்ச்ஞகரமே

வள்ளியம்மைநாடகம்

கெஞ்சி யும்மனோராசிசெய்துஉன்னைமருவினே நேரல்லதுதேர்
நீர்க்களா கரடிபுலிக்கங்களை மான்மனாமேதிகளே நான் அவரு
மனதில் சந்தேகமில்லாமல் ஒருநாளும் பிரியேனென்று சொன்ன
அப்படிக்கிருக்களன்னைக்கபடமார்க்கமாய்மொசஞ்செய்தாளே அ
ந்தவழிபோன சொல்லுகள் பட்டிகளே

பொது-விருத்தம்

இப்படிவேலவர்வனத்திலம்புகிவாடி

ஏனமுதல்மிருகமுடிக்கையேகேட்டுச்

செப்பமுட்கிற்றுரிசுவழியைகேட்கிக்

நீவிசையவ்வுரிசுவந்துமேறி

கப்பமுத்திலெவர்களுமேயறிந்திடாமற்

கந்தனுமவந்தம்மன்மனைக்கூறித்தொளிக்க

மைப்படியுங்கண்டன்மகன்வந்தாரென்று

வண்மையுடனேபாக்கிமார்வந்தாரே

(வ-ம்) அகோகெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியர்கட
வன் தினைப்புனத்திலவந்து வள்ளியம்மைக்காணாமல் மதியங்கிவாடி
கிற்றாசைச்சேர்த்து நம்பிராசன்விட்டில் ஆருமறியாமல் ஒளித்திருக்க
அப்போது வள்ளியம்மனுடைய பாக்கிமார்கள்கண்டு சுப்பிரமணியரை
தடுத்தித்தேக்கேட்கிறதிதமெப்படியென்றால்

பாக்கிமார் சொல்-விருத்தம்,

கங்கையருவியருமாதத்தவேளே

கலந்தவர் காணவிலகியெங்கள் கந்திலள்ளி

மங்கையைவிட்டிருக்கமன்மவந்ததேநீர்

வந்ததுவுன்றாசுகவரகாபோற்றி

சங்கையுடனெங்கள் வள்ளியுடையகாணாமற்

சாதமுண்ணவில்லைசங்கங்கவரகாசம்

அங்கமதிற்புதியறியாளேயிபா

அவன்தன்னையிப்போதே அழைத்துவாரோம்

(வ-ம்) சரணஞ்சரணமையாசேவலங்கொடியேனே தாங்கள்கள்கள்
வள்ளியையிட்டு இத்தனைநாழிகை பெங்கிருத்தீர்கள் வள்ளியம்மனிட
அண்ணமார்கள் தினையறுத்துபெங்கோக்கூட்டிவந்தபிறகு உம்மைக்
ஹமல் வள்ளியம்மன் ஊன்உறக்கமும பரிமளவாடை இதுகளெல்லிம்
ல்லாமல் வாடியிருக்கின்றாளே தாங்கள் விட்டுப்பிரியமனம் எப்பவலா
தது சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) நல்லது அப்படியா ஆனாலுமீ
ராமாய் அவனே அழைத்துவாருங்கள்பாக்கிமார்களே(பாக்கிமார்வசனம்)
சரணஞ்சரண மகாபாக்கிபடிதே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம்
சுவாமி.

வள்ளியம்மைநாடகம்-பாக்கியம்வருகிற-கண்ணிசை

அன்னையுமறித்து அண்ணமார் தித்தினை

தெரிந்து

வள்ளியம்மைநாடகம்

சன்னையாய்த் தாடியுங் கூட்டித் தானிருவரும்
பாதசாக்குவங்கினுற்பதறிமுழிப்பா
தாடியும் வள்ளியுமெள்ளத்தனியேநடந்து
நம்பும்வடிவேலுந் தன்னையாடிவந்து
கும்பிட்டா ளைசைநீர்க்குணமுடன்வள்ளி

சென்று

கண்டு

வள்ளியம்மன் சொல்-வஞ்செயிருத்தம்

மன்னரோசண மகிபரோசணம்

மன்றியவடிவேல் வேந்தரோசணம்

தன்னிகரில்லாத் தனியரோசணம்

என்னையொரு மிதைவனேசரணம்

(வ-ம்) சரணஞ்சரணம் எனதுசைக்கிசைந்தமன்னவரே சரணஞ்ச
ரணஞ்சுவாமி. வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணி

ஆசைத்தந்தையகனே-அரனாராள்

மகனே

வாசனைக்கடம்பாவெந்தன்மையல்தீர்த்தவா

பாசம்வைத்தபெய்தனைநீர்மோசமுஞ்

செய்யவே

பாங்குடனினேத்தருதோகாக்கேயாநாதா

(வ-ம்) கேளுமென்பிரானநாதா என்னேத்தனியேவிட்டிருக்க எப்
பிமனமவந்தது இப்படிநான்மெய்வருந்தவும் பார்க்கலாமா சுவாமி (சுப்
பிரமணியர்வசனம்) அகோவாரும் பெண்ணே வள்ளி அப்படிஉன்னை
மோசஞ்செய்யவேனு நல்லது இப்போது நாம்இங்கே யிருக்கக்கூடாத
நாம்நமது மலைக்குப்போவோம் வாரும்பெண்ணே (வள்ளிவசனம்) அ
ப்படியே நல்லபாக்கியம் நடக்கலாமசுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) ஆளு
ஞ் வாரும்பெண்ணே

சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மன்-வசனம்.

அகோவாருங்களடி பாங்கிமார்களை இப்போது நங்கள் எங்கள்
மலைக்குப்போகின்றோம் நீங்கள் சந்தேஷமாய் இவ்விடத்திலிருந்துள்
ங்கிமார்களை (பாங்கிமார்க்களம்) ஆளுலப்படியே நல்லபாக்கியம் போ
ய்வாருங்கள்சுவாமி அம்மா வள்ளித்தாயே பெங்கள்மேற் கிருபையிரு
க்கட்டும்,

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மன்-மலைக்குப்போகிற

பொது-மேற்படிக்கண்ணிகள்.

என்றுபாங்கிமார்கள்செல்லளழிலுடன்

வேலர்

மன்றல்வள்ளிக்கைப்பிடித்து மலையையாடியே

மெய்க்குந்திருவஞ்சிராட்டைவிட்டுமே

கந்தர்

மைக்குழல்வள்ளியும்வேள்விமலையுங்கடந்தார்

பாக்கியம்பேரல்வந்தருதைபந்தொடிக்கைவிடாமற்சி

லாக்கியம்பொருந்துஞ்சோலைத்தாவளஞ்சேர்ந்தார்

எருத்தம்,

இவ்வணைவள்ளியுஞ்சூனஞ்சேர்க்கோர்பக்கம்

வள்ளியம்மைநாடகம்

கிருத்திடவேசிந்துரினங்கைமாது

ஒவ்வியபள்ளியினின்றுயிலும்போது

ஒருபசுவைக்கள்ளனுக்கொண்டோடிப்போனான்

அவ்விரவுகண்டுவிழித்தாள்கோவென்

நலநிநாட்டார்னுடனோடனைந்துங்கட்டி

செவ்வையாய்த் துயின்றவள்ளியெங்கேஎன்று

தெடினஞ்சிந்தைதொந்துவாடினாள்

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்வள்ளியம்மனுஞ் சுப்பிரமணியகட

வுளும் சிறுநாராவிட்டுவழிநடந்து ஒருசோலையிலிறங்கியிருக்க
அவ்விடம் சிற்றூரில் நங்கைமோகினி நித்திரையில் ஒருபசுவைக்

கள்ளன்கொண்டுபோன பாவனையாய்க் கனவுகண்டெழுந்து பா
ர்க்கும்போது தனதருகே நித்திரைசெய்த வள்ளியம்மனைக்கா

ணுவென்றுகூக்குலிட்டலறிபாதவித்துத்தெடுகிற விதமெப்ப
டியென்றால். நங்கைமோகினிப் புலம்பல்-கண்ணி-ள்

இ-ம்-கண்ட-ஆதிதாளம்

ஐயையோஎன்மகனேக்காணோமே

என்ன

அதிபாய்மென்மகனேக்காணோமே

இப்போ

மாயமோவிதுவென்னவஞ்சகமோ

இந்த

மாதவள்ளியைக்காணுதென்னமோ

ஐயோ

எங்கெங்கேபார்த்துப்பார்த்துத்தெடுகவேனோ

வள்ளி

ஏங்கேபோனானென்றேங்குவேனோ

எந்தன்

கன்றிவள்ளியிங்கேதான் துயின்றாளே

என்னைக்

கைவிட்டுஎவ்விடமோசென்றாளே

சிற்றூர்

மன்னன் நம்பிரானேந்தரன்வருவாரோ

எங்கே

மகனேமகனென்றோடித்திரிவாரோ

இங்கே

கடியபாங்கிதுதுசென்றாளோ

எவனைக்

கூட்டிப்போயெவ்விடத்தில்நின்றாளோ

தம்ம

வேட்க்செனஞ்சிரிக்கவறியாதோ

என்னை

மீறிவள்ளிபோனதுந்தொய்யாதோ

தமக்குப்

பெண்ணென்றிருக்குதென்று நினைத்தேனே

மகனே

பேசாமற்போகவிட்டுத்தனித்தேனே

அன்னம்

உண்ணாமற்பூரித்துநின்றேனே

பேசாது

உவமைகண்டனாகப்போலிருந்தேனே

இத்தப்

பாங்கிளவாளின் பின்போனாளோ

எந்தப்

பாதகனைக்கவசத்திலானாளோ

வள்ளிப்

பூவையின்பாங்கியர்நீர்நித்ததுண்டோ

சுமமாப்

பொய்யாமெச்சொல்பேசாதிருப்பதுண்டோஇத

வள்ளியம்மை நாடகம்

பொதுமேற்படி-கண்ணிகள்
ஒன்றுநானறியெனென்றோதினோ அப்போ
அத்தமா அநங்கைமுட்டிமோதினோ மகள்
சென்றுதனியேபோனதெவ்வாறு இதைக்
சீக்கிரம்பார்ப்போமிப்போதனைவோரும் என்று
தங்கைசொல்லவேதம்பிரானும் மக்கள்
தலமுடனவந்தாணவோர்களும் அப்போ
விருத்தம்
சாதியிலில்லாதவழியிழுக்கஞ்சொல்லுஞ்
சம்பவித்ததெனவேடர்சகலபேரும்
மோதியபல்நெறநெறெனக்கடித்தபீசை
முறிக்கியிடையிறுக்கியேவண்டுறுக்கிக்கொண்டு
தீதறவிக்கணைகள்சமுதாமிதொட்டுச்
சீறவள்ளிதலைத்திருத்திருட்டுகளிப்
பாதகனைப்பிடித்தொருமித்தடிப்போமென்று
பார்த்திட்டார்ப்பதைத் துடலும்வெர்த்திட்டாரோ
இதவமுது
அடர்ந்துதம்பிரானின்சேனைகளோடேகி
அம்பேந்திவனங்கடந்துஅயித்தார்ப்புட
மடந்தையைக்கொண்டேடினவனிருப்பான்சுற்றி
வலையாடதம்மைப்போலோர்மன்தன்றானே
கடத்திடவும்விடுவோமோவென்றல்லோருங்
கண்ணொட்டம்பார்த்தரவங்காதிக்கேட்டிம்
அடர்ந்துதள்ளவெலனைக்கண்டம்புமாறித்
தொடுத்திட்டார்ப்பவர்கண்டுதிடுக்கிட்டாரோ.
வம் இத்தப்பிரகாரம் தங்கைமோகினிக்அயில்தங்கி வள்ளி
யம்மைக்காணாமல் தம்பிரானுக்குச்சொல்ல அப்போதாரானும்
முறவர்களுமுத்திரர்ளும் சேனைகுழந்த வள்ளியைக்கொண்ட
பிசென்றகள்ளனைப்பிடிக்கவேணுமென்று காலடியைப்பிடித்து
வந்து சோலையில் சுப்பிரமணியரும்வள்ளியம்மனும்இருக்கிறதை
க்கண்டுபெத்த ஆரபாரத்துடன்கணைகள்தொடுக்க அப்போது வ
ள்ளியம்மன்கண்டு சுப்பிரமணியரிடஞ்சொல்லுகிறவிதங்கொண்ட.
வள்ளியம்மன்-சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்
எதேறிப்படைப்பெருக்கியண்ணமார்கள்
என்றகப்பன் அனைவொருபிக்கேவத்து
மதயிற்றிக்கணைத்தாதித்துப்பிப்பாருவாரோ

வள்ளியம்மை நாடகம்

புல்லுருவதெய்வமென்றும்சுத்திடாரோ
ஒதியொன்றும்வாராஅபுலம்பவேண்டாம்
மெல்லியேளன்கையிலவேலிருக்க
பதறாதேநயமிப்போபெண்ணைவள்ளி
பார்த்திதேமெனலோகஞ்சேர்க்கிதேனே
வள்ளியம்மன்-சனம்.

சாணஞ்சாணமென் பிராணர்காஇதேபார்த்திராள்தகப்பனு
எனதண்ணமார்சுறஞ் சேனையுடன்வந்து அம்புகொடுக்கின்றார்கள்
தாங்கள்ருவதெய்வமென்றும்சுத்திடார்தோ இத்தற்கு
மென்செய்வோம்கவாமி சுப்பிரமணியர்வசம்) ஆனால்வரும்பெண்
னே வள்ளி அப்படியாதொன்றும் வாராதுபுலம்பவேண்டிய தில்லை
என்கையில்தெய்வமெனருக்குதல்லவோ அவர்களென்மேல் நெருங்
கிலங்காஸ்புலங்களைஎனதுவேலாலெமலோகஞ்சேர்க்கிதேன் பாரும்பெ
ண்ணே (வள்ளிசனம்) ஆ-ஆ-சுவாமி அப்படிச்செய்யலாமா எனதுதகப்
பனையும் அண்ணமார்சுறையுட்கொல்லாமல் விடவேண்டும்பிராணநாதர்
(ச-வ-ம்) ஆனால்சேனும்பெண்ணே படுகளத்திலொப்பாரியுண்டோ ஆகி
னும்பார்ப்போம்போமலிரும்பெண்ணே-பொது-வஞ்சி-விருத்தம்

இப்படிவேலர் செப்தியபோது
அப்பும்வேலர் கொப்பெனச்சூழ்தார்

(வ-ம்) இத்தப்பிரகாரம்வேலாயுக்கடவுள்வள்ளியம் மனுக்குமனத்
திடஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயத்திலவேலர்கள்வந்
துசூழ்த்ததித மெப்படியென்றால்.

பொதுத்தாழிசை-விருத்தம்.

கைக்குளேவந்தெதிர்பட்டாவிக்கேதள்ளன்சாணியென்னவே
தானக்குன்றவர்கம்பிராசனும்பாணைத் தாவியம்மைப்போல்
எக்கியெநடைமீறியேவந்துளிக்கணைகளையேவியே, இவனைக்கொல்ல
வொருவன்போதுமேகமாய்ப்படைவேண்டுமோ
சிக்கிக்கொண்டபின்விட்டுவோமோவென்றிரமாய்சனடைகள்
செய்யவேகற்க்காமிசிறித்திருக்கை? வல்கொண்டெதிர்த்திடத்
தர்க்கம்பண்ணியவேடர்சனும்பிராஜனும்பட்டுவிடையே
சர்யத்துவந்துபிரோய்த்துக்கின்றனரித்தனிபிறந்தார்கள்.

விருத்தம்,

இகல்புரித்தவேடரெல்லாஞ்சத்திலேலுக்
கிறையாகப்போனதின்தின்னெதியேநின்ற
திகிரிகளைத்துனைத்திலோர்குடையுண்டாக்கிச்
செல்லிவள்ளிதனையெதிர்த்தேர்க்கக்கண்டு
அகமதனிற்றிராததுயரையெண்ணி
அண்ணமார்சுதகப்பனைதினைத்தமுதுவாடி
நிகலுத்தியங்கிமனைக்கெம்பிவிம்மி
விழிப்பவற்கொடியெந்ததள்ளஞ்ஞலாசை

வள்ளியம்மை நாடகம்

(வ-ம்) இந்தப் பிரகாரம் சப்பிரமணியரும் கம்பியாஜனும் ஆண்ட மரங்களும் குறவர்களுஞ்செய்ய அந்த வேளையில் சப்பிரமணியர் (வாய்க்கொண்டி யாவனாய்ஞ்செய்ததென்று தாங்களிருந்தே செந்நிலைமையையுத் துணைத்துக் குறையுண்டாக்வினவியம்மை நிலைவந்ததின் வள்ளியம்மை தகப்பன் ஆண்டமார் இறந்தபேரகைகண்டு பிரஸாதிக்கிற விதமெப்படியென்றால்

வள்ளியம்மை-புலம்பல்-சன்னி-இ-ம்

சங்கராபரணம்-ஆதித்யம்.

என்னசெய்யவேண்டுமென்கவண்ணமாசே	நீங்கள்
எந்தனிலேயுயிர்நீந்தினீசே	
தன்னவளேஎன்கவண்ணமாசே	நீரும்
செந்தொட்டிரேஉயிரிழந்திட்டிரே	
மடிந்தசேதிபெற்றவண்ணேகேட்டால்	பிணியும்
மாளுவாளேகதறிவிழுவாளே	
உடன்பிறந்துஞ்சுத்துவாரிஞ்சுத்தேன்	நீங்கள்
துழிந்திட்டிரேயுயிர்கொழிந்திட்டிரே	
உங்கள் லுலெல்லாமென்கேபோச்சே	உடல்
முடியலாச்சேவினாய்முடியலாச்சே	
தலைகயென்றசொல்லென்றதிட்டிரே	இங்கே
தளர்ந்திட்டிரேஉயிரிழந்திட்டிரே.	

நாரதர்-வருகிற பொது-விருத்தம்.

சுதப்புகாரணமுடிந்தக் கைசையெல்லாம்
காணவந்தாரதனுங் கந்தவேளை
அற்புதமாய்க்கண்டிந்தான் காஞ்செய்தான்
அவ்வளவள்ளிததுயாமெல்லா மறிந்தானேதோ
உற்பண்சொல்லிநெனவே லவனைக்கேட்டான்
உற்றவர்களைவந்தனும் வேட்களும்வந்த
மருமொருதிமான்டனும் வகையாய்க்குற
மகிழ்ந்திட்டான் குகைமெளளப் புகழ்ந்திட்டானே

(வ-ம்) இந்தப் பிரகாரம் வள்ளியம்மை புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் போது காரதமுனிவர் சப்பிரமணியரிடத்திலவந்துகண்டு இங்கேதெத் தகாரியங்களைக்கேட்டுத் சந்தேகமடைந்துசொல்லுகிறவிதமெப்படி யென்றால்.

நாரதர் சொல் விருத்தம்.

கைவழலெல்லெழிற கந்தரோதர்
காணத்திலவள்ளிதனைக் கண்டாலங்கு
தெய்விகமாய்க்கவியாணஞ் செய்யாமன்னிர்
திருவிளையாட்டாழித்தற்கோ சிந்தைகூர்ந்து
மெய்வடிவம்பெய்வடியாய்க் காட்டிவினாய்
வேடருயிர்வேலினுக்கே யூட்டிச்சுமார்
மைவிழிமாளையுங்குக்கையி லடைத்திரிப்போ
மாண்டவனொழுப்பிலவள்ளி மணஞ்செய்யிரே.

வள்ளியம்மை நாடகம்.

வசனம்-சாணஞ் சாணமையர் கழகாசலக்கந்தோதாவலிடத்திற் போய் வள்ளியம்மைஞ்செய்யாமல் மெய்யுருமாநிப்போய்வேடம்பூண்டு வேட்களையினுக்கப்போகச்செய்யலாமாஜுனல்உம்முடைய திருவிளையாட்டை யாரறிப்போகிறார் இப்போது வேட்களைபெ முப்பி வள்ளியம்மை மணஞ்செய்துக் கொள்ளுங் கழகாசலக்க டவுளே.

பொதுக்கண்ணிகள்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதித்யம்.

நாரதன்விண்ணப்பஞ்செய்திருக்கிறதெரிந்திட்டார்	வள்ளி
நாயகியல்லவேயுயர்க்குக் கருணைபுரிந்திட்டார்	
விர்ப்பாபசம்மாரகுமாரன் திரும்பினார்	குற
வேட்களிக்காய்க்க வேட்க்குவிருமபினார்	
மாளேகுறமயிலேகிட்ட நீயிக்குவாவென்றார்.	உயிர்
மாயம்பிதகவண்ணமாரையெழுப்பிப்போமென்றார்.	
தேனேகுறவர்க்குயிர்கொடுத்ததேமுன்னியித்தியம்	இவர்
தேகமெல்லாம்கூர் தேகமடிபிதசத்தியம்	
துள்ளியவேடொழுந்திருப்பாரடிபெண்ணே	எந்தன்
சொல்லியாய்ச்சென்மெழுப்பிவியாயுகண்ணே	
வள்ளியுடன் செய்தபாக்கியந்தானென்றுகும்பிட்டான்	விடை
வாங்கியேதத்தையண்ணையெழுப்பத்தெம்பிட்டான்	
ஊட்டிவளர்த்த உயிர்த்துணையோ பெழுந்திரங்கள்	எனக்
குற்றம்கப்பன்பிள்குற்றமெல்லாமெழுந்திருக்கள்	
தாட்டிகமாய்க்கவிரர்களை யென்றுபுகழ்ந்தான்	ஆந்த
காணத்திலவேடொல்லா மொழுந்தேதுள்ளிமகிழ்ந்தார்	பெருந்
தோத்திரமாய்வள்ளிதன்னைப்புகழ்ந்தென்கன்தாயே	
துன்பச்சுவிர்ந்துயர்வ தந்தருலதெய்வநீயே	சென்று
நேத்திரமெயென்ன வேட்கைகூட்டியேசென்றான்	
நித்தனவேலர்முன்பாககிட்டேயங்குகின்றான்	சேவ
அப்போதுசண்முகன் சொசையும் வாகையுஞ்சூட்டினான்	
லாடமயிலாடசற்சொருபம்குக்கூட்டினான்	எங்கள்
ஒப்பியவேடுவாரனந்தகூட்கூடியப்பணிந்தார்	
உற்றருலதெய்வகா மியென்றேசொல்லித்துணிந்தார்	

கம்பியாஜனம்-புத்திரச்செல்-விருத்தம்.

இப்படியேவேட்கொண்டு இவ்வுட்க்கணிலவள்ளி
ஒப்பினர்கூட்டியுந்த தெருவர்க்குத்தெரியானதயா
அப்பவேயுனதுசிறத்த மாநீவர்க்குஞ்ஞாந்த
சுப்பமண்ணியக்கொடுங்கள் சொற்பிழைப்பொறுத்திட்டே.

இதுவுமது-விருத்தம்.

தனித்துவள்ளிதனைக்கூட்டிச்சாமியென்கள்
புட

இதிஜெனமறியாமற்ருளேசென்றால்
இனத்திசெழ்சொல்வதுஞ்சரியோவையா
இப்போதேசிறுநுக்கும்கைவெண்டி
மனத்தயவாய்வந்து குலகேவலேநீர்
வள்ளிகளைபுவிபதியமாலைகுட்ட
தொனித்திடவுங்கைப்பிடித்துக்கொடுப்போரங்கள்
சொற்படிபேவாருமையாசவாமிநீரே

வசனம் சரணஞ் சரணமையாசவாமி சுப்பிரமணியத்தடவுளே நீ
உம்முடைய சுயரூபத்தையிட்டு வேற்றுருவக்கொண்டு வள்ளியம்மை
னை ஒப்பும்படிசெய்து இத்தக்கானகத்திற் கூட்டிவந்தீர் உம்முடைய
சித்தம் எங்கள் பாக்கியம் ஆனால் எங்கள் வள்ளியம்மைசைத்தனித்து
எங்கள் ஜாதிஜெனமறியாமல் கூட்டிவந்ததுசரியேயா அதுசரியல்ல இ
ப்போதுநாங்கள் சிறுநுக்கு எங்கள்கூடவந்து யாவரும் அறியும்
படியாய் வள்ளியம்மை மனஞ் செய்துக்கொண்டு போகலாம் சு
வாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-கொச்சகம்,

வாருமென்றுசொன்னமபிரமணிகேளுமிப்போ
காரியந்தான்நன்றாகுககடி கெனவேபோவோம்மாம்
நாரதனேநீர்கூடகன்மைபெருஞ்சிறுநுக்கு
வர்பெறவேவந்தால் நானிசைநதுமனஞ்செய்வேனே

வசனம்-கேளுமையா என்று சொந்தமாமனாசரிய நம்பியமக
ராஜனேஆனால் உங்கள்மனதுபோல வள்ளியாய்கைய வணஞ்செய்ய
வருகிறேன்போவோம் வாங்களைபா அகேவாருநாதனே நீருமளவு
து கூடவந்திருந்து வள்ளியமணஞ்செய்தவைத்துப் போகலாம்வா
நும்நாரதனே (நாரதர்-வ-ம்) மகாசக்தோஷம்அப்படியேதங்கள்உத்தா
ரப்படிநடக்கவேண்டுகாததுக்கொண்டிருக்கிறேன்நல்லது போவோம்
வாருஞ்சுப்பிரமணியத்தடவுளே.

கண்ணிசள்-இ-ம்-ஆனந்தபாஸி-ஆதிதாளம்

வெள்ளியங்கிரியேநம்பிமனைக்கு
வேலர்வந்தனுசுலமாயிருந்தார்
வள்ளிமணாளன்வந்தான்வடிவேலர்வந்தார்
மகிழ்துவேடுவொல்லாம்புகழ்த்துவின்றார்
மாறுக்கைமோகினி நகளுக்கேத்தமிழம்
மாப்பிளையென்று தலைசாய்ப்புடன்கிணுள்
ஜாதிஜெனமறியசுலபூநியநிப
சாமிக்குவள்ளி கண்ணேநீருக்குசெய்ய
பேசியில்லையிருக்கேபெண்கொடுக்கிறோம்
பெருகவேடர்புகழ்த்தவருகில்லந்தார்

வடி

என்று

நல்ல

கந்த

என்று

கீதமுடனேநம்பிராஜனுந்தினைவரும்
நேசமாகவேலோடுபெசியிருந்தார்
நன்றியிருப்பிரந்தாரனத்தழைப்பீர்
நாதன்வேடர்க்குவரம்போதக்கொடுத்தார்
குன்றமல்வாழ்த்திருக்கங்குறைவில்லையென்றுசொல்லிக்
கோவாதவள்ளியமணம்பேசிகிழ்த்தார்
ஆறுதலந்தனிவேதிரப்பாங்குன்றம்
அன்பாயதிவேமணஞ்செய்யவுள்ள
கூறுகின்றோமென்றுவடிவேலர்புகழ்த்தார்
குன்றவர்வேடர்களாமென்றுமகிழ்த்தார்
செவ்வேளம்பிராஜனுந்திரமுதுவருமவர்
திருப்பாங்குன்றம்வந்துசேர்த்துமகிழ்த்தார்
ஒவ்வுருகூர்த்தமும்பார்த்தபுரல்க்கணம்பார்த்து
ஒருதிருமணையபுஞ்சிக்காரமுஞ்செய்தார்
வாழைக்கரும்புகண்ணாவுவன்னப்படங்கள்சேர்த்து
மதிப்பாகாசியின்னகாவணஞ்செய்தார்
சுப்பிக்மணியர்-திருமணத்திற்கு-பாமசிவன் தேவர்கள்

நல்ல

என்று

உண்டு

அங்கே

அப்போ

அங்கே

மா

வருகிற-விருத்தம்,

ககத்தபரிமளகரபநிறைந்துரத்தர்
சொற்றமையமனமணவனாசோடித்து
உகத்தபச்சைத்தோரணம்விதியினிற்கட்டி
உயர்ந்திடுமவானவர் தேவேந்திரனுமந்து
முகுத்தனான்முகனுமுநிவர்களுஞ்குழந்து
முருகனுக்குமணஞ்சுட்டிமுகுத்ததக்கண்டு
மகிழ்த்துசிவன்பார்ப்பதிசமேதராக
மான்முவுமேந்தியக்குவருகின்றாரே.

வசனம்

அகேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பாங்கிரியில்சொ
ன்னமயமர்ன கலியாணமண்டபஞ்சோடித்துசகத்தபரிமளவாடைகள்சா
த்தி சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மைனுக்கும் நல்லமுகூர்த்தம்வைத்திருக்க
அகையறிந்து மும்முர்த்திகளும்முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்களுமா
ற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும்கின்னாகிம்புருடகெருடகார்திருவர்முத
லாய் குறும்படியாய்ப்பார்வதிசமேதராகாஸ்வரர் வருகிறவிதங்காண்க,

பாமசிவன்-பார்வதி-தேவர்கள்-வருகிற

தரு-இ-ம்-மேரகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சம்புதாசிவன்வந்தார்

சம்புதாசிவன்வந்தார்

வெள்ளிடைபேறி

அறுபல்லவி,

நம்புமாண்மழுவேந்தி அம்பிகையுடன் சேர்ந்து
ஞானவேள்கவி யானகானென
நாடிமேன்மைவி சேடமரகிய (சம்)
சுண்ணங்கள்,

தேவேந்திரன்முடிவேர் அரிநாரணன்
தேவியந்திராணிபனைவேர் புடைகுழி
சைவமாதர்கள்வாழ்த்துந் சரஸ்வதிபிரம்மதேவன்
தந்திரமுகனும் கணநிதிரும்
வந்துவணங்கிய சந்தரசடாதர (சம்)
தம்புருகாரதரும் சந்தராரியரும்
சுக்கிரபகவானும் தவஞ்செய்வேளும்

கம்புருடாதிபருவ கின்னராணைவரும்
கீர்த்தியாகிய கோசிகனும் வெகு
நேத்தயர்கிய காசிபனும்வர (சம்)
முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும்
முறிவர்களுங்கூடி ஒன்றியவந்து
சுப்பிரமணியர்வள்ளி தேவையிருவருக்குஞ்

சுந்தரமாகிபந்தவிவேமண
முந்திகழச்செய வந்திருப்பாக்கிரி (சம்)
தெய்வயானைக்கு-விரையகர்-மணச்செய்தி-கூறல்-விருத்தம்,
பாமனுமபர்வதியும் விண்ணோர்பதியுமாதும்
பகையனுஞ்சரஸ்வதியுமாலுமாதும்
சரவணவேள்கத்தனுக்குக்குறப்பெண்வள்ளி
தன்னைமணஞ்சூட்டிதுசமயமென்று
திரிவணுங்கெஜமுனையழைந்துநீபோய்த்
தெய்வானை தனைக்கூட்டிவாருமென்ன
விரகடனே பேரயலனு மணமுகுர்த்த
விதமெல்லாகுஞ்சரிக்குவிளம்புவானே
வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்ணு
பிரமிரிந்தின்புழைந்திகளும்பாமசிவன் இவர்கள் திருப்பரங்குன்றம்
வந்துசேர்த்து சுப்பிரமணியர்வள்ளியம்மனுக்கு மணமுகுர்த்தவேளை
என்று தெய்வயானைபக்கட்டிவரும்படிவிரையாமுர்த்திக்குப்பரமசிவ
ன்பார்வதிசொல்லவிரையகமுர்த்திதெய்வயானைக்குப்போய் சொல்லுகி
றங்கிமெப்படியென்றால்,

விரையகர்-செய்வயானைக்குச்சொல்-கரு-இ-ம்-தோடி-அடடாளம்,
நன்மைநான் சொல்லக்கேளாய் தெய்வானையே
நன்மைநான் சொல்லக்கேளாய்

துன்மையிலலாநற்கந்தன் திருக்கவியாணஞ்செய்ய (நன்)
உன்மனநெருகாமலுக்கழைத்திடவந்தேன்
நிரமாய்ப்பெண்ணென்றிருக்கத் திரும்பக்கவியாணஞ்செய்தால் (நன்)
இரண்டுகொழந்தியத்தாலெனக்குச்சுச்சொல்லப்பெண்ணே
தெடிக்குறத்தியைத்தொண்டாடித்தம்மணஞ்செய்ய (நன்)
வேடிக்கைசொல்லவென் றேடிச்சுருக்கில்லத்தேன்
மண்டலக்கனி லுயர்வகுத்திராமனுக்கும் (நன்)
பண்டிவிதிக்கவிதிமொன் டேகமான் தாச்சே
உன்னைபிரியேமென்று உரைத்திடுக்கப்பிழிந்து (நன்)
பின்னொருத்தியைக்கொண்டாடப்பெரியித்காவகெல்லா (நன்)

தெய்வயானை-கணபதிக்குச்சொல்ல-விருத்தம்
நாரதனுமமுடிந்ததெனக்கேளசன்சொல்ல
சாயகிதெய்வானைமெத்தராணிப்பேசும்
நாரமிதேவாரீர்ப்பாப்பருவமுண்டோ
தருவனத்திற்குறத்தியைமல்காங்காகோடி
விரமெல்லாமிழந்தவள்காலடிமேல்விழ்ச்ச
விதத்தெரிந்துநாரதன்மேல்விளம்பலாமோ
காரமெல்லாமினியுரைத்தாற்சரியோவாரேன்
கந்தர்மணமகாணவென்றேழறினாரே
(தெய்வயானைபிரங்கித்திருப்பரங்குன்றம்வருதல்)

விருத்தம்.
புத்தியென்றேன் கணபதியென்கண்டமையா
போற்றிமனத்தேற்றிமெக்கப்பூழ்த்தேனின்னு
சுத்தியடிவேல்வாக்கிமயின்மீதேறுநு
சாயிமனதிசைத்தபடிக்கடப்பேன் தனை
திரவள்ளிதன்னைமணஞ்செய்கென்றாளுஞ்
சேர்த்தொருவர்போலிருந்துவாழ்வேனையா
எத்தியையும்புகழ்திருப்பரங்குன்றத்தின்
பெழுந்தருள்வோமிட்சணத்திலியல்பாய்த்நானே

(வ-ம்) சரணஞ்சரணமையானது அத்தானே இவியெத்தனைவிதம்நீ
நீசத்தாலும் ஆவகென்ன முடிபுக்கவியமுடிக்கேதிரும் எனபிரானகையா
கர்மனத்தினைச்சப்படி நன்கைவள்ளியை மணஞ்செய்து நான்களிரைய
ருமொருநான்கு திருக்கிளையே ஆகையால் திருப்பரங்குன்றம் போக
வரமலாரும் அத்தானே (கணபதிசொல்) கல்லது அப்படியேபோகலாம்வ
ராய்தெய்வானை,

போது-வசனம்.

இக்கப்பிரகாரம் தெய்வயானை அம்மனம் விரையமுர்த்தியும்கரு
குமகேவிரிந்துதிருப்பரங்குன்றத்தின் கையிலில்வந்துசேர்ந்து பாமசிவ
ன்பார்வதியை வந்தவஞ்செய்துயாவர்களுமனதுகந்து சுப்பிரமணியருக்
கும் வள்ளியம்மனுக்குத்திருக்கவியாணசாதனமெக்கிறவிதம்ப்படியெ
ன்றால்,

வள்ளியம்மைநாடகம்.

சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மைத் திருக்கலிபாணஞ் செய்யும்
தரு-இ-ம்-கேதாசகௌளம்-ஆதிதாளம்,
பல்லவி.

திருக்கலிபாணமுடித்தார் கத்தர்வள்ளிக்கும்
திருக்கலிபாணமுடித்தார்

ஆனுபல்லவி,

மருக்காழ்மலர்க்கொய்து பெருக்களிகாணஞ்செய்து
மறைவிடறத்தோடு முறைமைநடத்தியே (திருக்)
கரணங்கள்

சத்தனமரக்காடாட்டி முன்னேயர்
சாணிமணவறையிற்பூட்டி மிகுபகாச
அக்கப்படிமுத்துப்பட்டு விதம்வருத்து
ஆதனப்பிடமுற்பொருத்த முரிவரித்தார்
இத்திரன்விண்ணோர்வேடர் பந்துஜனங்கொண்டாட
இக்கிதாபனையார் மங்களமும்பாடத் (திரு)

சக்கனத்தாற்றநாமெழுதித் கோலமிட்டிச்
சதிராய்முக்கோணமழகன் ஒளிபொருத்த
வந்தனைபாய்க்கணபதியை நினைந்துவைத்து
வளரும்பரிதியைக் கும்பமாய்நிறுத்திப்
பக்களாகவேதென் காயுடைத்துவாழைப்
பழமுக்கெட்டினைவைத்துப்பணிந்துவேடர்குழத் (திரு)

இத்தைமகிழ்த்திடவுமேடர் செய்சாத்திரத்
திரமுடன்கொண்டாடக் களிகூர்ந்து
செந்திருச்சேர்த்திடும்வள்ளியும் கந்தசாமியுஞ்
சேர்த்துச்சாவணையிலும் ஸ்தானம்பண்ணி

வந்தசெபதநால் முறையனுட்டானஞ்செய்து
பணவகறமிதில்லாக் குணத்தேவர்மலர்பெய்து (திரு)

வேதப்பிரமணம்வந்து முறைப்படி
வேழவளர்த்திவுகந்து நன்முருத்தமுஞ்
சாதகப்படியேயறிந்து சுபதினத்தில்
சாத்தியுஞ்செய்யத்தணிந்து அப்போதுயர்ந்த

கோதிலாப்பணியணிக் கோனெனும்வேலருக்கும்
குலவிடவேயணிந்து குறமாவளவள்ளியருக்கும் (திரு)

மிகுந்தமத்தளமேளம் அத்தாசிக்கொம்பு
பழங்கிடவேகைத்தாள வாத்யத்தொனியுஞ்
ஜெகமெங்குமிறைத்திடவே பேரிகைபூரிச்
சோவுமுழங்கிடவே அத்தேவனையில்

ககமகிழ்ச்சிபா யனைவருங்கொண்டாடி
அச்சம்மயூர்சொமாதர் ஆன்பாய்மங்குளம்பாடி (திரு)

வள்ளியம்மைநாடகம்.

சுஸ்வரருஞ்சிந்தைகடர் சுஸ்வரிமகிழ்த்
தயாவருங்களிகூர் முகவர்தேவர்
ஆசீர்வாதகன்செய்ய அட்சதைதானி
அருந்தவர்மரமுய்ய பொங்கமுடனே
தாசர்க்குக்வுங்கக்தர் தர்லிபைக்கைபெரிந்து
தார்பூண்டமங்கைவள்ளி தன்முத்திறந்திந்து(திரு)
அன்னடைபின்மேனகை தில்லார்த்தமை
ஆலாத்தியேந்திடவு மலராயன்வழித்க
வன்னவேடுவர்கிழ இருபுரமும்
வாணரிருந்துபுழ அப்போதத்தக்
சன்னிவள்ளியைக்கந்தன் கைபிடித்தேயந்தக்
உலயுணமண்டபங் களிப்புடன்குற்றிச்சேர்த்து (திரு)
சுப்பிரமணியர்-மணக்கோலங்கொள்ளல்
விருத்தம்

கைப்பிடித்துமனமகிழ்த்துவெகுசிக்காரக்-கவிபர்ணக்கோலமெல்லா
வ் கருணையோடு-செப்பியமா வன்மைபெருங் கத்தவேளுந்-திரும்பிவந்
துமொய்முறைச்சேர் செய்தபின்பு-மெய்ப்பொருட்சம்பூரண னந்தக்கொ
ண்பி-லிமலனும்பார் வதியும்விண்ணோர்நிராஞ்ஞ-த-சுப்பிரமணியர் மயி
லேறிப்பவனிவந்தார்தோகையர்க்களச்சோபனங்கள்சொல்லுவாரோ.

(வ-ம்) அகோதெப்படியென்றால்இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணிய
ருக்கும் வள்ளியம்மனுக்குந்திருக்கலிபாணமுடிந்து மலில்லாகனாருட
ராய் மணக்கோலங்கொண்டபவனிவரும்போதுசுற்றிலுநெருங்கியமங்
கலப்பெண்கள்சோபனம்பாடுகிறதம் எப்படியென்றால்.

சோபனம்பாடுகிற-தரு-இ-ம்-ஆபிர-ருபகதாளம்
சோபனஞ்ஜெப-சோபனஞ்ஜெப-சோபனஞ்ஜெப-சோபனம் (சோப)
பூபதிவேலாயுகர்மணம்பொருந்தவேமிகச்சோபனம் (சோப)
வள்ளிதெய்வானையுடன்வாழ்வுபெறச்சோபனம் (சோப)
புள்ளியில்வேலர்வள்ளிப்பொருந்தமிகச்சோபனமே (சோப)
அன்னைதெய்வானைவள்ளி அனைந்திருக்கச்சோபனமே (சோப)

தேவர்கள்-விருந்தருந்தால்
கந்தருமவள்ளியும்புகழ்ந்துபவனிவந்து, கருணைவாருகி பொழிக்
குகணம்பெற்றோங்க, இத்திரன்மாலயன்முநிவோர்க்கலபேரும் இனி
வையுடன் திருவுளப்பரசாதமன்னம்-பந்திவைத்துப்படைத்தாசவர்க்கள்
கூட்டிப், பகிதீர்த்துளிகூர்ந்து பன்னீரத்தர்சந்தனஞ்சுவந்து தாம
நூலங்கொண்பு சாற்றினாய்க்கொழுதுபோற்றினாய்,

தேவர்களுஞ்-சுப்பிரமணியரும்-வள்ளியம்மையும்
தகவளதலஞ்சேர்தல்-விருத்தம்.

திருக்கீழுகாசலக்கரத் தவிலேகத்தன்
தெய்வானைவள்ளியுடன்சேர்க்கநாளில்
உருக்கமுடன்தேவர்களையாங்களுஞ்சேர்த்து
உடனேதாமலாவர்த்தந்தியிறசோப

வ ள் னி ய ம் மை ம ந ட க் க ம்.

பெருக்கிமமாவிடரித்தச்சரிதைபாடப்
பெருமைபுடன்களசேபனம்பெற்றேற்க
திருக்கலியாணச்சிறப்பைக்கேட்போர்க்கென்றுஞ்
சித்திதந்துசெல்வமிகச்சேருந்தானே

பொது-வசனம்,

அகேசெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்குன்றத்
ஜமுமூர்த்திகள்முதல் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்நம்பிய
வன்முதலான பெயர்களுங்கடையிருந்து சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குத்
ருமணக்கோலஞ்செய்து அவரவர்களிருப்பிடம்போய்ச்சேர்ந்தபின்சுப்
பிரமணியரும் வள்ளிதெய்வானைஇவர்கள் தங்கள்முககாலம்போய்ச்
சென்று மங்களகரமாயிருக்கின்றார்கள்

மங்களம்-இ-ம-யந்துவாளி-ஆதிதாளம்.

மங்களமங்களமே

ஜெயகப

மங்களமங்களமே

மங்களமைச்சரன்வல்லபையகிக்கும்

துங்கள்ளிதெய்வானை சுப்பிரமணியருக்கும்

(மங்களம்)

வாமபாகிவகாமிகோமகச்சார்க்கும்

பூமிதேவிமணவாளன்விண்ணினுக்கும்

(மங்களம்)

முப்பத்துமுக்கோடிமுகிவர்கேவாபுரம்

தப்பிலாதகலையாணிப்பிறந்தாய்க்கும்

(மங்களம்)

இன்னுட்கந்தனைநீயமுமிகக்கேட்போர்க்கும்

வன்மைபூமியதன்மவாபெயர்க்கும்

(மங்களம்)

சேருஞ்சிறப்புமுற்றப்பிரபாகரஸ்சுதனிற்

சொச்சுசிட்டமச்செல்வானைவற்கும்

(மங்களம்)

வள்ளியமமன்றாடகத்தையாதிதெய்வோற்கு

புள்ளியிலேன்கிருபைப்பொருந்திவாழ்வாதினம்

(மங்

லாழிவிருத்தம்.

சுத்திநீருவெல்லவாழிச்சேவல்லவாழி-தாய்வள்ளிச்சரிதைதனைச்சுத்

ராய்க்குறுமுகிமுத்திசுப்பகலிசாந்வாழி முன்னாலுண்டாக்குவி

தமுதலோர்வாழிசுத்தியாபுதுவிலகஞ்செழிக்கவாழி தோகைவள்

ளிதெய்வானைச்சுக்கமேவாழிவததுவாழ்தென்கமுகாசலமும்வாழி-ம

ல்லவாழிகுமரவிதம்வாழிதானே.

வ ள் னி ய ம் மை ம ந ட க் க ம்.

முற்றிற்று

சுத்தி

சுத்தி

2313